XXXV. ÉVFOLYAM, 47. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1979. NOVEMBER 22.

Ludas Matyi

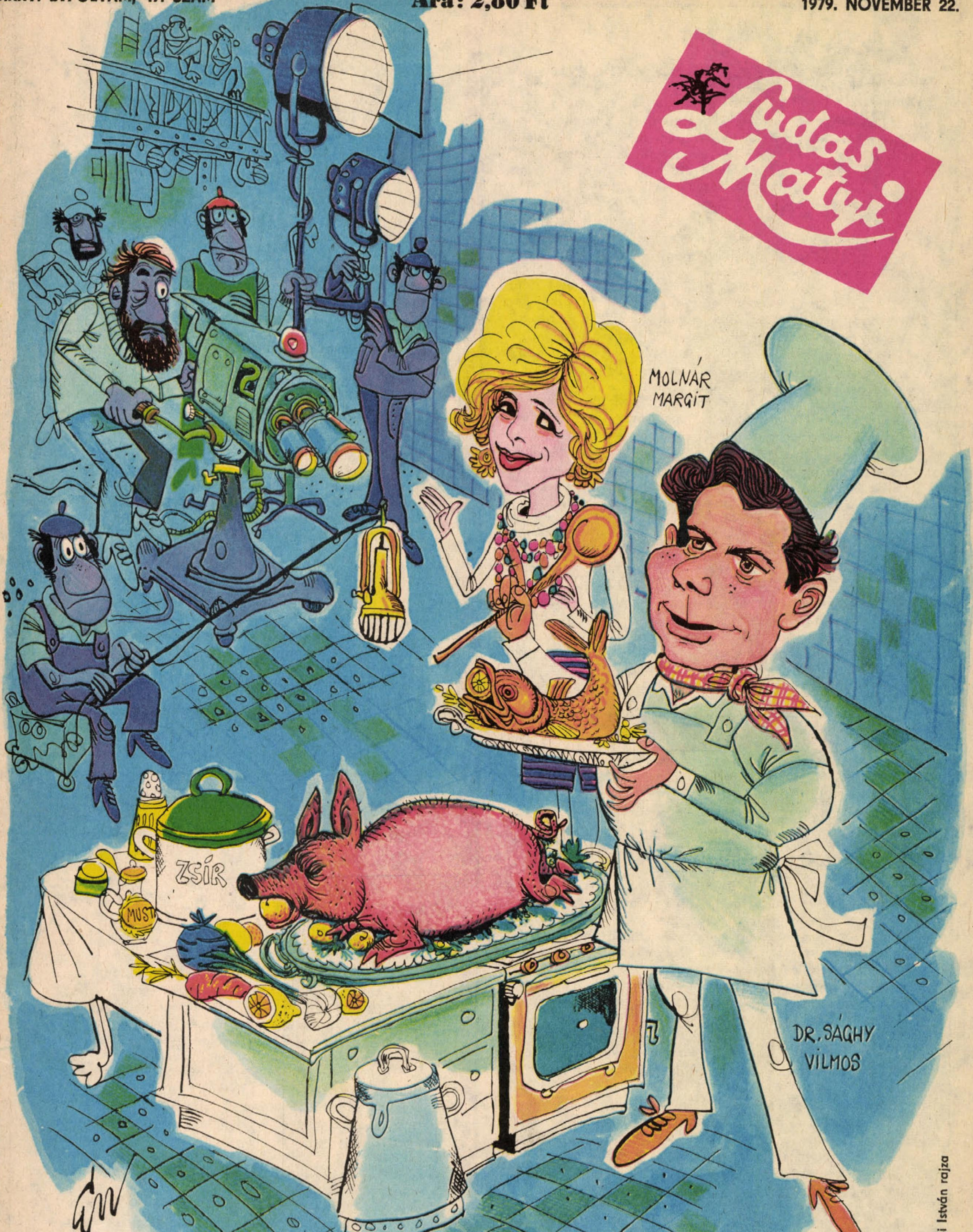
MOLNÁR MARGIT
ZSÍR
MUST
DR. SÁGHY VILMOS

Erdődi István rajza

FŐZŐCSKE, DE OKOSAN

– Végy egy átlagfizetést, tégy hozzá egy csipetnyi bérpótlékot és mielőtt a vendég kifutna, csökkentsd az árakat tíz-húsz százalékkal...

Mi van a kosárban?

Nem a félévszázad előtti bűnügyről lesz szó! Akkoriban azért énekelték, hogy „Lédererné, mi van a kosárban?", mert benne volt „Kodelkának keze, feje, lába". (Léderer Gusztáv csendőrfőhadnagy 1925-ben, felesége ösztönzésére, lelőtte Kodelka Ferenc hentesmestert, aki a főhadnagyné körül legyeskedett. A hullát felszeletelték és kosárba – vagy bőröndbe – rejtették.) Ma erre a kérdésre sokkal békésebb válasz adható. Mert ma a Léderernék önki-kosarában LEDERER van. Aki nem tudná, ez a LEDERER nevű nürnbergi cég licence alapján gyártott sör, bolti ára 12 forint, minthogy jugoszláv. (Nálunk ugyanis a külföldi sör ára többnyire nem a minőségétől, hanem a származásától függ.) A LEDERER is, mint minden másfajta sör, el-eltünedezik. De most aztán megjelent az éjjel-nappali KÖZÉRT-nek becézett nagykörúti Csemege Áruházban és néhány más üzletben, mégpedig 8 forintos áron. Először csak kapkodtam a fejemet: a vendéglátóipar most emelte a sör árát, mert az amúgyis fogyónedű, hogy lehet, hogy a boltban a LEDERER-t olcsóbban vesztegetik? Aztán megtudtam azt, amit sehol sem írtak ki, hogy ennek a szállítmánynak lejárt a szavatossága. Ennek ellenére ma még elfogadható az íze, most még érdemes megvenni ott, ahol tényleg nyolcért adják. (Mert néhol a pénztáros beidegződés alapján dolgozik: jugoszláv = 12,–.) De hát hogy veszíthette el a szavatosságát, amikor sörből soha sincs elég, sok boltban napokig egyáltalán nem is kapható? Lejárt szavatossággal vettük volna át? Nehezen hiszem – ez mindenesetre megkérdőjelezné az átvevők szavatosságát. Az a valószínűbb – és ezt suttogja a kereskedelmi fáma –, hogy feküdt a raktárban. Ahogy ez más áruval is előfordul: azért nincs, mert bent felejtették valahol, vagy nincs, aki kihozza. De aztán, negyedév végén, kitör a készletgazdálkodás és hipp-hopp, sok minden előbújik a raktárakból.

Csakhogy a Lederernek közben elment a szavatossága és le kellett értékelni. Hát tisztelt Lédererné, most ez van a kosárban: valakinek fejetlensége, balkeze és ballába.

Földi Iván

Bunda

Arra a kérdésemre, hogy milyen rendkívüli eseményre gyűlt össze a Kígyó utcában az áthatolhatatlan tömeg, rövid, tömör választ kaptam: „Bunda!" Azonnal megvilágosodott előttem a szó köznapi jelentése, s utat törtem magamnak, hogy szemügyre vegyem a labdarúgó-válogatottat, amely az egyre csökkenő nézőszám miatt nyilván áthelyezte mérkőzésének színhelyét a Népstadionból a Kígyó utcába. Rövid kézitusa után azonban csalódnom kellett: a tömeg nem a leendő aranylábúakat biztatta, hanem egymást, miközben áhítatos pillantásokat vetett a Modellház kirakata felé.

Ott pompázott a nevezetes ruhadarab, származására nézve nerc, s rajta az ár: 123 000 Ft. Azaz egyszázhuszonháromezer forint. Egy fillérrel sem több.

Szemkápráztató látvány volt. Annyira, hogy többen hunyorogni kezdtek, miközben gyors fejszámolást végeztek: százhuszonháromezer osztva a havi jövedelemmel, az egyenlő háromnégy évvel, viszont egy Lada is ugyanennyi idő és pénz, és abba nem esik bele a moly.

A tömeg az idő múlásával egyre nőtt, s ez adta a szenzációs propaganda-ötletet, melyre ezúttal hívom fel az IBUSZ figyelmét. Nyugati turistáink budapesti programjába feltétlenül bele kell venni a Kígyó utcai sétát; ne higgye az a tőkés relációjú egyén, hogy nálunk csak az ötnegyvenes kenyérért állnak sorba.

Csak arra kell ügyelni, hogy a sétában résztvevők közül senki ne értsen magyarul egy szót sem...

Fodor Zoltán

Lent és fent

Mindennapi bosszúságaink közé tartozik: az illetékes ügyintézőre jó félórát kell várni, mert leszaladt a közértbe; az üzletben az orrunk előtt fogyott el a keresett árucikk; szabadságunk terhére egész nap otthon szobrozunk, mert jönnek átrakni a cserépkályhát, aztán mégsem jönnek; nem érjük el a csatlakozást, mert harminc percet késett a vonatunk; már a hatodik forintunkat nyeli el az utcai telefon, mert mindig mást kapcsol. Hetek óta beázik a mennyezet, de nincs javító-kapacitás, a gázpalackcsere szünetel, az előadó csúsztat, elmaradt a félfogadás, az üzlet leltár miatt zárva.

Szóval, itt lent, a mindennapi életben ezernyi kellemetlenség ér bennünket, idegeskedünk, kiborulunk, reklamálunk és minden marad a régiben: bosszúságaink forrása kiapadhatatlan.

Ezzel szemben ott fent, a magasabb régiókban sokkal jobban mennek a dolgok, rend van, fegyelem, pontosság, mindenki teszi a dolgát. Hogy ezt én honnan tudom? Hát a napilapok híreiből.

Tudtommal külföldi delegáció még nem fordult vissza a Ferihegyi repülőtérről, mert nem várta őket a fogadó bizottság. A hírekből kitűnik: mindig a jelzett időben ülnek tárgyalóasztalhoz, koszorúznak, gyárat látogatnak, fogadja őket valamelyik államférfi, egyezményt írnak alá, sajtókonferenciát tartanak és a búcsúztatásuknál is mindenki ott van, aki valamit is számít a protokollban.

Évek óta értetlenül figyelem ezt a kettősséget: bosszant a lenti slendriánság, s csodálattal adózom a fenti régiók pontosságának. Gyakran kérdem magamtól: mi lesz velünk, ha ezek a mindennapi lazaságok fent is elterjednek? Közben az a fixa ideám támadt, hogy egyszer majd este a TV-Híradóban bemondják: „A délutáni órákban Hadovából, a sumákföldi energiaügyi miniszter vezetésével delegáció érkezett a Ferihegyi repülőtérre. Sajnos, a magyar Energiaügyi Minisztérium protokollfőnöke elfelejtette értesíteni a minisztert. Mivel az államtitkár külföldön tartózkodik, a miniszterhelyettesek egyike beteg, a masik szabadságon van, a harmadik pedig vidéki gyárba látogatott, a sumákföldi vendégeket senki sem fogadta a repülőtéren. Adásunk időpontjában a küldöttség a 93-as autóbusz végállomásához igyekszik, hogy a városba utazzon. Kérjük kedves nézőinket, igazítsák útba a vendégeket, hogyan juthatnak el leghamarabb a Gellért szállóba."

Kiss György Mihály

Látni fogják...

Latóképességem birtokában kijelentem, hogy a televízió visszafogott optikával számolt be mindarról, amit majd unokáink is látni fognak. Állításom igazolására egyetlen téma, de az némi elemzéssel.

Mindannyian ismerjük a flasztert, amely aszfaltból van, de a kényesebb ízlésűek gyalogjárónak, avagy járdának nevezik. Jelenleg a csőfektetések és kábelcserék korát éljük, így a járda voltaképpen rávarrott foltokból áll, miként a menő farmergatya. Mivel a járókelőnek van pénze cipőre, de nincs önfegyelemre, csak rápillant a melegen párolgó flaszterra és átgyalogol rajta – a buzgólkodás eredményeként hosszú életű talpnyomokkal van tele a város. Unokáink tehát a talp szoros értelmében a nyomunkba léphetnek, ha nincs jobb dolguk. Létünk megörökíthetőségének köre most bővül. Vissza-visszatérő tévéreklám dicsőíti a nemesvakolatot, amely évtizedekig eltart és osztrák licenc alapján készül. (Szerintem nekünk is volt ilyen malterunk a monarchia felbomlásáig, de valamelyik békeszerződés értelmében a sógoré lett a gyártási titok, a miénk pedig a hulló vakolat.) Nos, a reklámfilmecske végén a friss és nemes vakolatra két tenyér meg tíz ujj csapódik, otthagyván lenyomatát, miközben hallik a szózat: „Unokáink is látni fogják!"

Mármint nagypapáék pracliját a falon, halleluja!

Marthy Barna

LEFOKOZÁS

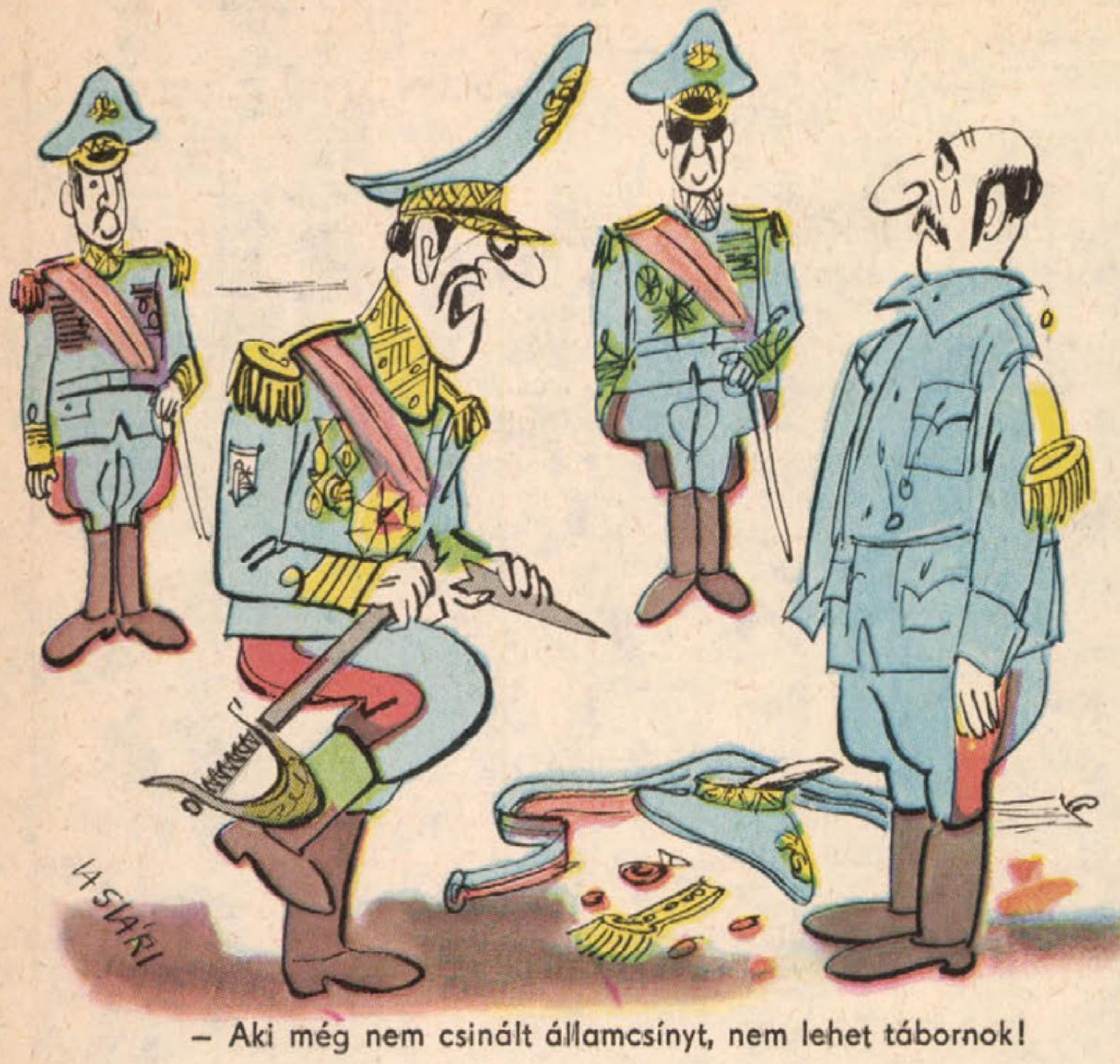

– Aki még nem csinált államcsínyt, nem lehet tábornok!

AMERIKAI RAKÉTÁK ELHELYEZÉSÉRŐL TÁRGYALNAK NYUGAT-EURÓPÁBAN

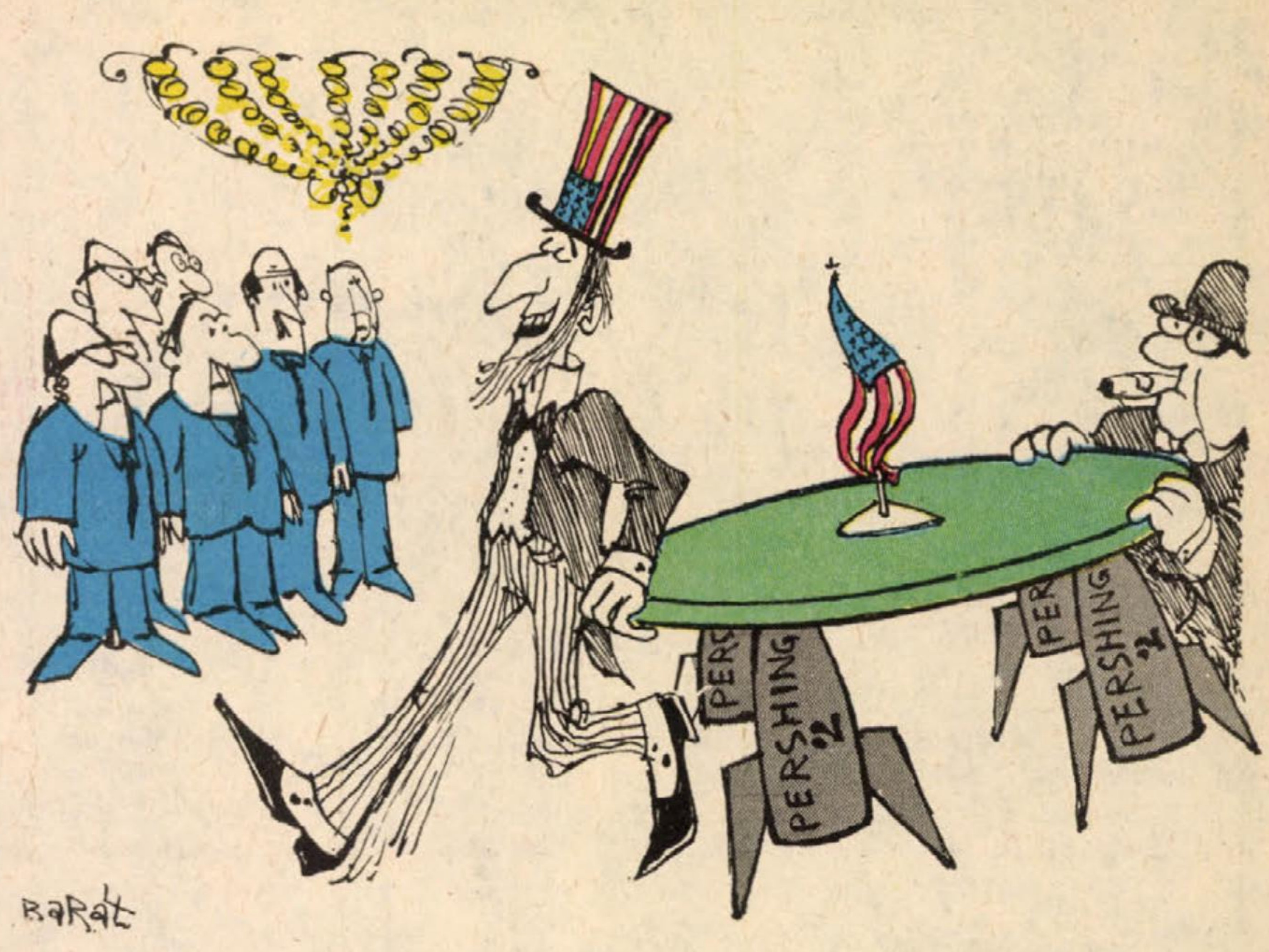

– Hová tegyük a tárgyalóasztalt?

JELENETEK EGY HÁZASSÁGBÓL

(HÓDOLAT INGMAR BERGMANNAK)

1. JELENET

— Tudod, miért eszményi a mi házasságunk, Johan, drágám?

— Miért, Mariann, egyetlenem?

— Mert őszinték vagyunk egymáshoz, nincsenek titkaink, mindent megbeszélünk.

— Ez így igaz, Mariann. Más hitvány, hazudozó, közép-európai férj például eltitkolná Paulát.

— Az ki?

— A szeretőm. Miatta elhagylak. Holnap reggel utazunk Párizsba.

— Holnap reggel? Ilyen korán? Alig van idő egy kis szeretkezésre. Nagyobb baj, hogy holnapután nem lehetsz itt Solvejg néni születésnapján.

2. JELENET

— Ide figyelj, Johan, a jó édesanyádat... *(a Magyar Televízió megbízásából a Pannónia Filmstúdióban készült szinkronszöveg itt megszakad, helyette egy rövid részlet hangzik el Freud Zsigmond „Ödipusz király" című oratóriumából).*

— Szó sem lehet róla! Elvégre úriember vagyok, vagy mi a... *(A Magyar Televízió megbízásából a Pannónia Filmstúdióban készült szinkronszöveg itt megszakad, helyette néhány jelenet következik „A ménesgazda" című filmből.)*

3. JELENET

— Hát visszajöttél, Johan, drágám? Magamra húzhatlak?

— Tessék.

— Kösz. De miért vagy ilyen levert?

— Már megint nem kaptam meg a Nobel-díjat.

— Szegénykém.

— Most miért rúgtál belém?

— Inkább ez fájjon, mint a méltatlan mellőzés.

— Kösz.

4. JELENET

— Könnyű neked, Mariann!

— Miért, tündércica?

— Mert nincs a nyakadon egy olyan kiállhatatlan, undorító, elviselhetetlen, szörnyűséges perszóna, mint Paula.

— Miért nem hagyod ott?

— Még csak az kéne. Képzeld, ha megtudná, hogy a feleségemmel vagyok! Féltékeny. Egyetlen orgián sincs nyugtom tőle. Minden társasszexen botrányt csap.

5. JELENET

— Írd alá, édesem, a válási papírokat, feküdjünk le a szőnyegre, aztán mehetünk.

— Itt, a szőnyegen?

— Ne válogass! Ezt az egyet nem szeretem benned. Pedig különben olyan harmonikus a házasságunk.

6. JELENET

— Szervusz, drága Johan! Nos? Megversz, vagy iszunk előbb valamit?

— Nem tudom. Úgy összezavarodott bennem minden.

— Ezt már akkor sejtettem, amikor Torsten bácsi névnapjáról is megfeledkeztél. Most miért fojtogatsz?

7. JELENET

— Elfelejtettem mondani, megnősültem.

— Ja igen, én is férjhez mentem.

— Gratulálok.

— Akkor mehetünk az ágyba?

8. JELENET

— Hol hibáztuk el?

— Nem tudom, Johan. Olyan nagy a lelkünk, hogy nem fér be egy nyolcszobás oduba.

— Nekem is hiányérzeteim vannak. Nem én fedeztem fel a relativitást, semleges maradtam a második világháborúban, nélkülem mentek föl a Holdra, utálom a saját gyerekeimet. Téged meg gyűlöllek.

— Én is téged.

— Látod, az a szép, hogy ilyen egyformán gondolkodunk.

9. JELENET

— Tulajdonképpen miért él az ember, Mariann?

— Mondd, azért jöttél el hozzám ötévi távollét után, hogy ilyen hülyeségeket kérdezzél?

— Te talán boldog vagy?

— A jelenlegi férjem jobban csinálja, mint te.

— Legyen nektek könnyű az ölelkezés. Egyébként pukkadj meg!

10. JELENET

— Nem, Johan, mégsem vagyok boldog. Pedig gazdagok vagyunk, kocsik, nyaralók, sarokházak, birtokok, benzinkutak... a férjem most alkuszik egy Csendes-óceáni szigetcsoportra... és mégis... valahogyan üresnek érzem az életemet...

(Hirtelen feltűnik egy csontig soványodott fiatal kambodzsai anya, csecsemőt tart a karján, rongyos szoknyájába öt síró apróság kapaszkodik. Mariannhoz fordul.)

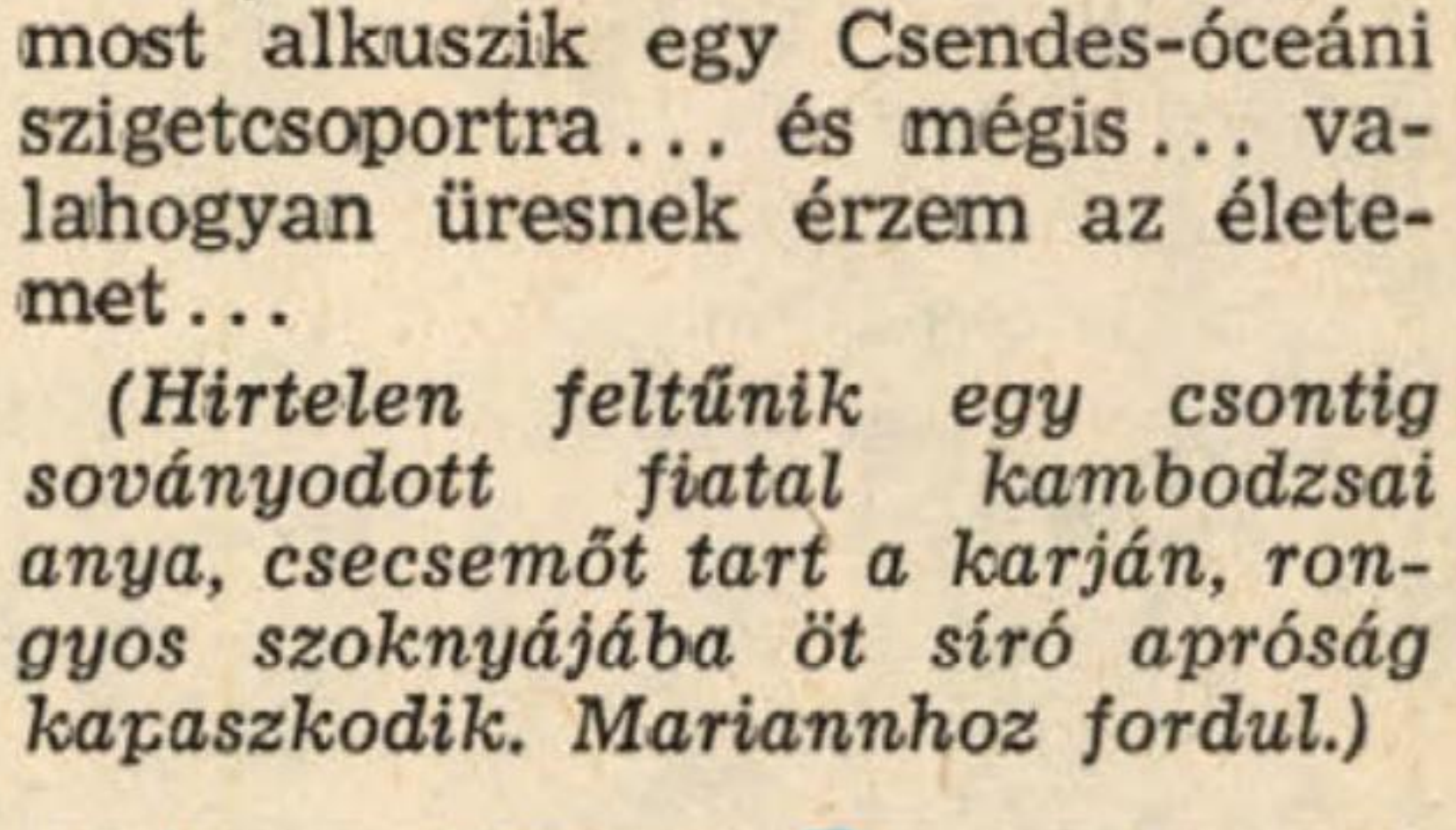

— Mondja, naccsád, magának nincs más baja?

(Johan megdöbbenve nézi, arca sárgává válik az irigységtől.)

— Mariann, hallod? Egy hang a a földi paradicsomból! Ennek a boldog nőnek fogalma sincs a jóléti társadalom kínzó lelki problémáiról!

Feleki László

KÓRHÁZFOLYOSÓN

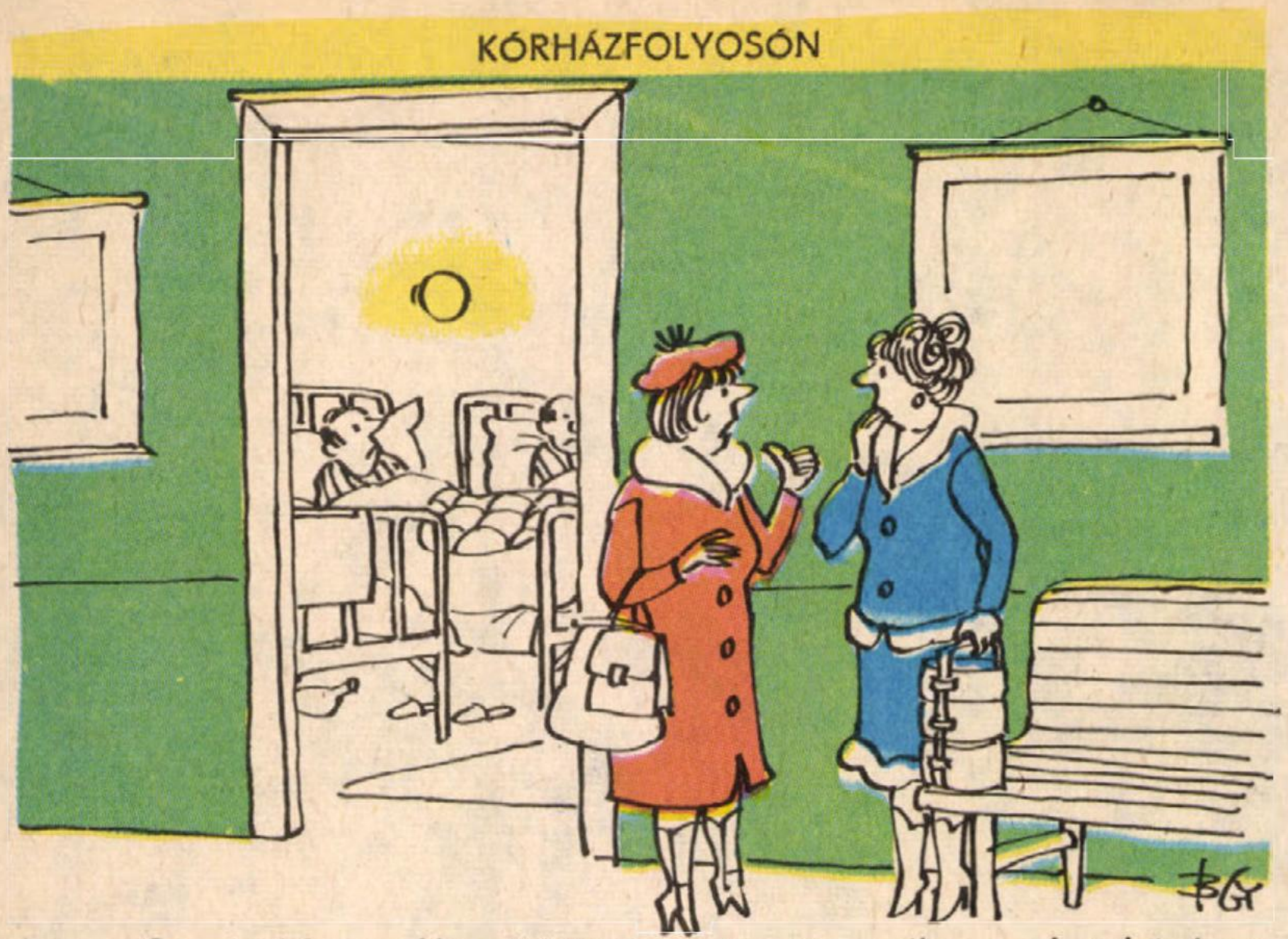

– Szegénykémet akkor ütötte meg a guta, amikor a társadalmi munkájáért nem kapott se pénzt, se kitüntetést.

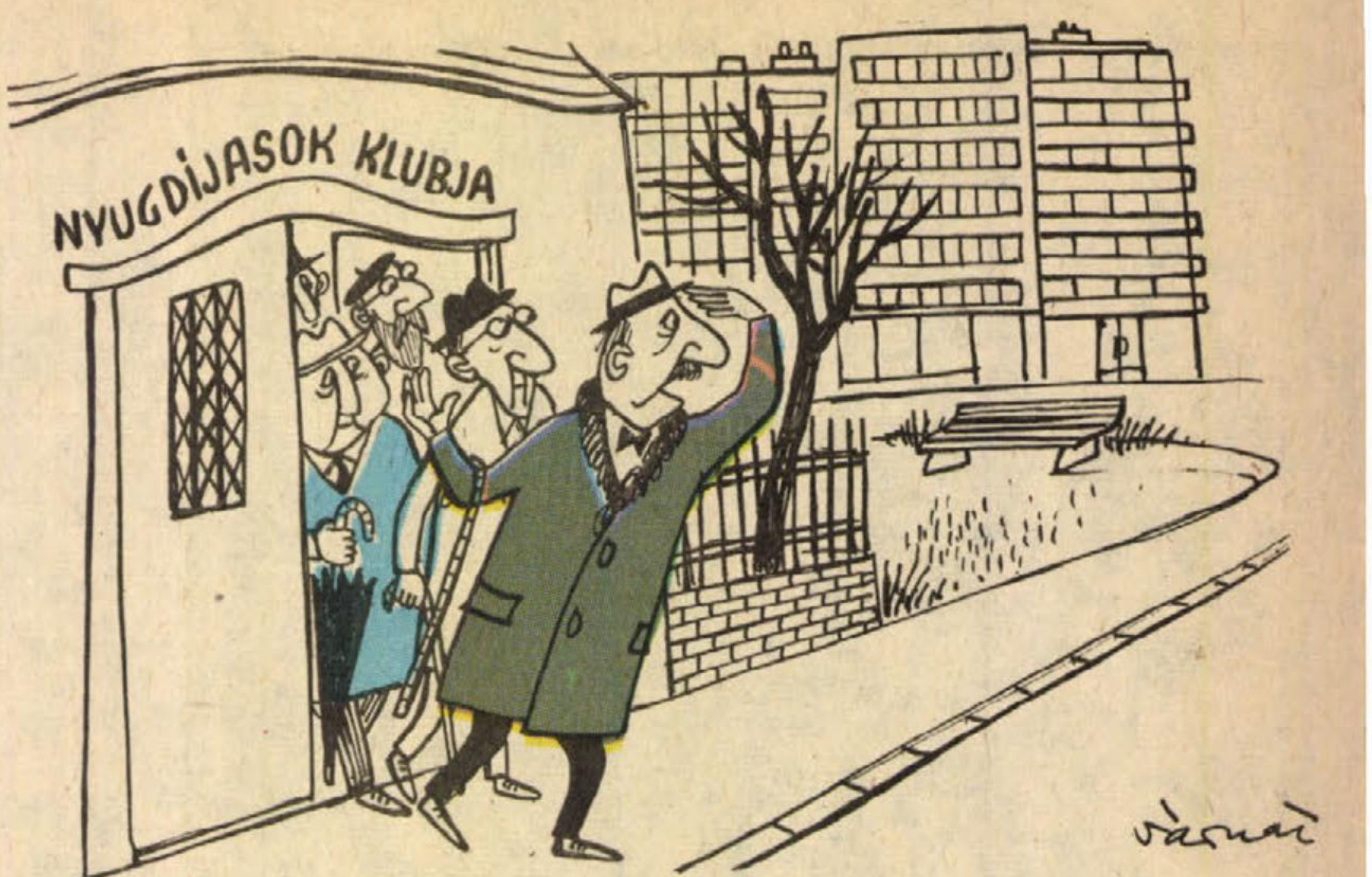

– Jöhettek nyugodtan, nincs autó a láthatáron ...

SZÓSZÖCSKÉK

Vajon hogyan fest, amikor igazán, de igazán oda akarunk figyelni valamire?

Itt van a kezemben egy különlegesen elegáns kiadvány. Tipográfiáról, nyomdaművészetről szól, s külső alakjával is szinte a szakma szépségét zengi. Egyik fejezetének, melyet Kass János, a kiváló grafikusművész írt, „A szép könyvről" a címe. Az írás a hajdani nagy tipográfusok, Tótfalusi és Kner emléke előtt tiszteleg. S tessék: épp ahol róluk esik szó a szép nyomdai munkákról értekező szép nyomdai munkában, *négy sor tévedésből kétszer szedetett.*

Tipográfiánk nagyobb dicsőségére.

* * *

Hiánycikk az orvosi széntabletta, a Carbo activatus, mely néhány éve Carbo medicinalis-ról magyarosította meg a nevét, miniszteri engedéllyel. De név ide vagy oda, porított alakban is alig kapható.

Eleinte arra gyanakodtam, hogy szénbányászaink elmaradtak a tervteljesítésben, innen a „szűk keresztmetszet". Patikus ismerősöm azonban eloszlatja aggályaimat, közölvén, hogy a hiány okai nem a bányászok, hanem — a háziasszonyok. Mert hogy fölvásárolják az orvosi szenet, mintha attól tartanának, hogy fölmegy az ára, vagy begyűrűzik a kolera. Viszik, mint a promenclit, akár el is lehetnének vele újig. És mit tetszenek gondolni, mivégre? Nem fogják kitalálni: a hűtőszekrénybe teszik, *szagelszívónak.* Elvégre azért orvosi szén, nem igaz?

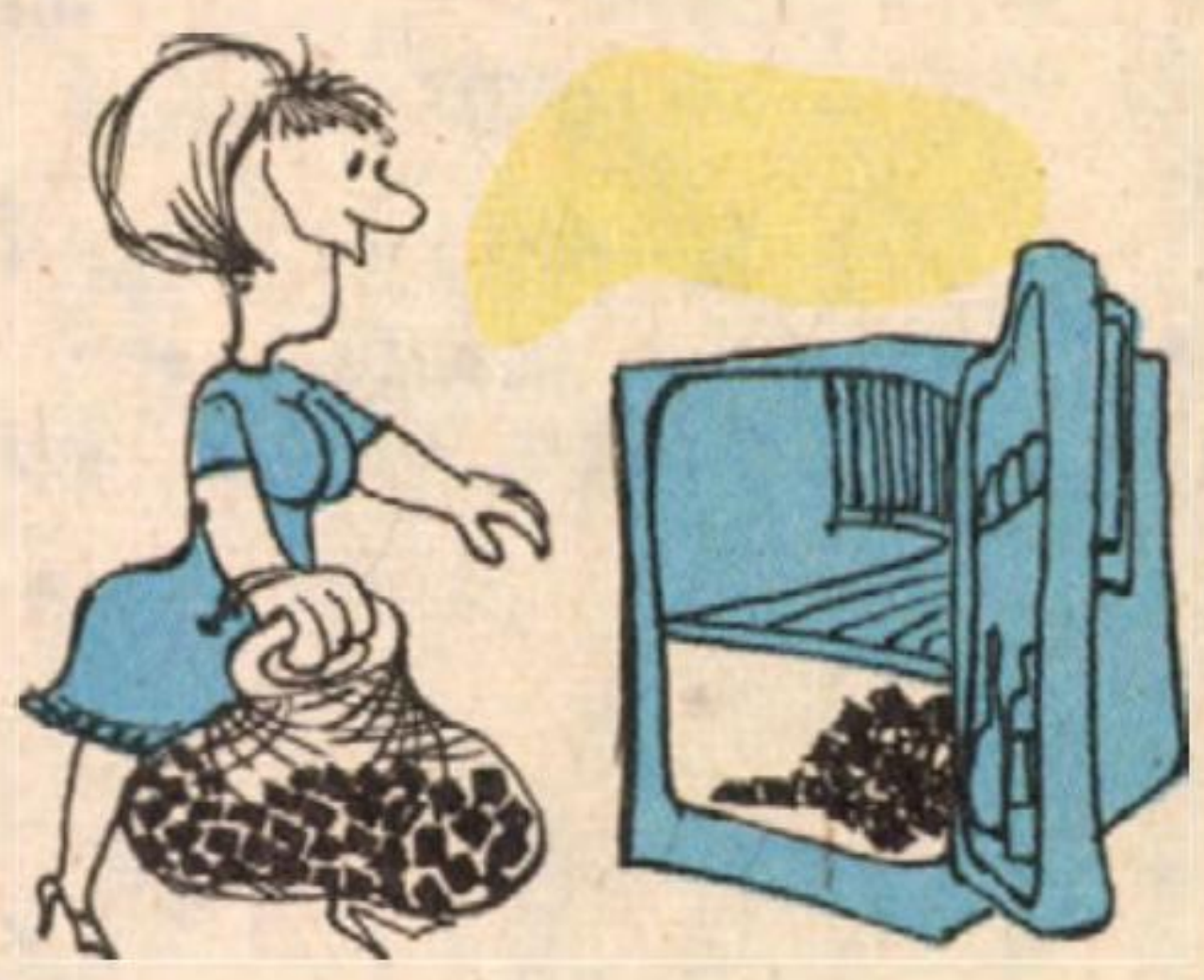

A szagelszívás tekintetében már eddig is figyelemre méltót produkált a magyar nép. Teszem azt, nálunk — szemben más, fejlettebb önpusztítással rendelkező nációkkal — narkósok helyett ragasztósok vannak csupán, s nem passzerek, hanem tanszerek segítik hozzá őket a mindennapi szagelszíváshoz. Most meg lám, kiderül, hogy a szenet fűtés helyett hűtésre használjuk.

A szagelszívásról jut eszembe: szerencse, hogy legalább a pénznek nincs szaga. Csak különféle hosszúsága ...

Timár György

SCI-FI

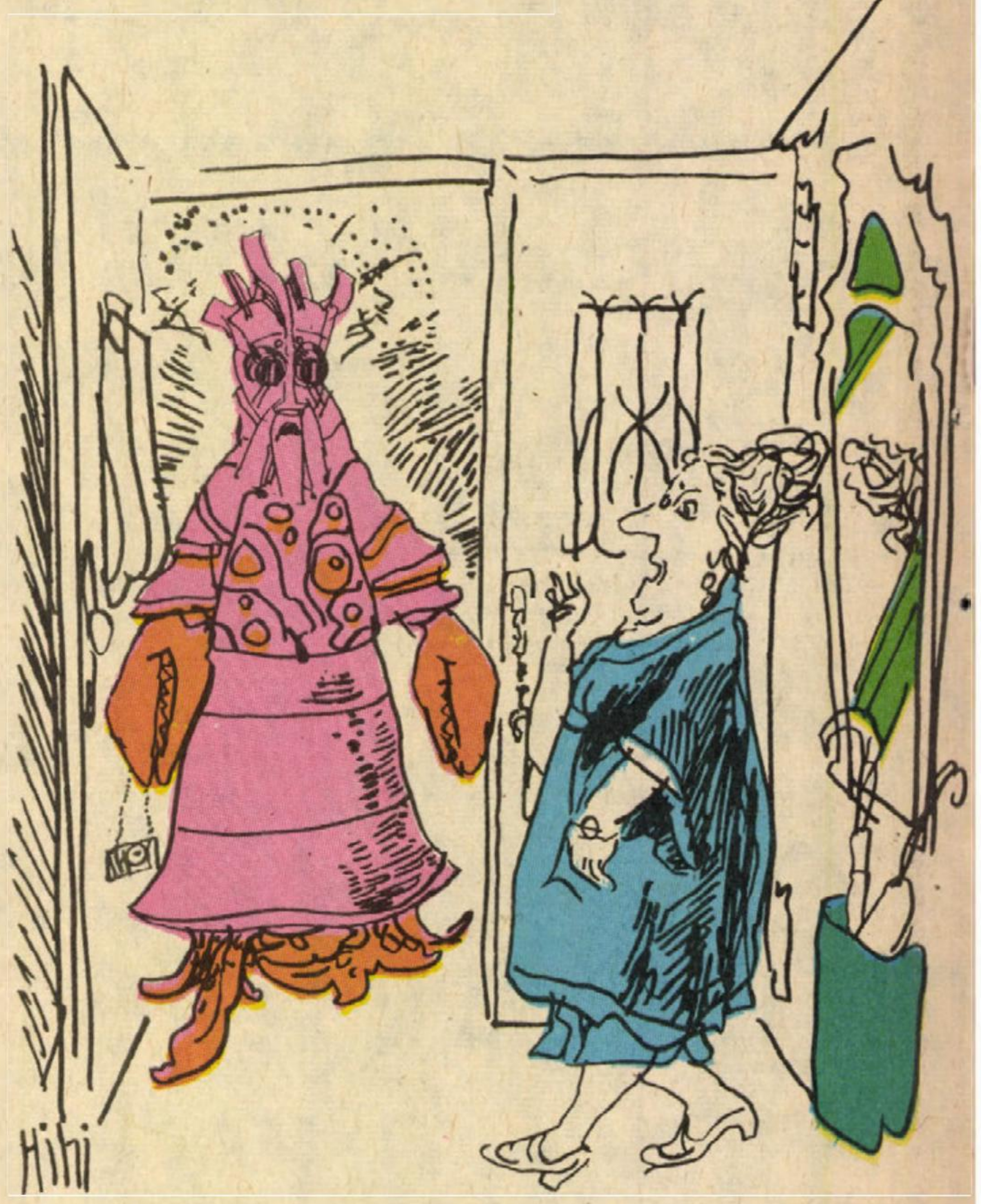

– Rossz helyen jár, kedves, én nem tartok fenn IBUSZ-szobát!

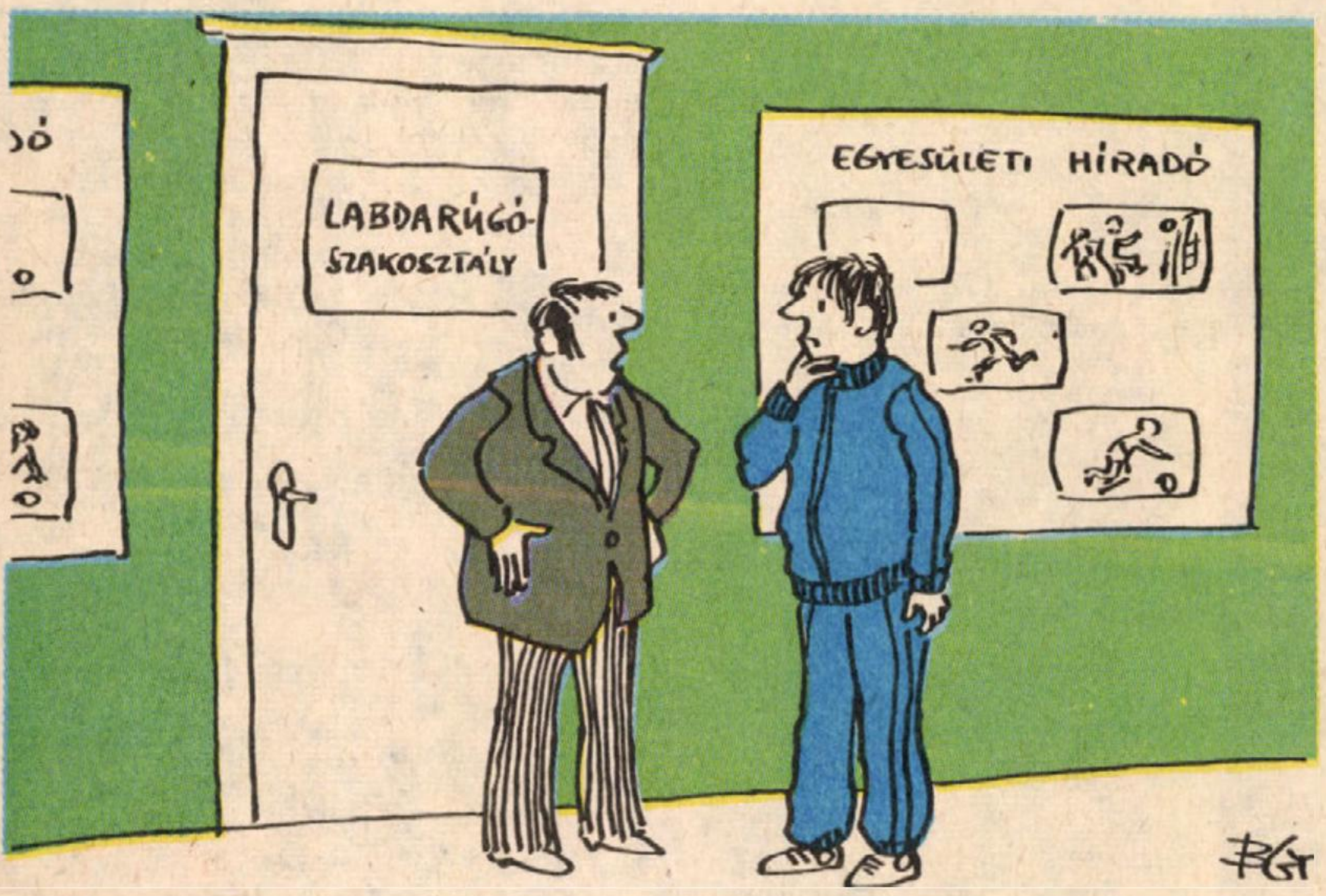

– A pszichológusunk megszabadította a fiúkat a gátlásaiktól, most viszont egy illemtanárt kell keresnünk ... !

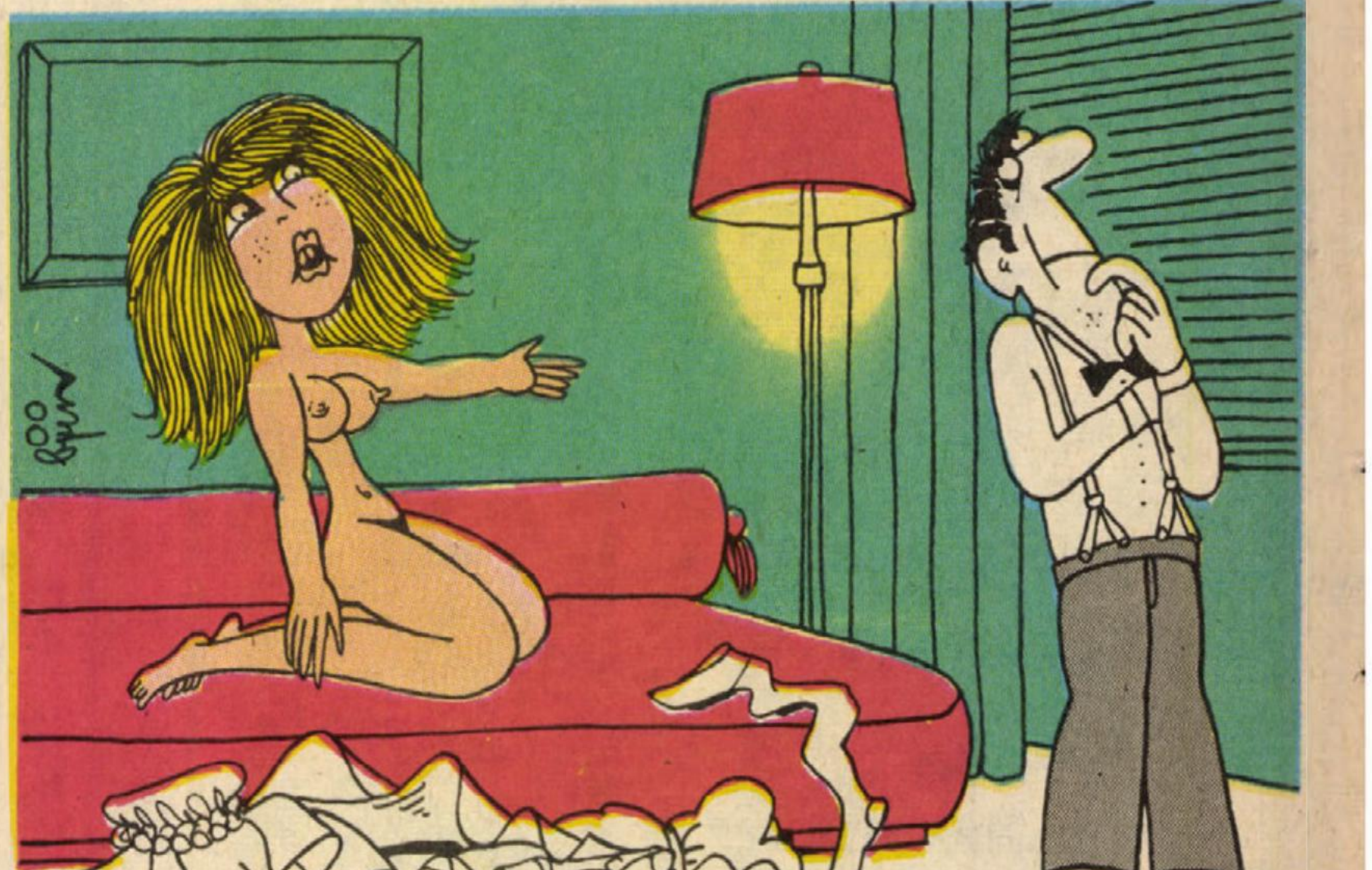

– Hidd el, szívem, én igazán nem ragaszkodom ahhoz, hogy valami szép szerelmes verset mondjál a nászéjszakánkon ...

Új újdonság

Fülöp György rajzai

ÚJ ELJÁRÁSSAL

Szelídíthető mérgek

A Műszaki Kémiai Kutató Intézetben új eljárást dolgoztak ki a folyamatos és a nagyüzemben is alkalmazható granulálásra. Az új eljárás lényege, hogy ez-

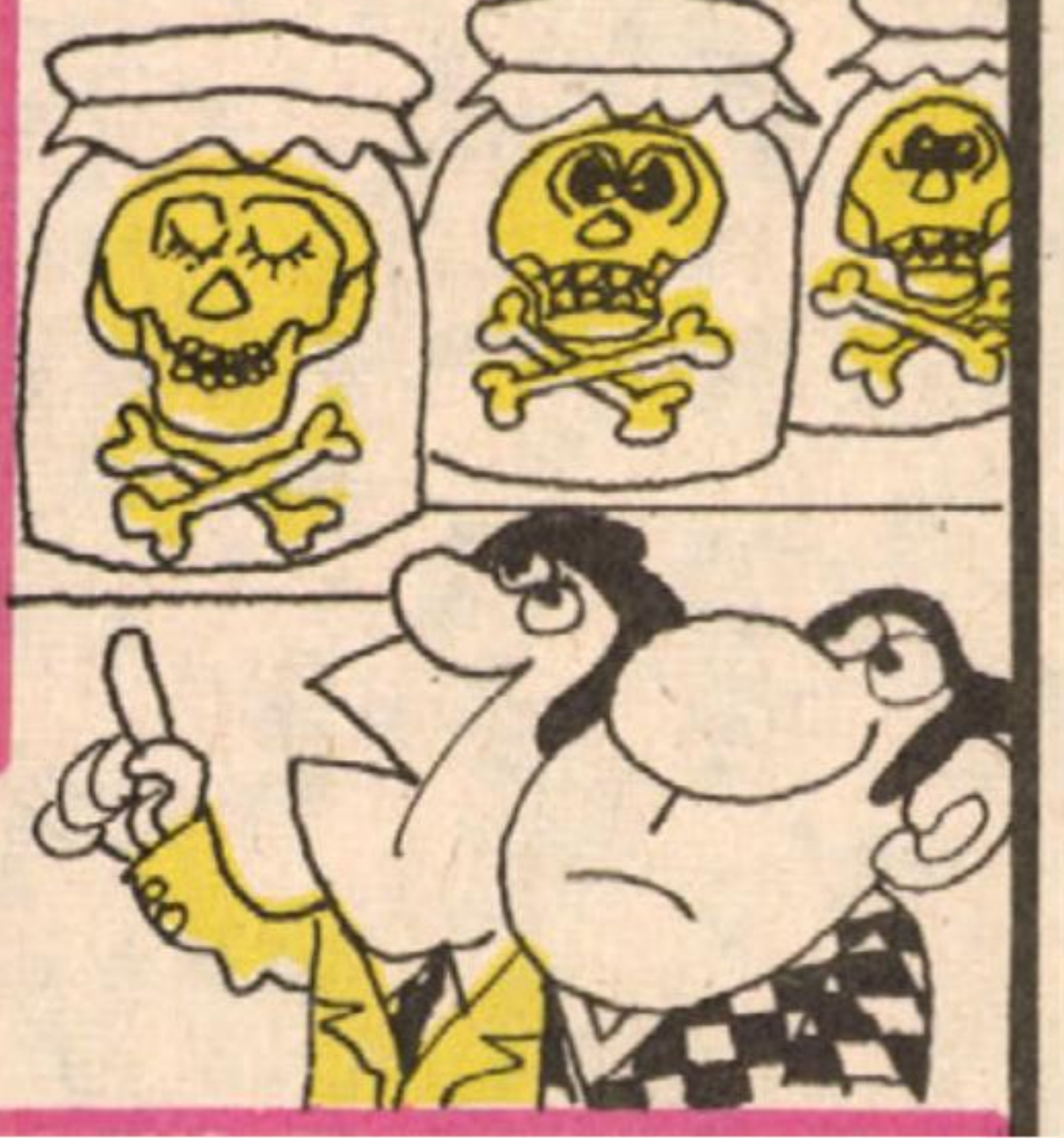

– Ebben van a szelídített méreg.

Tehenek hívták fel rá a figyelmet!

Hazai gyógyszer – világsiker útján

Vérrögök képződését gátló új szintetikus anyaggal | *vadásá, s így meg leh akadályozni a vérrög képz*

– Ne zavarjon. Azt hiszem, új exportcikket találtam!

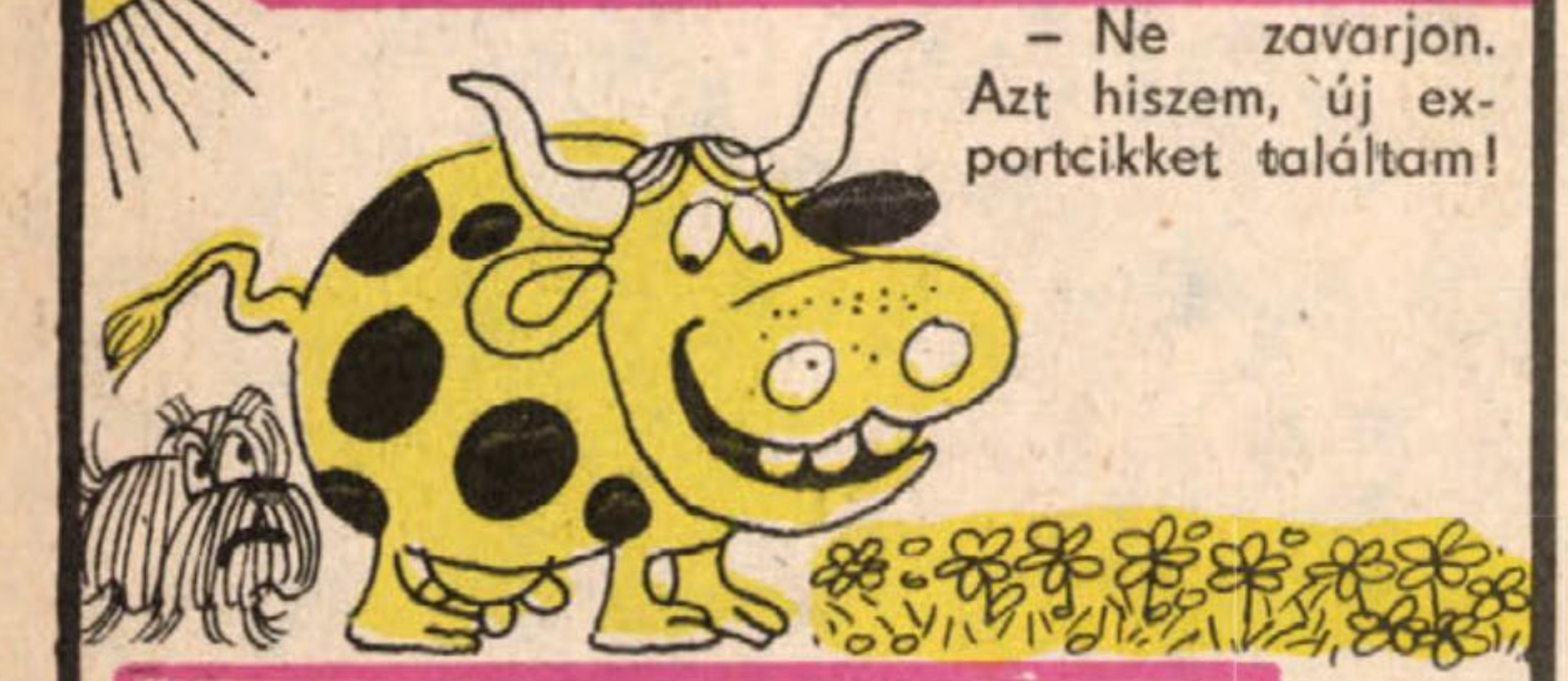

Guruló étterem

Különleges autóbusz **járja a fővárost. Kívülről pontosan olyan, mint a töb-** | csapat, a mennyezet tartály száz liter űr mű

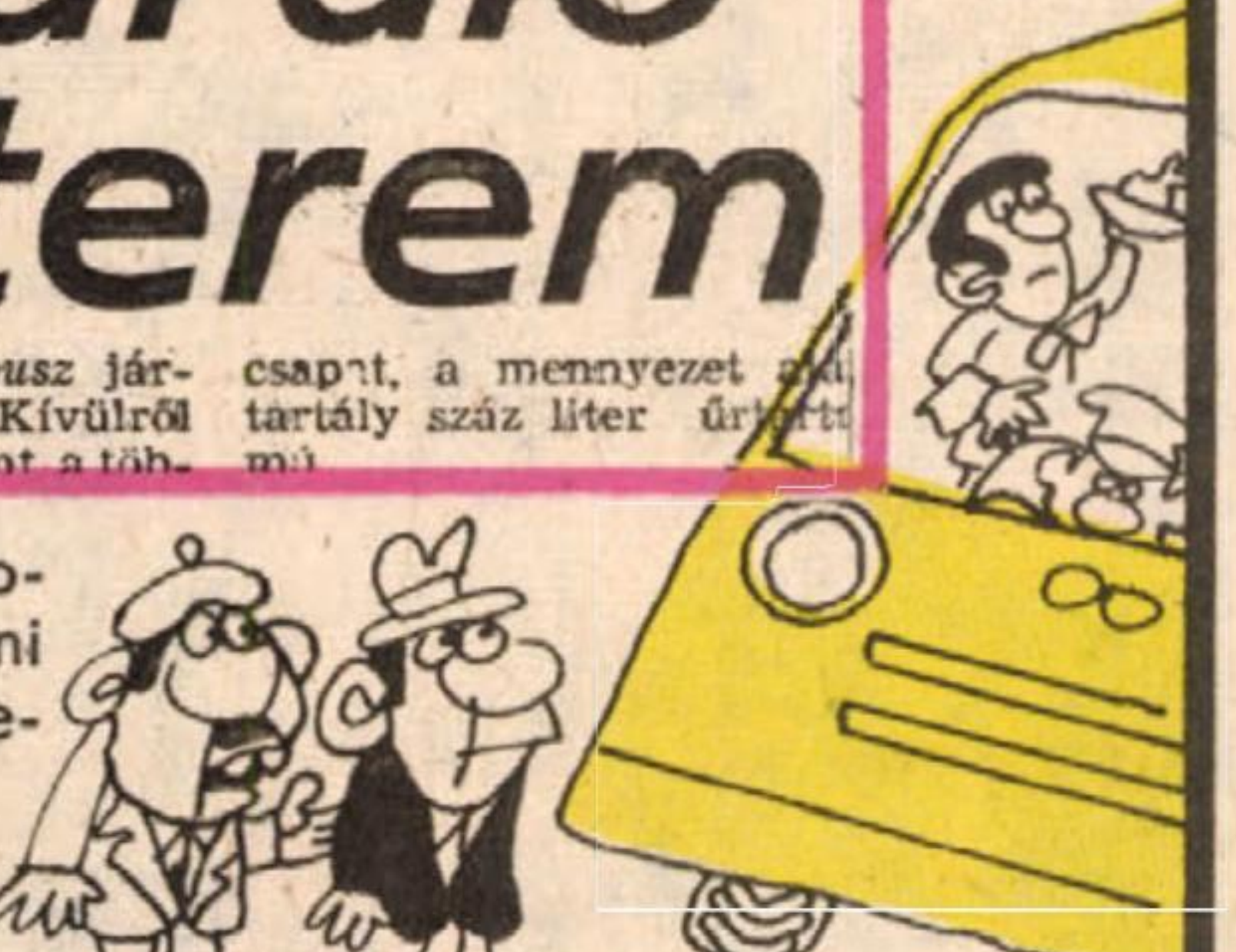

– Hány kilométert kell várni egy bécsi szeletre?

Óriásoknak külön VB?

Szenzáció pített szárny firügynöksén | *nél is magasabb játékosok. A „gyengébb" nemnél sokkal jobban alkalma*

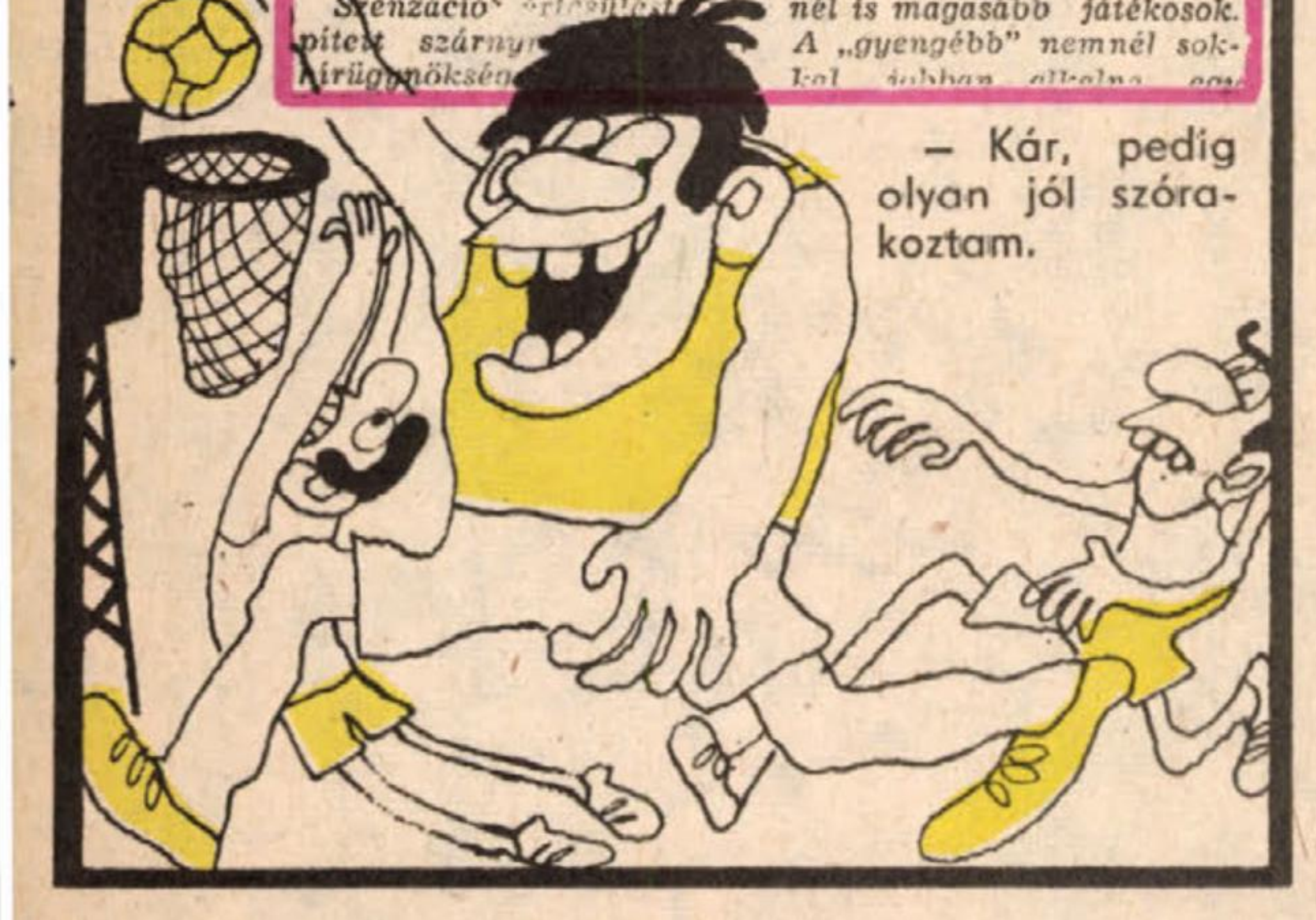

– Kár, pedig olyan jól szórakoztam.

Új lakótelep – zárt ajtók mögött

①

Az autóbusz megállt a Szürke Ház előtt. Azért nevezték ezt a házat szürkének, mert a mellette lévő ház kék színű volt. Valamikor. Az autóbuszról leszállt egy elegáns férfi, diplomatatáskával a kezében, és nyugodt, határozott léptekkel belépett a Szürke Ház kapuján.

Ki ez a férfi? Dr. Szamosi-Sziáé Antal, a lakóbizottság tagja. A házfelügyelő, F. Biáj látta, hogy Dr. Szamosi-Sziáé bejött a házba, de úgy tett, mintha nem vette volna észre. Elfordította a fejét és vadul seperni kezdte a lépcsőházat, amelyre évek óta nem volt példa.

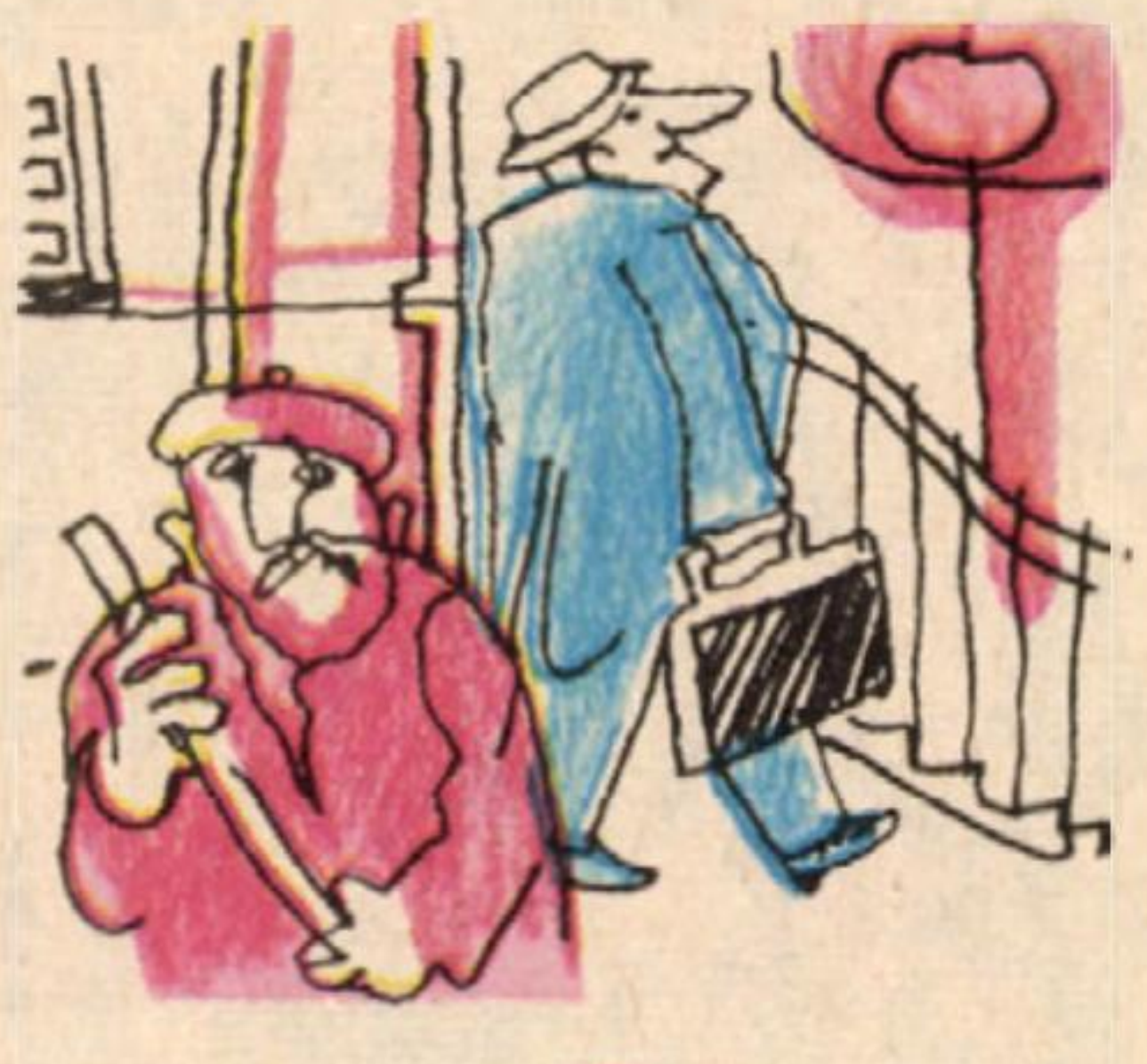

②

— Az elnök itthon van? — kérdezte a második emelet kettőben az elegáns, diplomatatáskás úr.

— Igen, itthon van. Már várja önt.

A lakóbizottsági elnök, Prezident Ottó, mosolyogva fogadta Szamosi-Sziáét, de ez a mosoly erőltetett volt, mintha a két mutatóujjával húzta volna szét a száját, hogy derűsnek látszódjék.

— Jó, hogy jön, barátom! Beszédem van önnel.

— Parancsoljon, elnök úr!

— Mindjárt a lényegre térek. Itt valami bűzlik.

— Bakony sajt — felelte mozdulatlan arccal Szamosi-Sziáé, és egy gyors mozdulattal kinyitotta a diplomatatáskáját.

— Imádom — mondta fintorogva, de még mindig mosolyogva az elnök. — Most azonban nem erről van szó. Itt a lakóházban bűzlik valami.

— Arra gondol, elnök úr, hogy a ház lakói nem fogják még egyszer megválasztani önt, ha ismét elnökválasztásra kerül a sor?

— Attól én nem félek. Mindnyájan a kezemben vannak. Én mindenkiről mindent tudok.

— Lehallgató készülékeket helyezett el a lakásokban? Poloskákat?

— Poloskák, hálistennek nincsenek, csak csótányok.

③

Dr. Szamosi-Sziáénak a szeme se rebbent. A csótányokról már régóta tudott. A két férfi hosszú ideig szótlanul nézte egymást. Prezident Ottó feltette a lábát az asztalra, de aztán gyorsan levette, mert a felesége rászólt: „Mit gondolsz, hol vagy?"

— Mit óhajt tőlem? — kérdezte cigarettára gyújtva Szamosi-Sziáé.

— Az IKV-jelentést. Igen, az IKV-jelentést, amelyben részletesen feljegyezte, hogy mit ígértem a lakóknak és mit nem teljesítettem.

— A lista hosszú, elnök úr és egyelőre még nálam van. Ha az IKV-jelentés napvilágra kerül, önből nem lesz még egyszer lakóbizottsági elnök.

Prezident Ottó nem felelt. Gyűlölködve nézte a szemben ülő férfit, a homlokáról csurgott a veríték, de mosolygott.

④

— Tehát zsarolni akar? — kérdezte az elnök. — Azt ajánlom, hogy ne tegye. Maga tíz nappal ezelőtt egy nőt hozott fel a lakására és azt énekelte, hogy „Gyere Bodri kutyám!"

— Kompromittálni akar?

— Kilenc nappal ezelőtt egy másik nőt hozott fel a lakására.

— Azt is tudja, hogy mit énekeltem?

— Tudom. Akácos út, ha végigmegyek rajtad én. Azt is tudom, hogy maga iszik.

— A házfelügyelő mondta. F. Biáj.

— Téved — felelte fölényes mosollyal Prezident. — Maga a szomszéd lakásban lakik és mindent hallok. Azt is hallottam, hogy hányszor mondta az ifjú hölgynek, „Na akkor most igyunk picikém, proszit!"

Dr. Szamosi-Sziáé rágyújtott egy cigarettára, de a keze nem remegett. A halántékán viszont lüktetni kezdett egy erecske.

⑤

— Mit gondol, örülne a felesége, ha megtudná, hogy maga nőket hoz fel a lakásba, amíg ő Hévízen nyaral, SZOT-beutalóval?

— Rendben van, elnök úr — mondta Szamosi-Sziáé —, ön megkapja az egyetlen példányban levő IKV-jelentést, ha teljesíti néhány feltételemet.

— Maga szab feltételeket nekem? Egy lakóbizottsági elnöknek?

— Igen. Én. Egy: ön egy szót sem szól a feleségemnek a látogatóimról. Kettő: segít nekem abban, hogy minőségi cserével, egy nagyobb lakáshoz juthassak. Akkor legalább nem leszek itt a lakóbizottsági elnökválasztásnál. Oké?

Az elnök gondolkodott egy kicsit, aztán így felelt:

— Oké.

⑥

A lakóbizottsági tag, kezében a diplomatatáskával, elhagyta a házat.

— A felesége elé megy? — kérdezte F. Biáj, a házfelügyelő. — Ma érkezik meg Hévízről.

— Honnan tudja?

— A feleségétől. Ő mondta, hogy elutazik két hétre.

Dr. Szamosi-Sziáé kilépett a kapun, megvárta a ház előtt az autóbuszt, majd amikor felszállt a kocsira, beszólt a vezetőnek:

— Mehetünk!

Aztán leült egy üres helyre és arra gondolt, hogy mennyire fog örülni a felesége, ha megtudja: az elnökválasztási harcok idején már másutt fognak lakni.

Valahol egy új lakótelepen.

Mikes György

KAPCSOLTAM

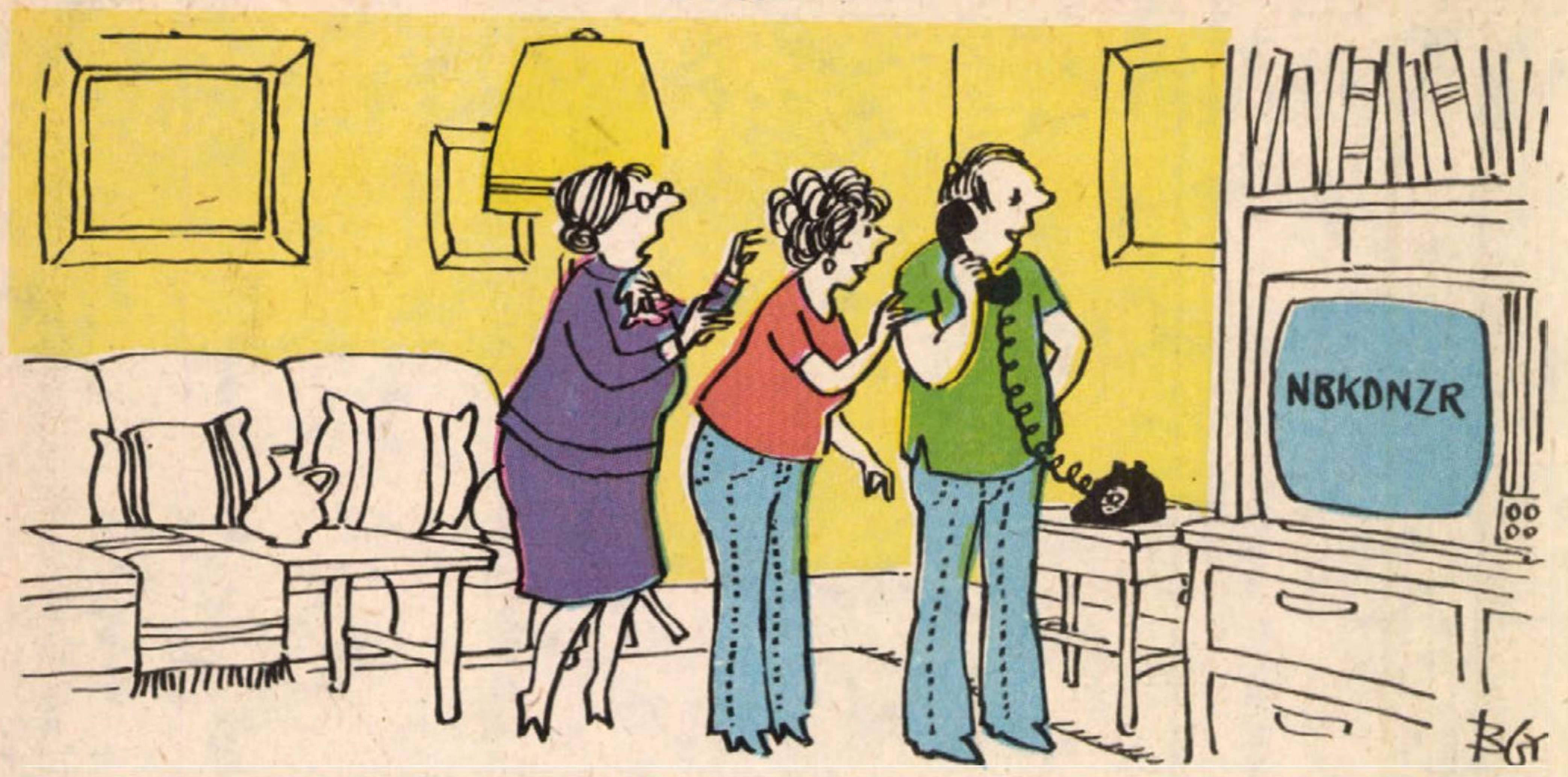

– Hagyjátok abba, én harmincnyolc évig dolgoztam, hogy havonta ennyi nyugdíjat kapjak!

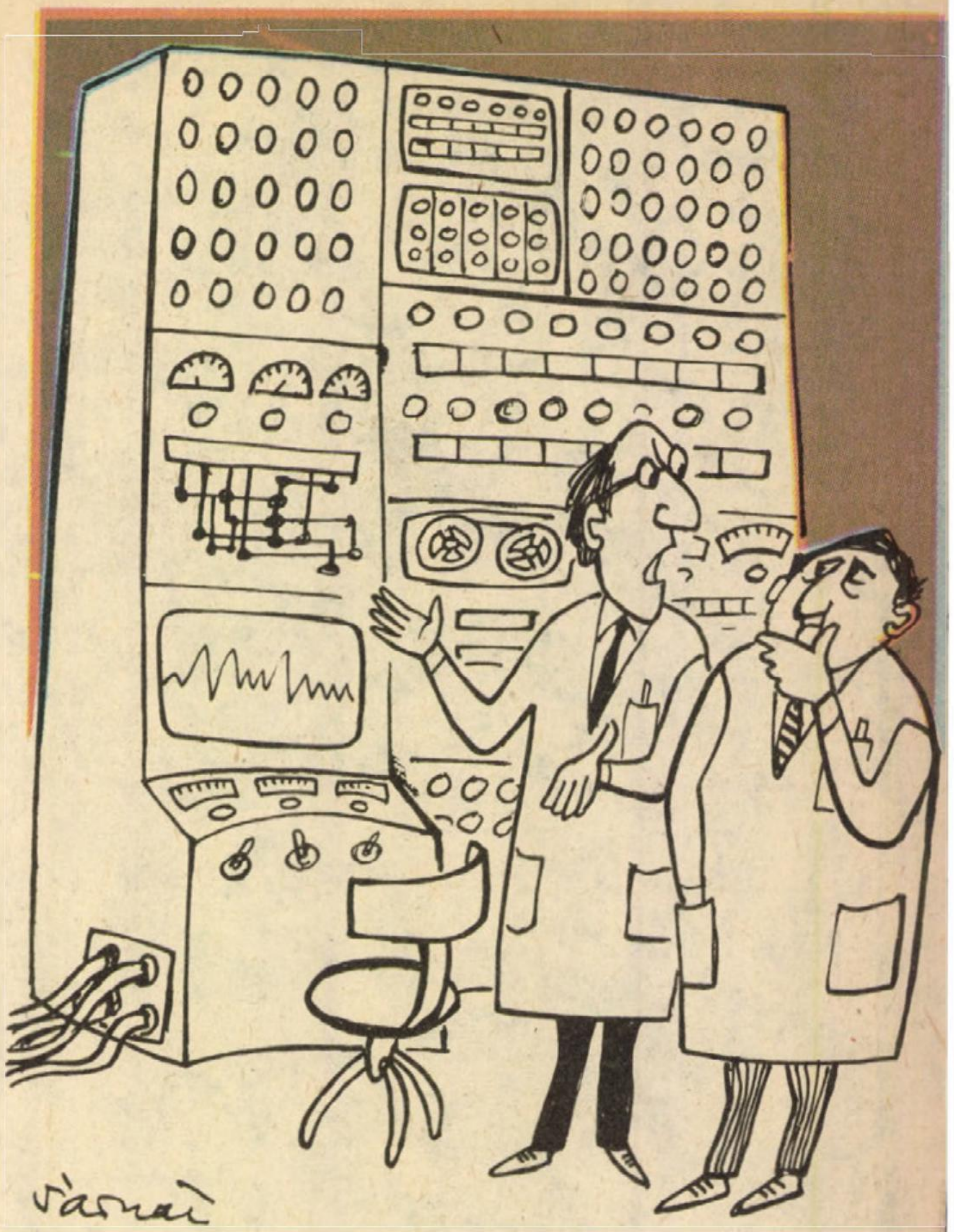

– Milyen módon fogjuk neki betáplálni, hogy ezentúl kevesebb áramat fogyasszon?

SZILÁNKOK

KONKRÉTAN

Egyszer már konkrétan mutassunk rá, ki a felelős azért, hogy konkrétan nem szoktunk rámutatni a felelősre.

KÜLÖNC

A házunkban már minden lakó megszerezte a nemesi kutyabőrt, én viszont hivatalos papírokkal tudom igazolni, 1700-ig visszamenően, hogy a családunkban egyetlen nemesember sem volt.

BÜSZKESÉG

— Most épül az új kenyérgyárunk. Mához egy évre már a mi kenyerünk minőségével lesz elégedetlen a fogyasztó.

FIGYELMEZTETÉS

— Elmúlt délelőtt tíz óra, szomszéd, ne bömböltesse a rádióját!

JAVASLAT

Szüntessék meg az autóbuszmegállókat. Így sokkal gyorsabb lesz a buszközlekedés.

BECSÜLETSZÓ

— Adjon egy százast kölcsön elsejéig.

— Rendben. De ígérje meg, becsületszavára, hogy nem adja vissza.

— Miért?

— Mert maga soha nem tartja meg a becsületszavát.

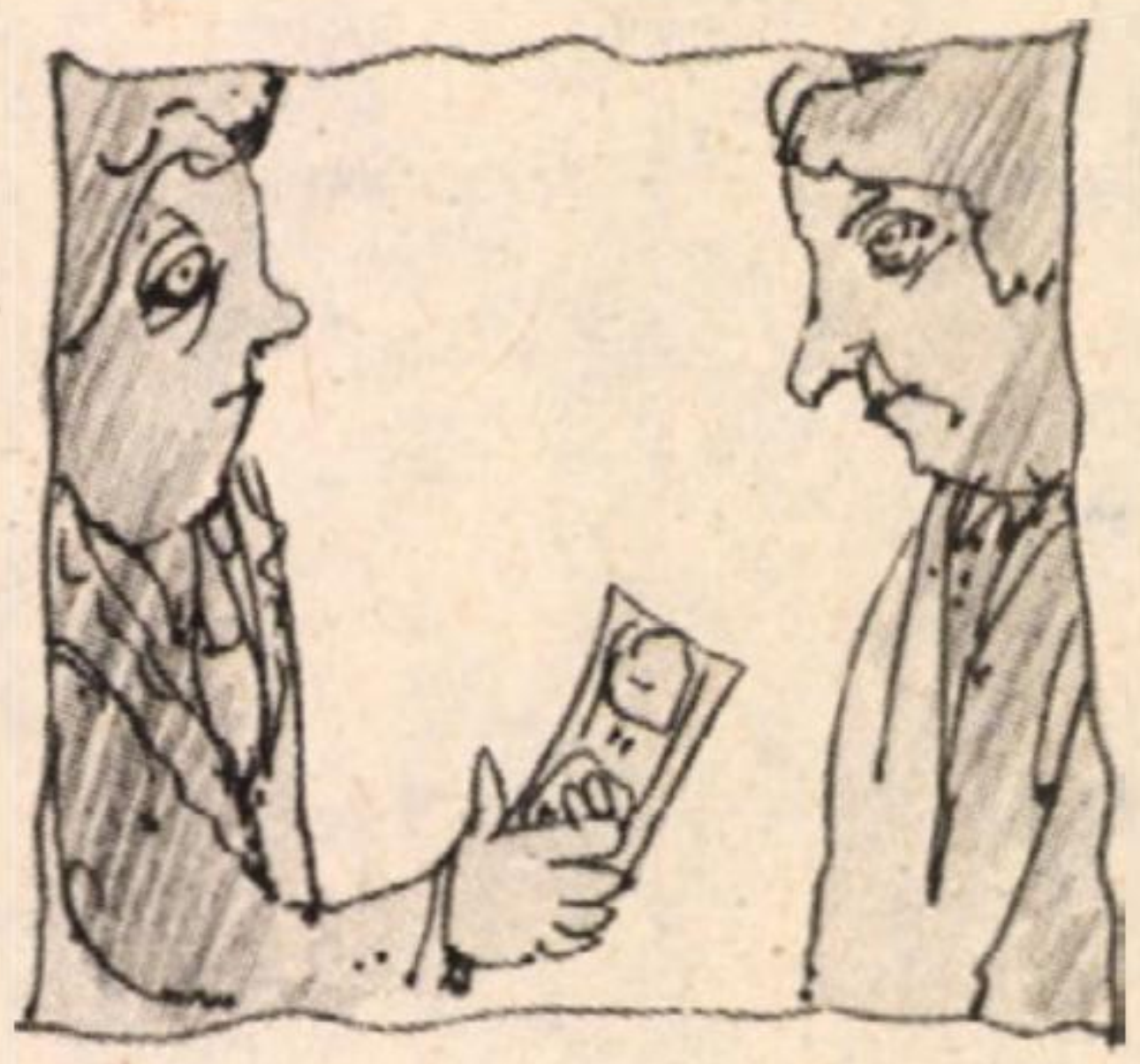

RÉSZEGSÉG

— Látod, hogyha csak kétszer annyit ittál volna, mint amit elbírsz, most nem lennél ilyen részeg ...

KÉRDÉS

— Ön, hölgyem, hogyan lett virágárus?

— Száz szál piros rózsát kaptam a vőlegényemtől.

MAI SZERELMESEK

— Gyermekkorom legszebb éveit áldoztam rád!

ÍNYENC

Az egér megkívánta a szalonnadarabkát, evett belőle, pechére egy egérfogóban. „Nem baj — cincogta —, a szalonna isteni volt.’

SZÜLETÉSNAPI BÓK

— Az eljövendő éveiből nyugodtan letagadhat nyolc évet!

PONTOSSÁG

Az esküvőre küldött dísztávirat pontosan megérkezett a gyémántlakodalomra.

TAPINTAT

A tapintatos képzelt beteg csak képzelt orvoshoz jár panaszkodni.

Galambos Szilveszter

FELHIVÁS

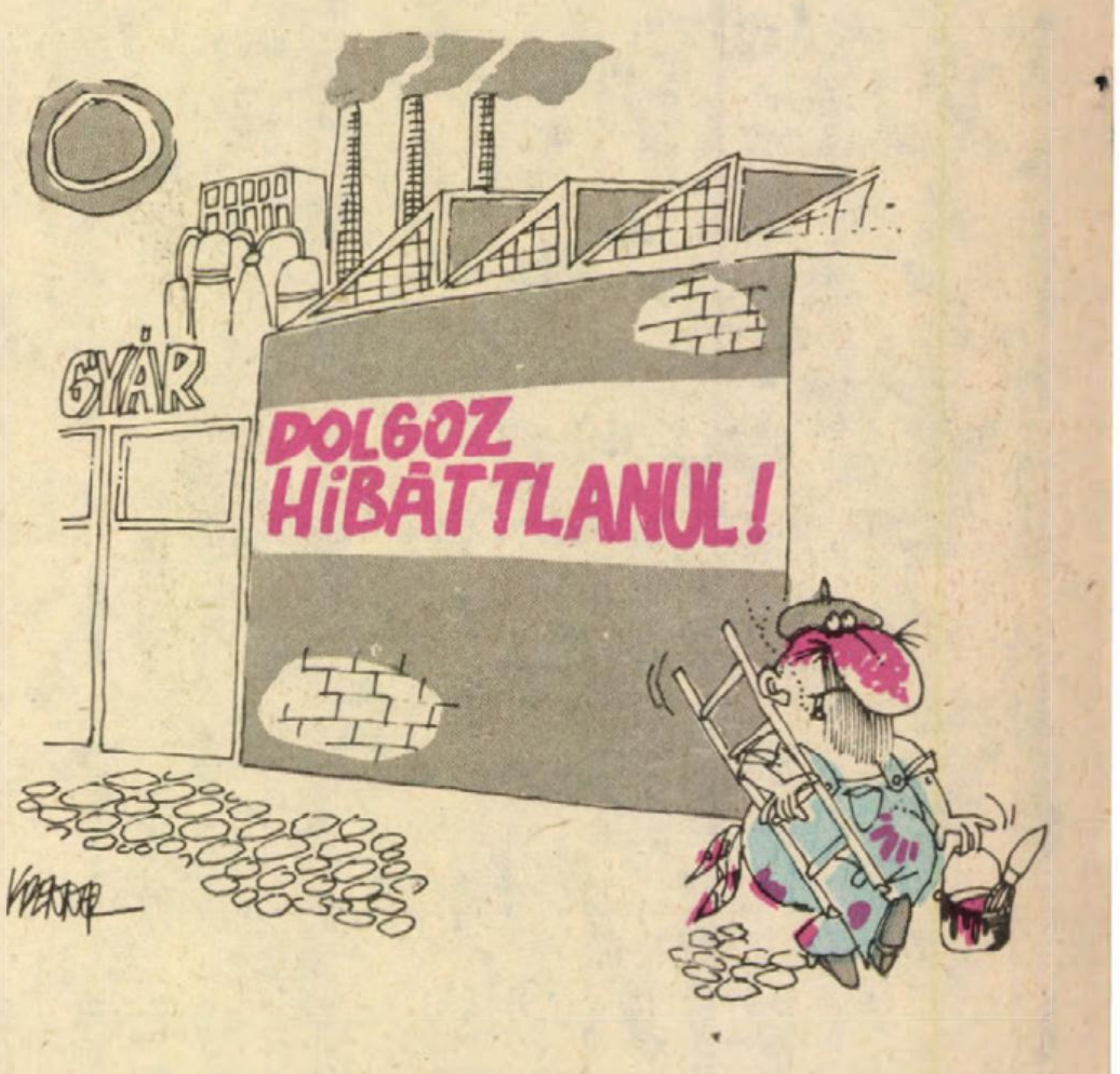

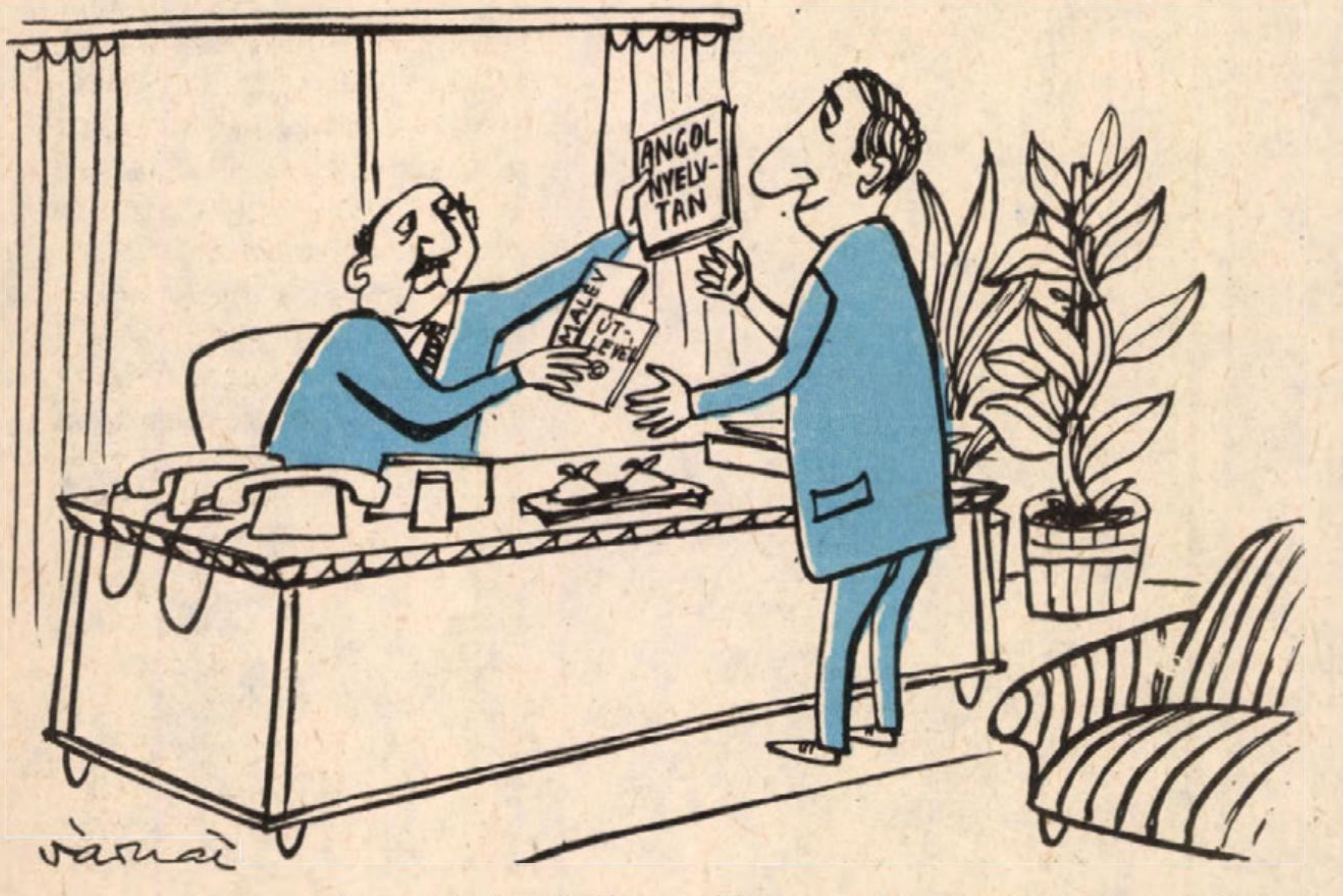

– Itt vannak a kiküldetéséhez szükséges dolgok: útlevél, repülőjegy és nyelvkönyv ...

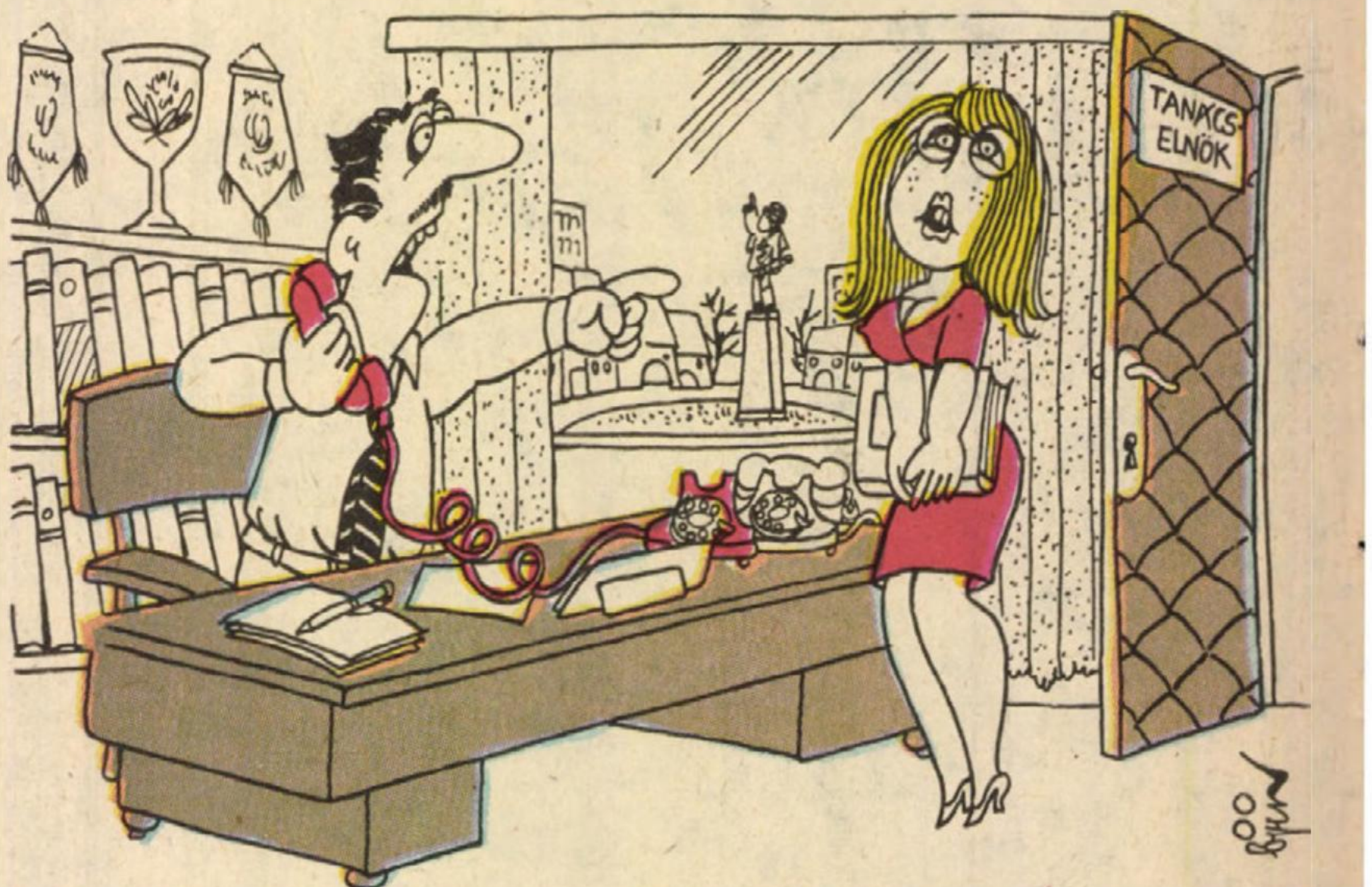

– Hívja gyorsan az iskola orosz tanárát, Micike! A testvérvárosunk van a vonalban ...

ÁSATÁS

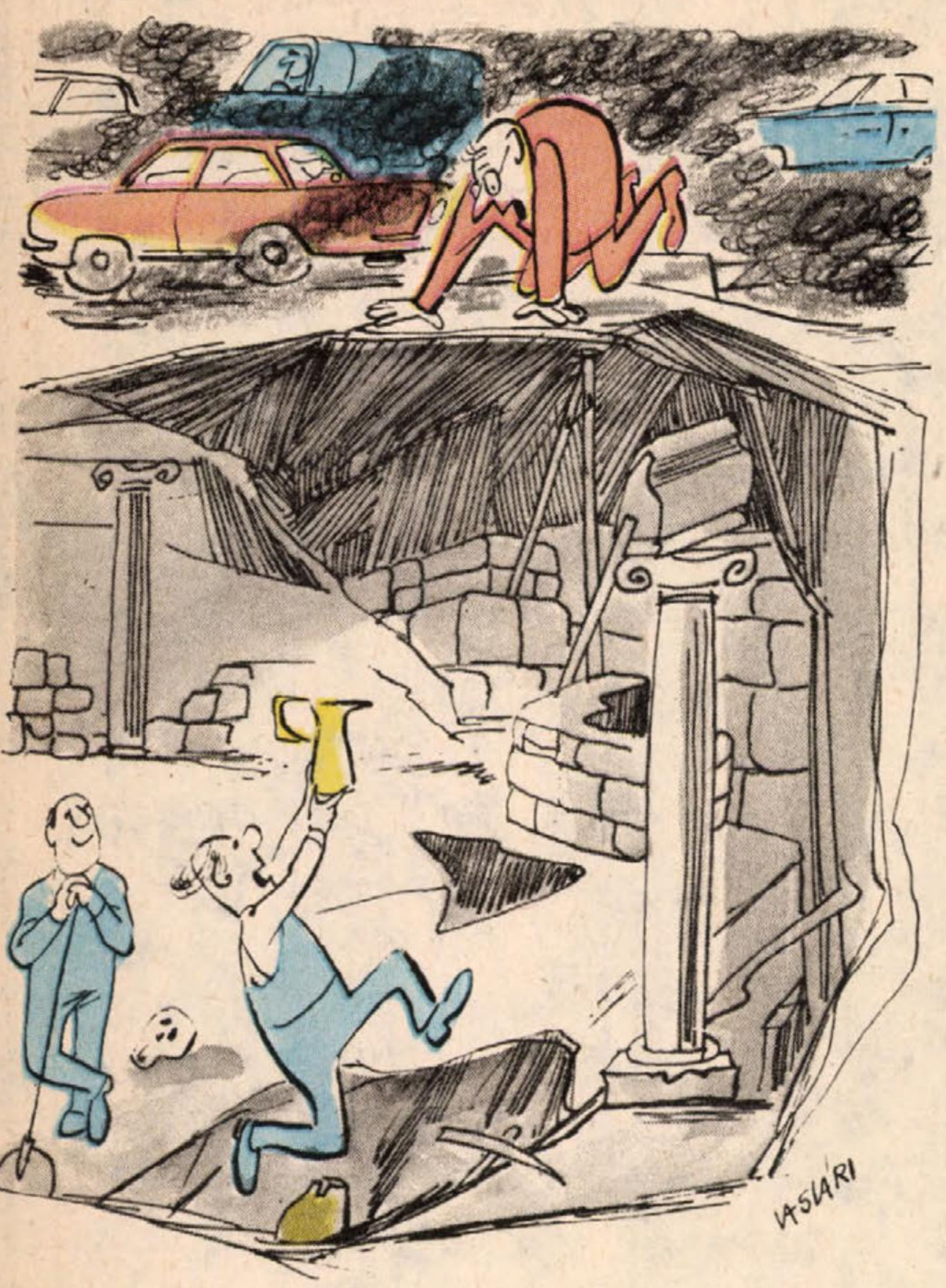

– Gyorsan visszatemetni! A civilizáció tönkreteszi!

ÚTONÁLLÓ

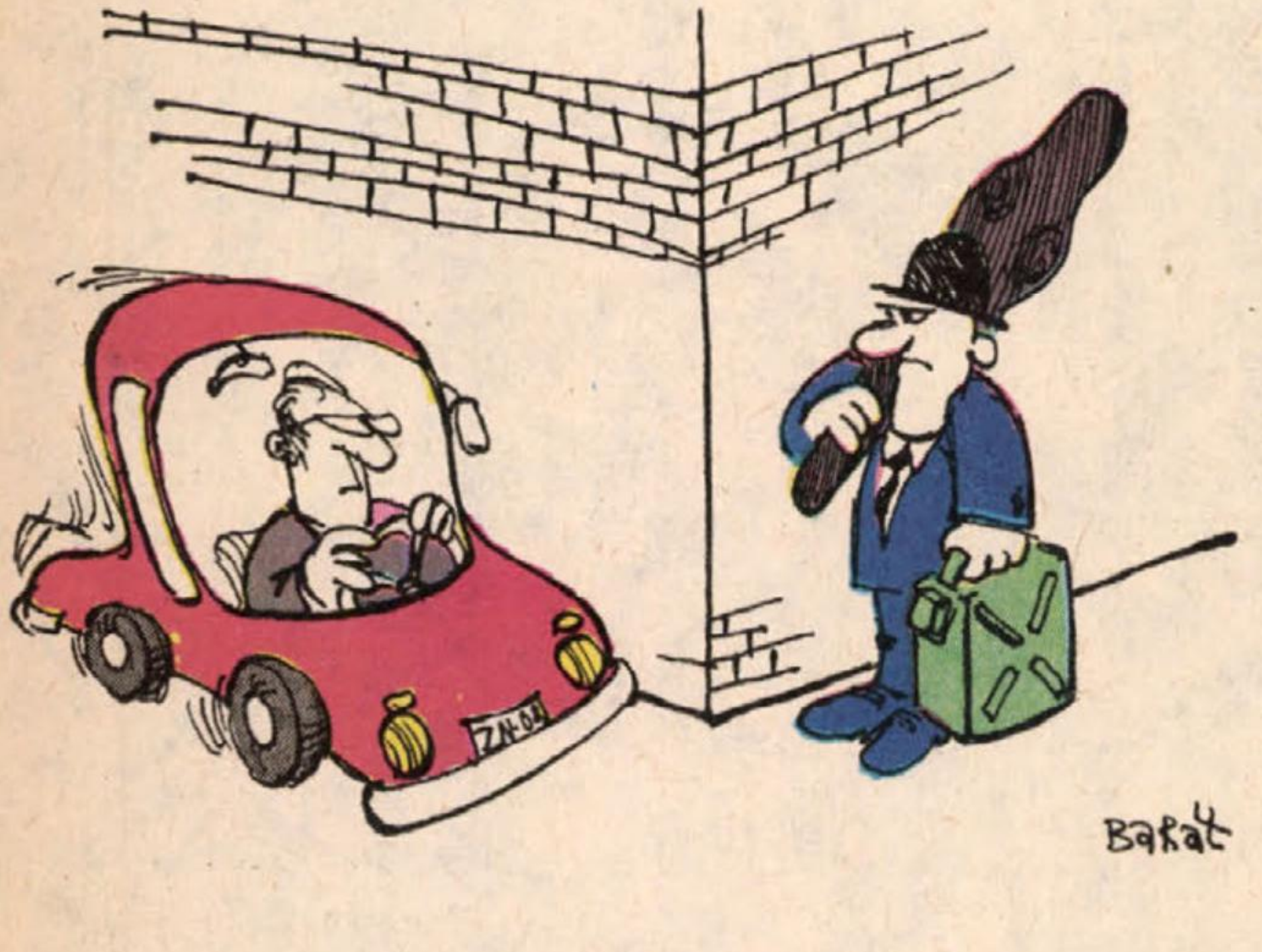

PESTI PÁSZTORTÜZ

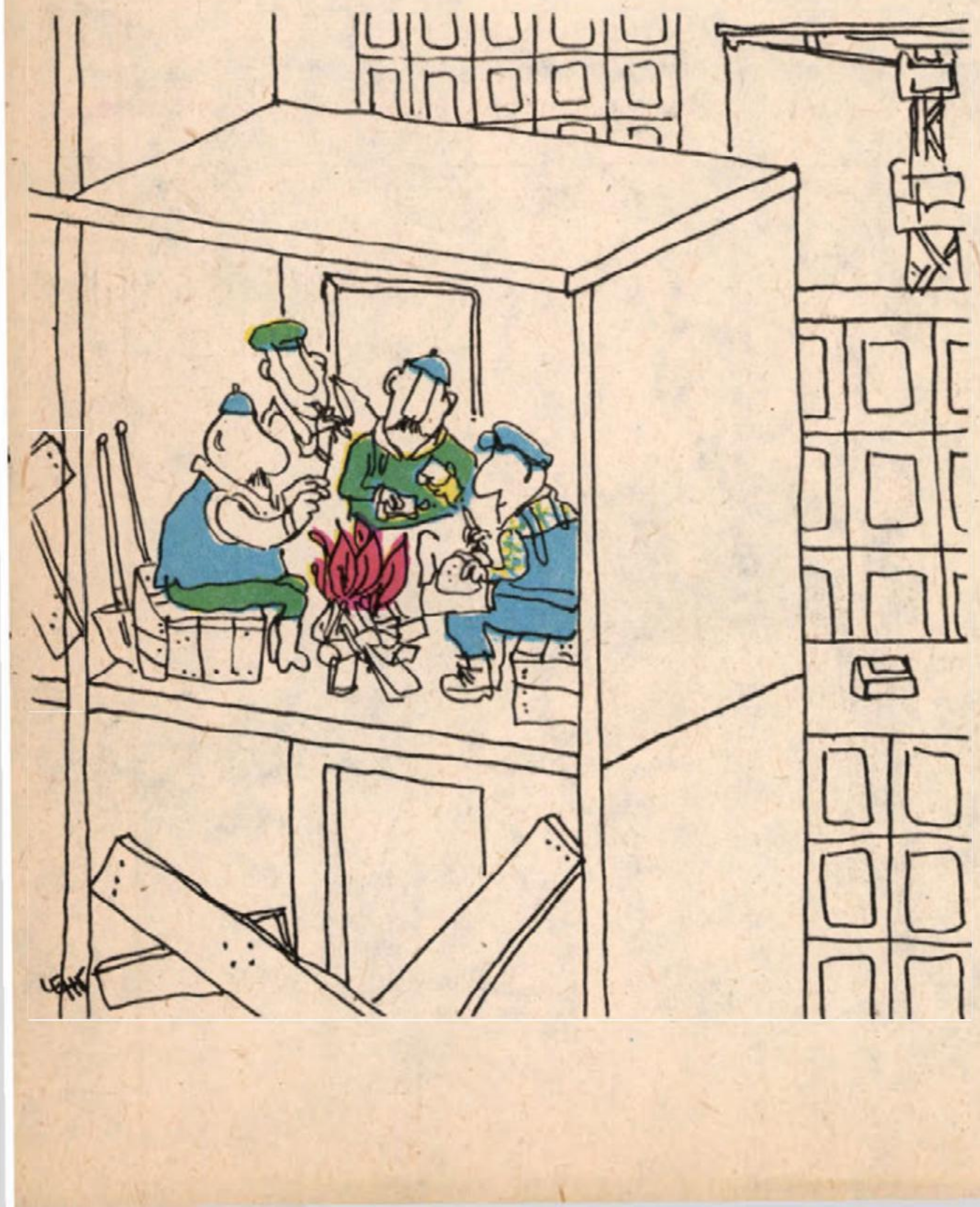

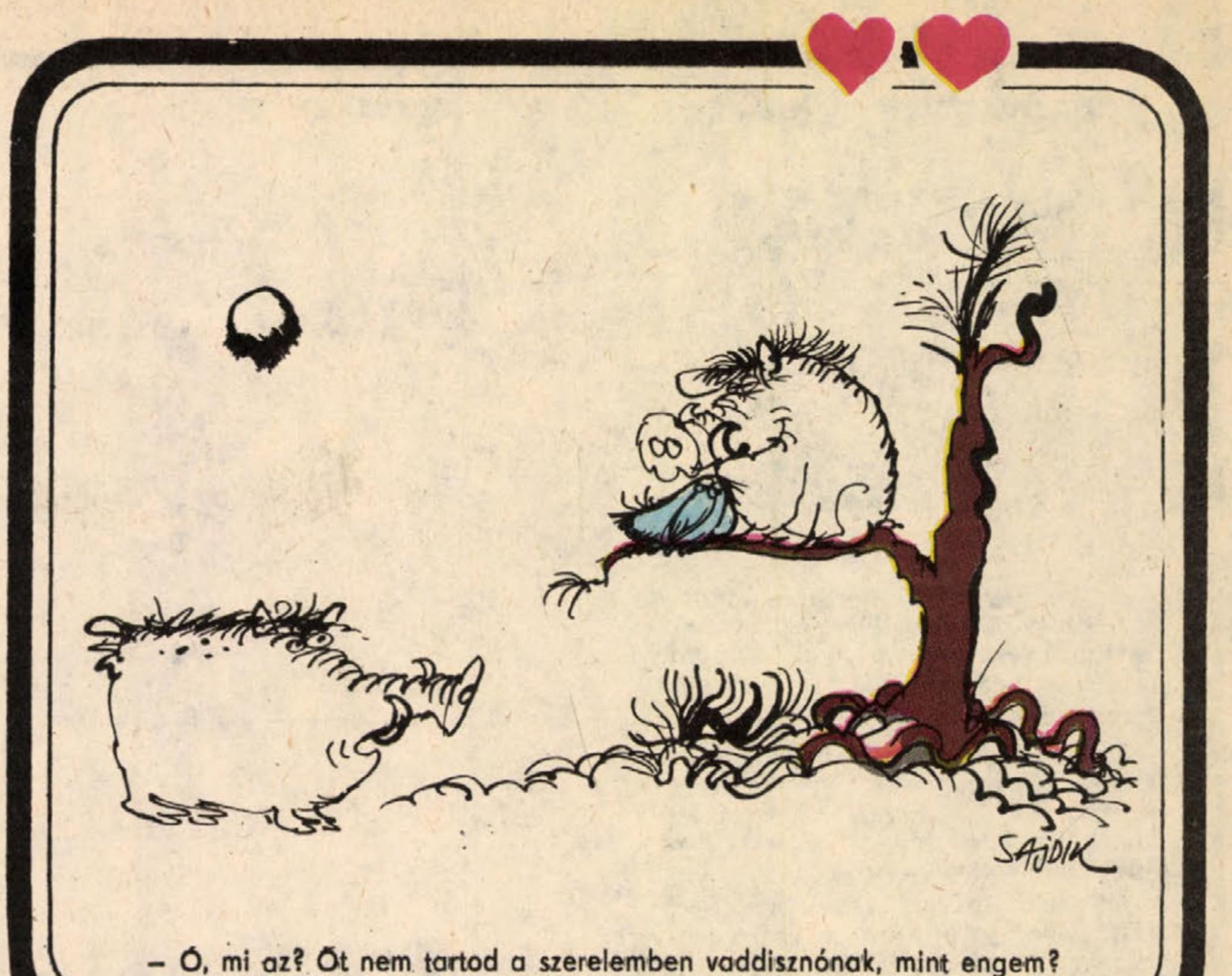

– Ó, mi az? Őt nem tartod a szerelemben vaddisznónak, mint engem?

TOMBOLÓKNAK TOMBOLA

A lakótelep munkagödrökkel, buckákkal és építési hulladékokkal ékesített díszterén egy ünnepi emelvény felé fújta a port és a törmeléket a sarki szél. Az emelvény közepén az építőipari vállalat vezérigazgatója, mellette kétoldalt a társadalmi szervezetek küldöttsége, a tűzoltóság, a tanács és az IKV képviselője, valamint a karbantartó gyorsszolgálat és az OTP helyi képviselője állt. Aztán torokgyulladását megköszörülve, a vezérigazgató így szólt:

— Tisztelt egybegyűltek! Nagy napnak lehetünk tanúi. Vállalatunk ugyanis elhatározta, hogy az új lakástulajdonosoktól hozzánk érkezett milliónyi szóbeli panasz és billiónyi jogos dühtől tomboló panaszos levél folytán világraszóló kezdeményezést vezet be Magyarországon. E nagyszerű akció lényege, hogy a rettenetesebbnél is rettenetesebb kapacitáshiánnyal küszködünk, hogy dolgozóink munkamorálja, szakértelme és anyagi elismerése sok kívánnivalót hagy maga után, hogy silány anyagokkal dolgozunk, sőt olykor nincs is anyagunk, hogy a munkaszervezésünk csapnivaló, hogy minden ostor rajtunk csattan, hogy nem tartjuk be a műszaki előírásokat, hogy ezért sokan nem szeretnek minket, de mi szeretjük a lakosság legszélesebb tömegeit, s ezt bizonyítandó, minden hónap utolsó keddjén egy darab rohambrigádunkkal felvonulunk előzetes sorsolás alapján, egy-egy lakótelepre, ahol az építési hibákra panaszkodó tízezrek között egyforintos tombolajegyet árulunk, majd kihúzzuk a három szerencsés lakástulajdonos számát, akiknél soron kívül kijavítjuk az új lakásukban leledző hibákat.

A vezérigazgató ünnepi szavait nagy taps fogadta a térdig érő törmelékben álló tömegből és a félig kifordult, szél rázta ablakokból.

Ezután az OTP képviselője levette a tűzoltóság képviselőjének fejéről a rohamsisakot, s ünnepélyesen belehelyezte a több ezer reménykedő lakó által megvásárolt tombolajegyeket. Nem sokkal később egy kis úttörőlányka lépett kék szoknyácskában és fehér blúzocskában a novemberi szélben a sisakhoz, s kicsi kezével kihúzta az első tombolajegyet.

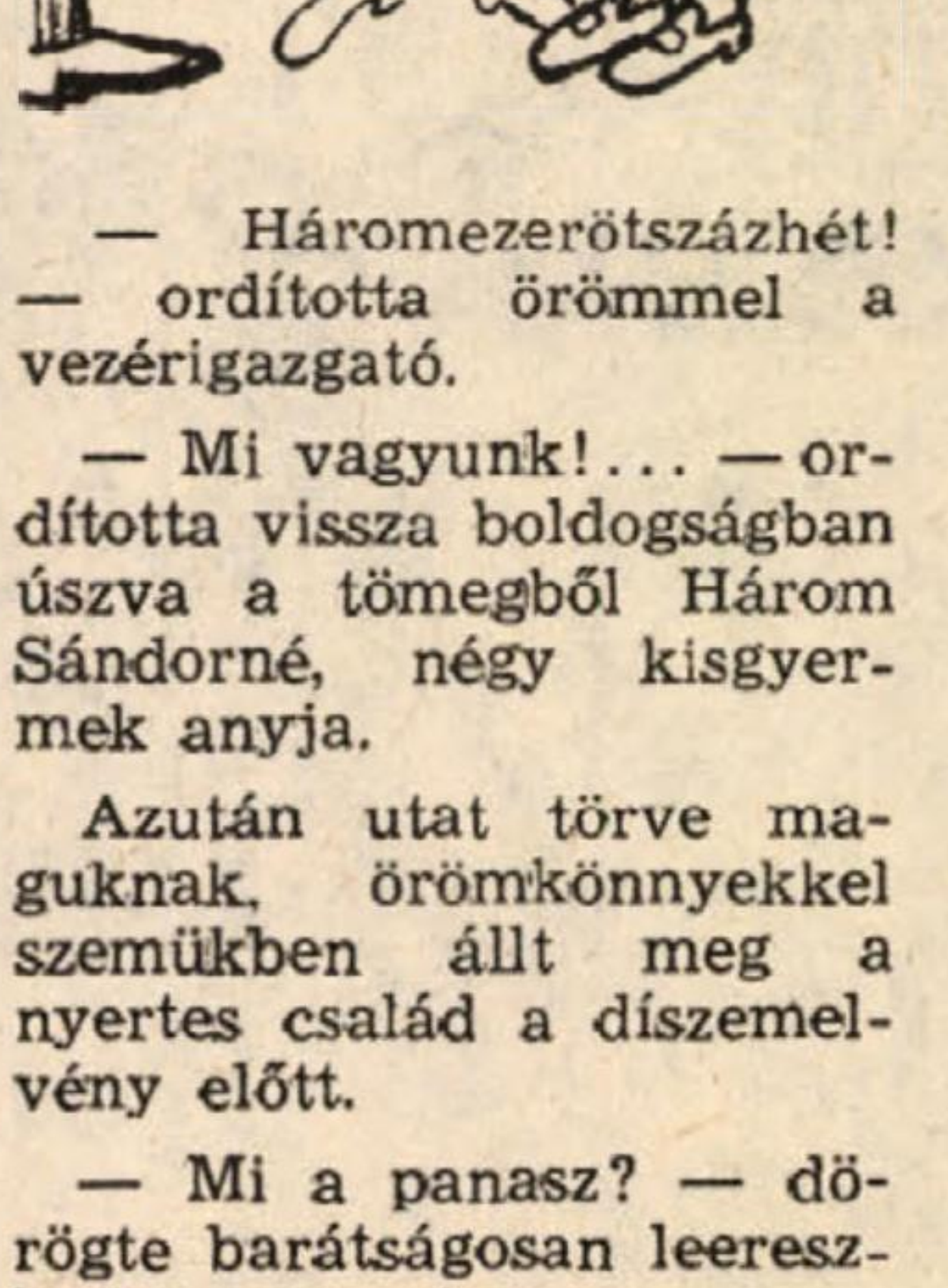

— Háromezerötszázhét! — ordította örömmel a vezérigazgató.

— Mi vagyunk!... — ordította vissza boldogságban úszva a tömegből Három Sándorné, négy kisgyermek anyja.

Azután utat törve maguknak, örömkönnyekkel szemükben állt meg a nyertes család a díszemelvény előtt.

— Mi a panasz? — dörögte barátságosan leereszkedve a vezér.

— Nálunk kérem szépen, kifelejtették a betonelemek közül a szigetelőanyagot, és ázunk, fázunk új lakásunkban! — nyögte örömárban a családfő.

Erre az ünnepélyes rohambrigád nekirontott lakásuknak, s percek alatt pótolta a betonelemek közé a szigetelőanyagot.

Majd kihúzták a következő tombolajegyet. Ennél a boldog nyertes családnál csak az ajtó, ablak és padló deformálódott, de sebaj, mert ezer és ezer hasonló padlón járó család orra előtt nyertek, s az alkalomra felsorakozott rohambrigád az ő lakóhelyi problémájukat is percek alatt orvosolta.

A harmadik nyertes családnál a csövek, a lefolyó és a falikút lett össze-vissza bekötve, de amíg ők a boldogságban úsztak, addigra lakásuk úszását a tombolán nyert szerelőbrigád már meg is szüntette.

Ekkor a díszemelvény elnöksége, a reménykedő lakóhelyi tömeg és a kora délután elvonult, a nyertes családok pedig bevonultak újonnan javított új lakásukba. Az első család örömmámorban füródve vette észre, hogy a rohambrigád most meg kifelejtette a szigetelőanyag közül a betonelemeket, a második család eufóriás állapotban vette észre, hogy a rohambrigád most meg deformálta a beépített szekrényt, a harmadik család pedig örömében cigánykereket hányva vette észre, hogy a rohambrigád most meg a lefolyót kötötte be a bimm-bamm-csengőbe.

Tormai László

BÚCSÚ TONCZ TIBORTÓL

Hetvennégy éves korában elhunyt Munkácsy-díjas kollégánk, a kiváló karikaturista, aki nyugdíjba vonulásáig a Ludas Matyi művészeti szerkesztője volt.

Kolozsvárott tanult festeni, a budapesti Iparrajziskolában rajzolni. Foglalkozott könyvek illusztrálásával, könyvburkolók és színházi díszletek tervezésével.

Az igazi területe azonban a karikatúra volt. Ebben a műfajban kiemelkedőt alkotott: rajzaiban néhány elegáns, könnyed vonallal emberi sorsokat, konfliktusokat tudott elmondani — humorosan. Humorosan és mérgelődve és dohogva és nagy-nagy szeretettel embertársai iránt. Az utóbbi időben, betegsége miatt, már kevesebbet dolgozott nekünk és az olvasók hiányolták is szatirikus rajzait lapunk hasábjain.

Többé nem fog rajzolni nekünk, de emlékét megőrizzük.

BAGDADI ORSZÁGÚT

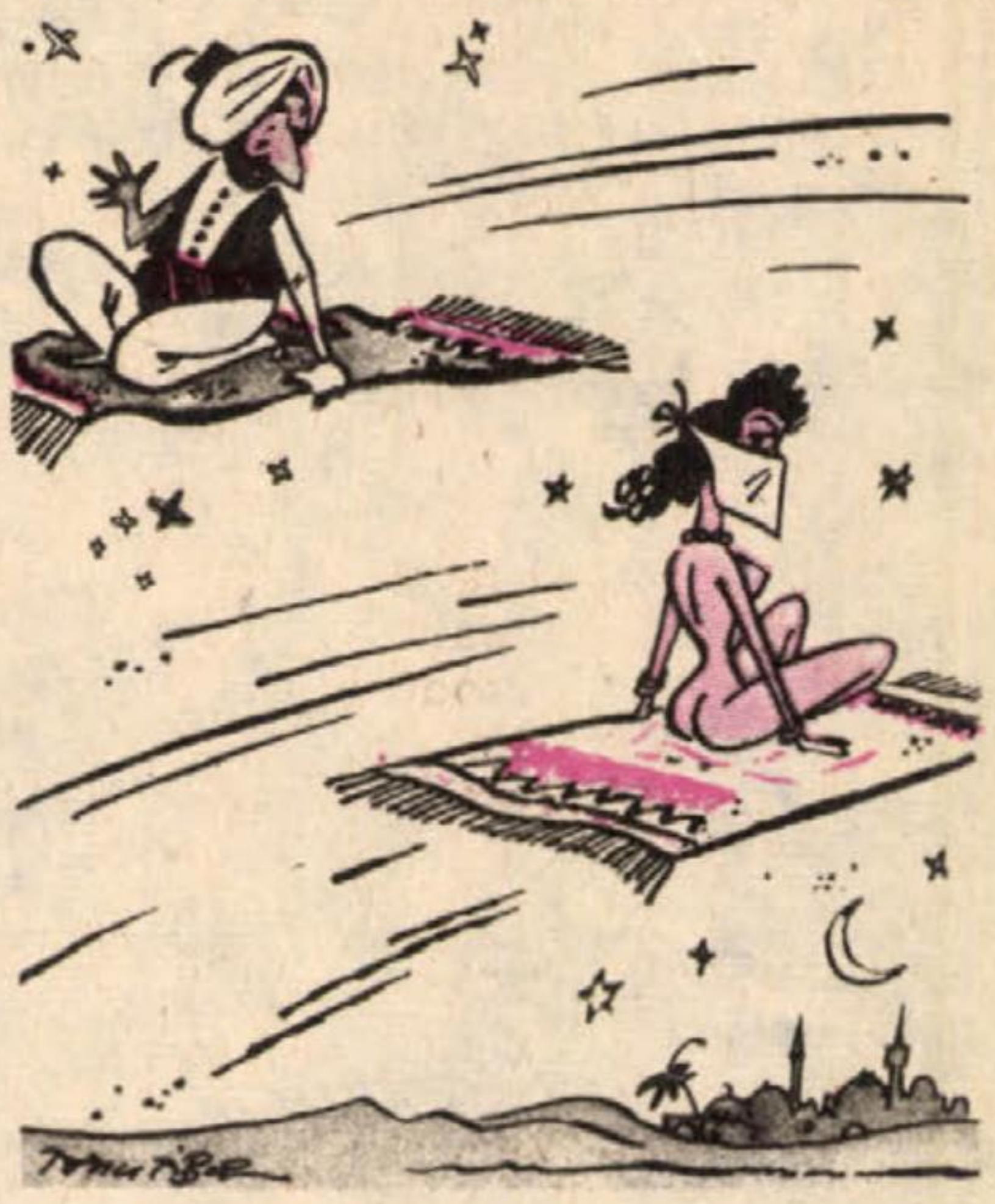

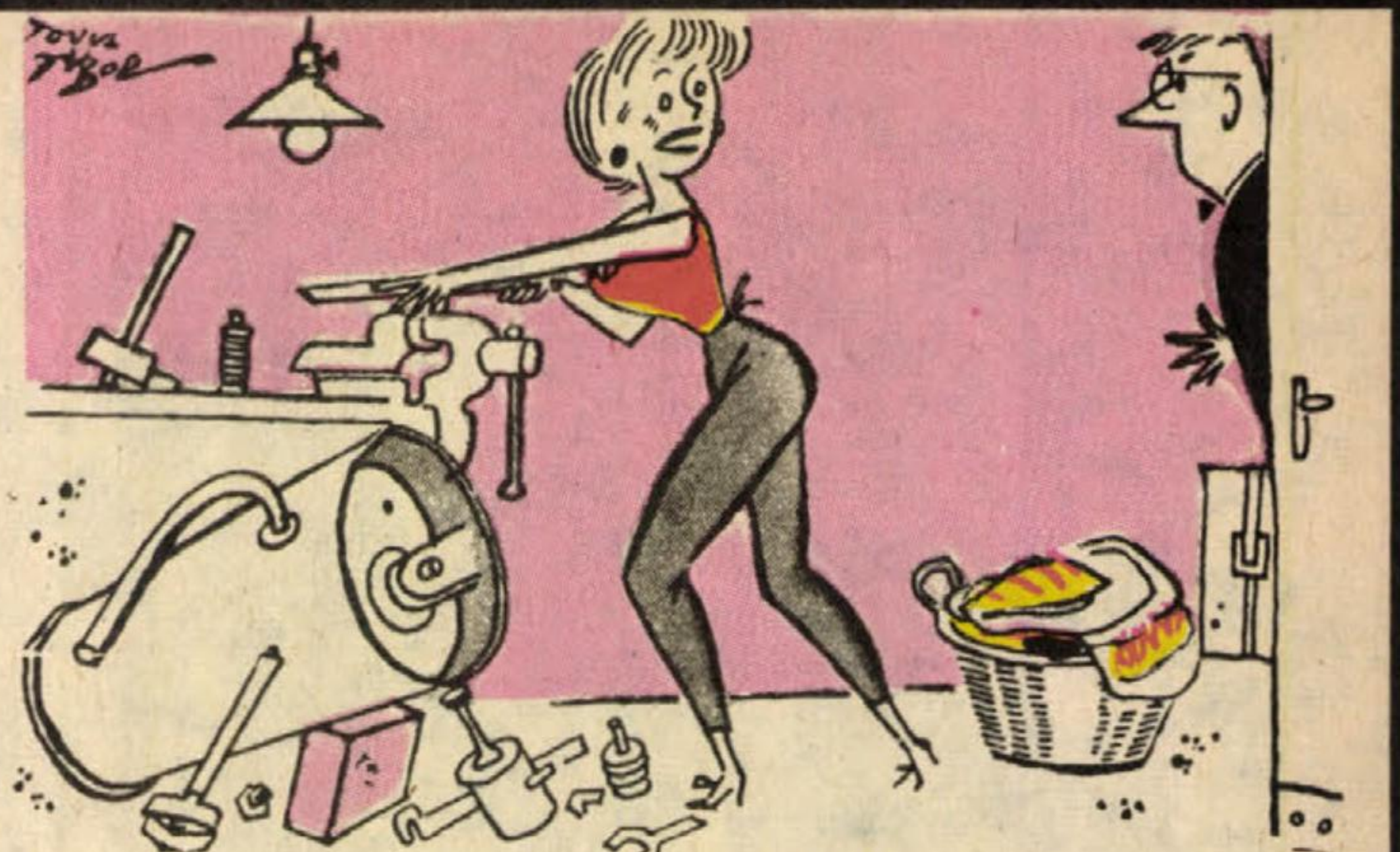

– Nagymosásom lesz, muszáj fusiznom a mosógéphez egy-két pótalkatrészt!

HIRADÁSTECHNIKA

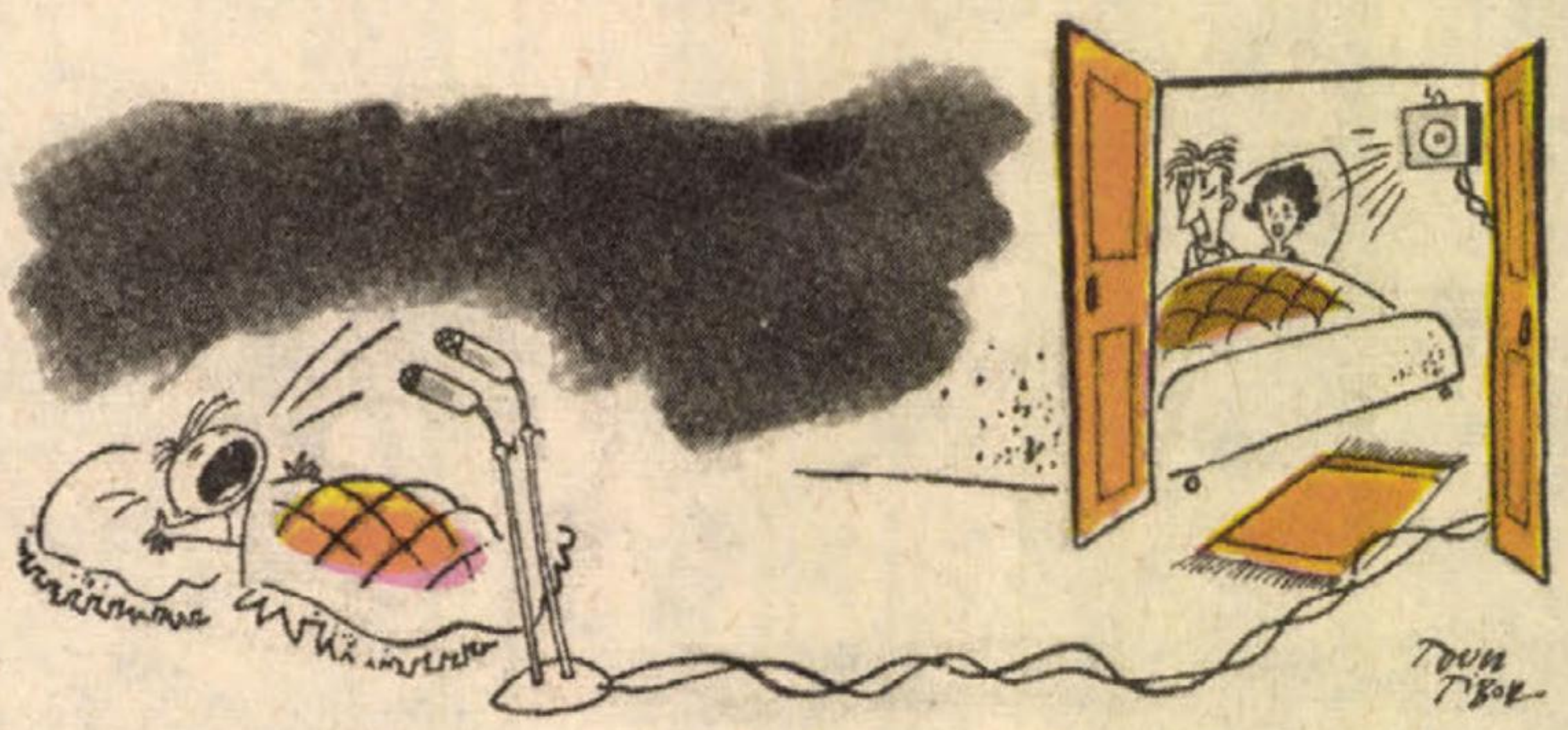

ÚRI MURI

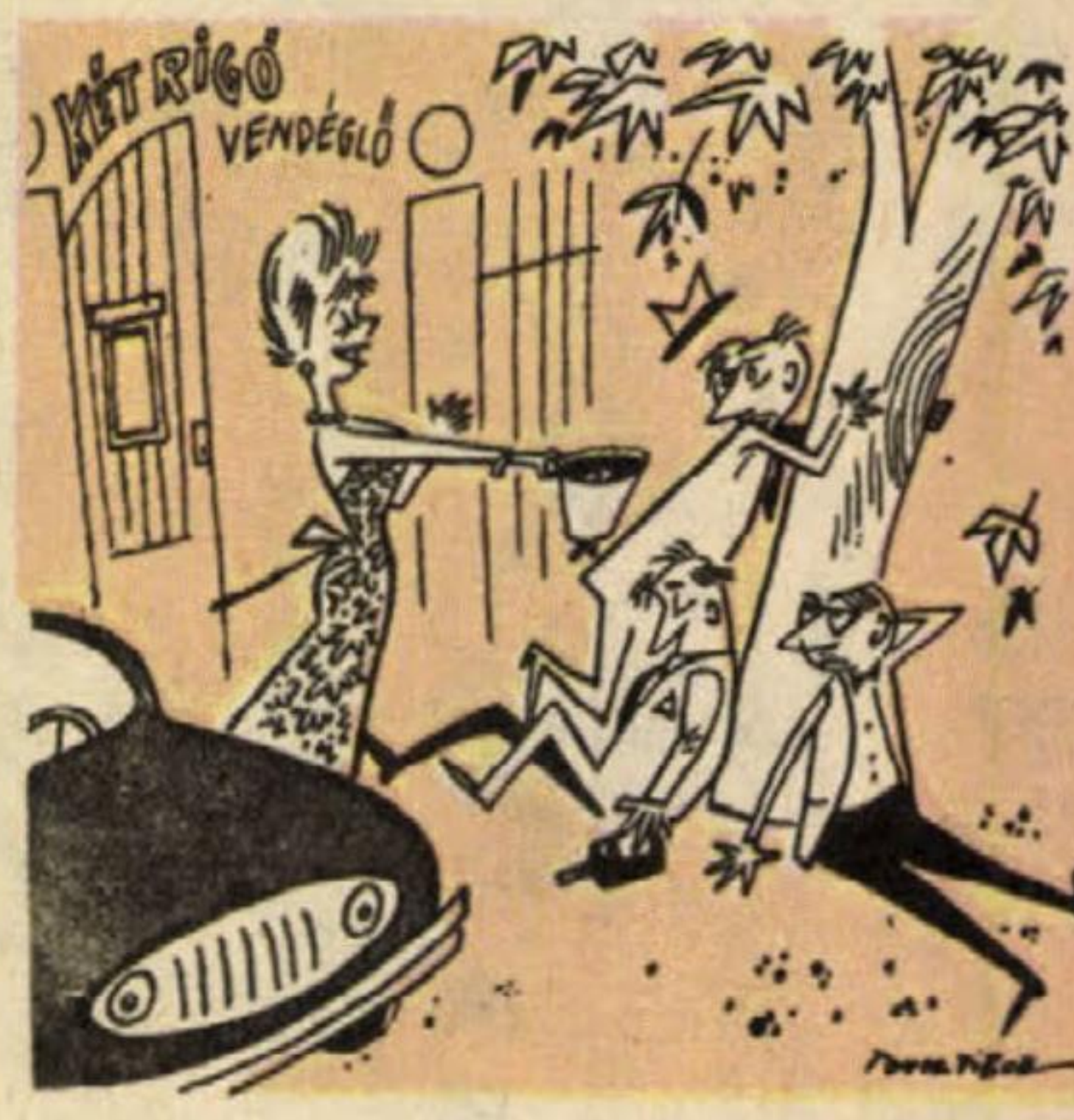

– És most, fiúk, sorsot húztok, hogy melyiktek vezesse a kocsit.

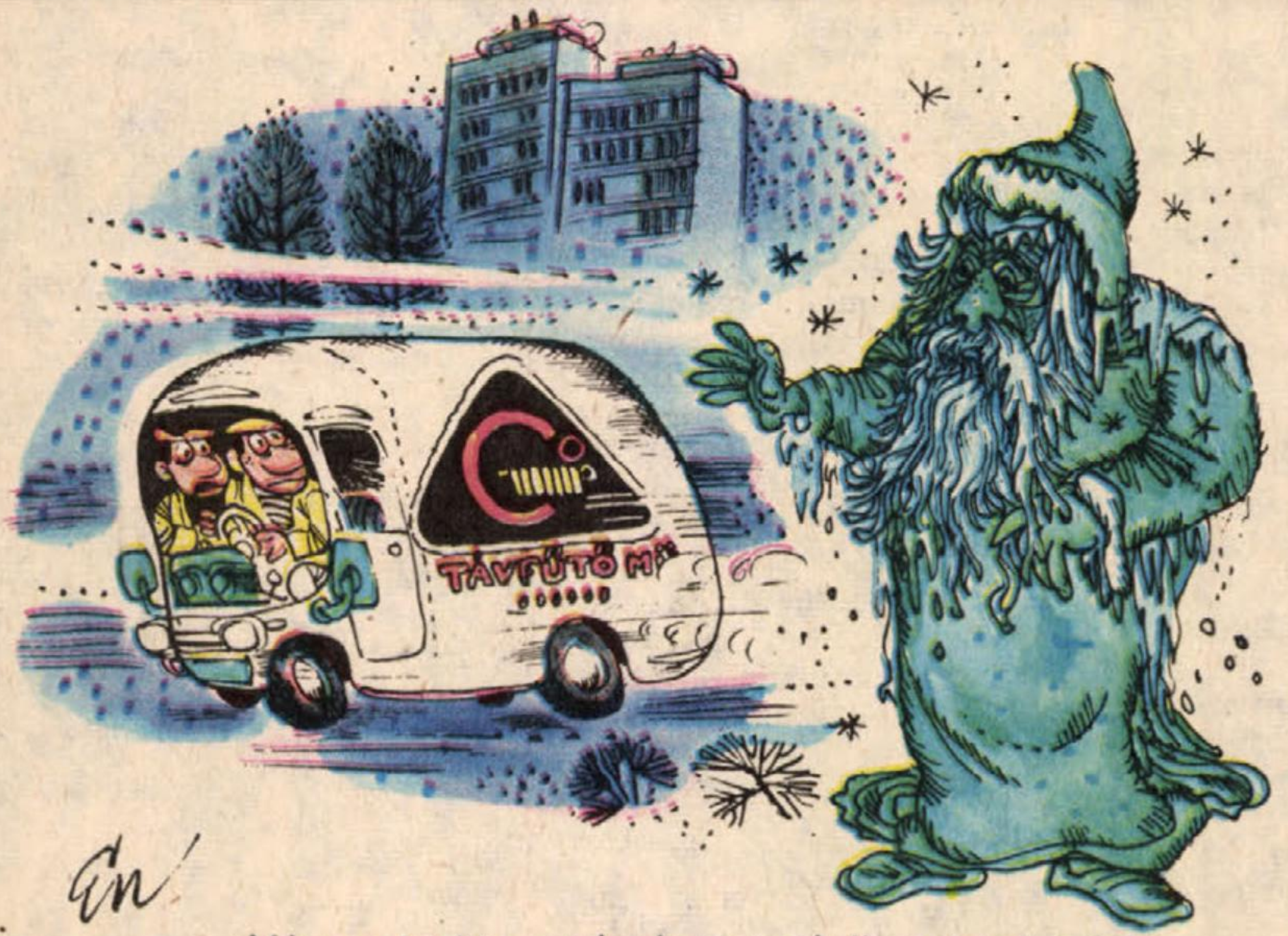

– Már megint itt a nyakunkon ez a kellemetlen öregúr!

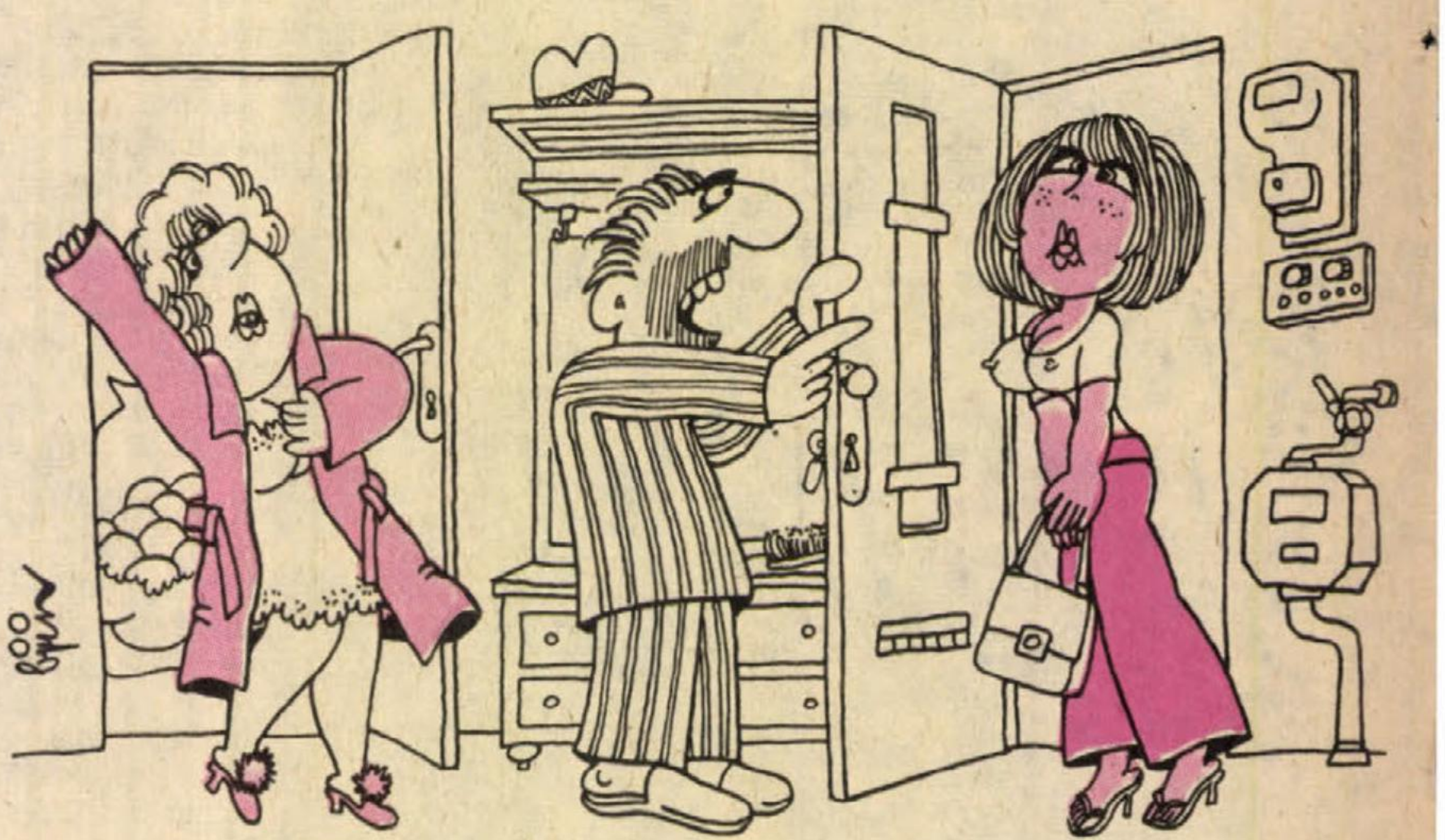

– Micsoda?! Csak nem akarod azt mondani, hogy a kommunista szombat vasárnap hajnalig tartott?...

SZELLEMI GÖRCS

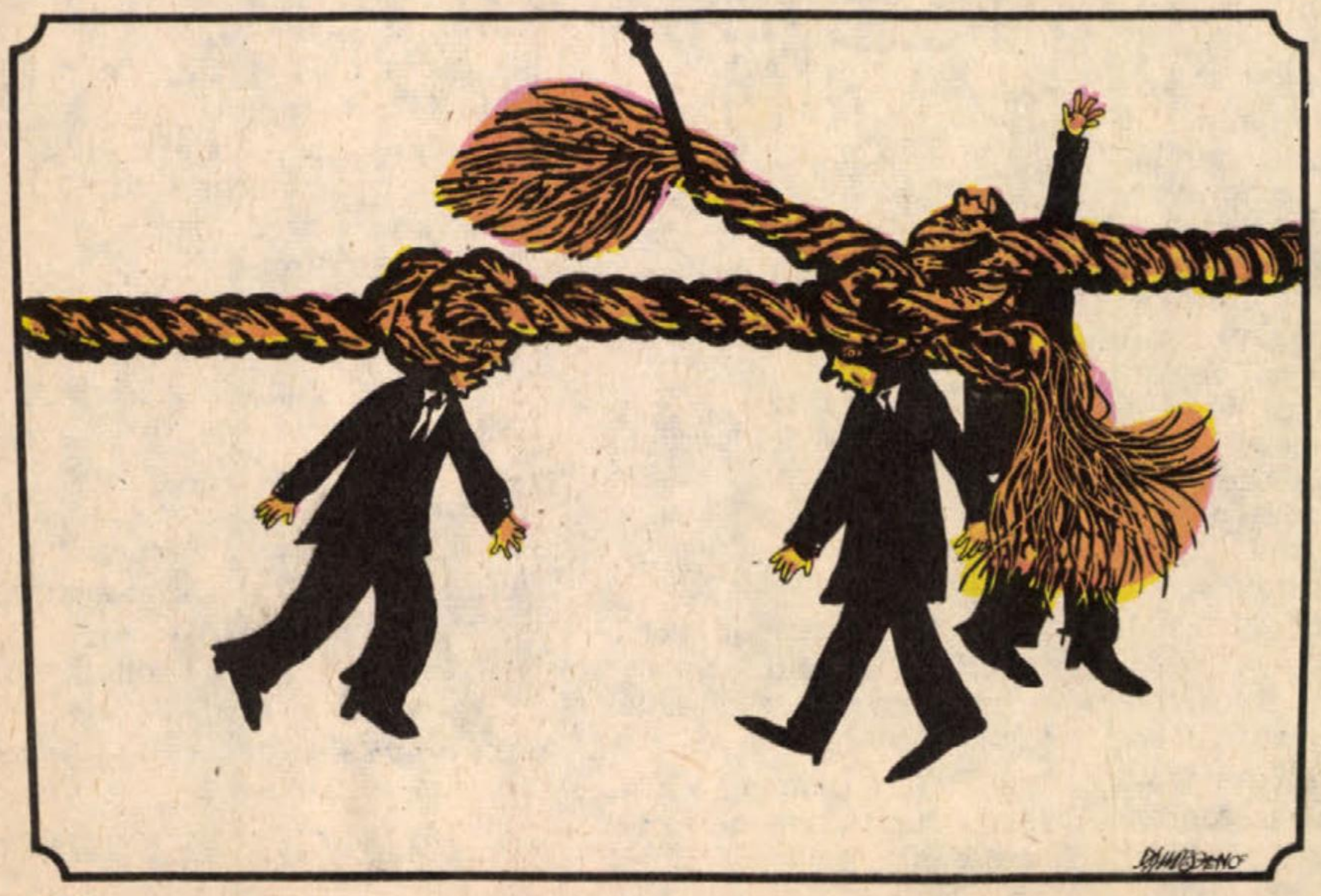

TÉLI BEUTALÓ

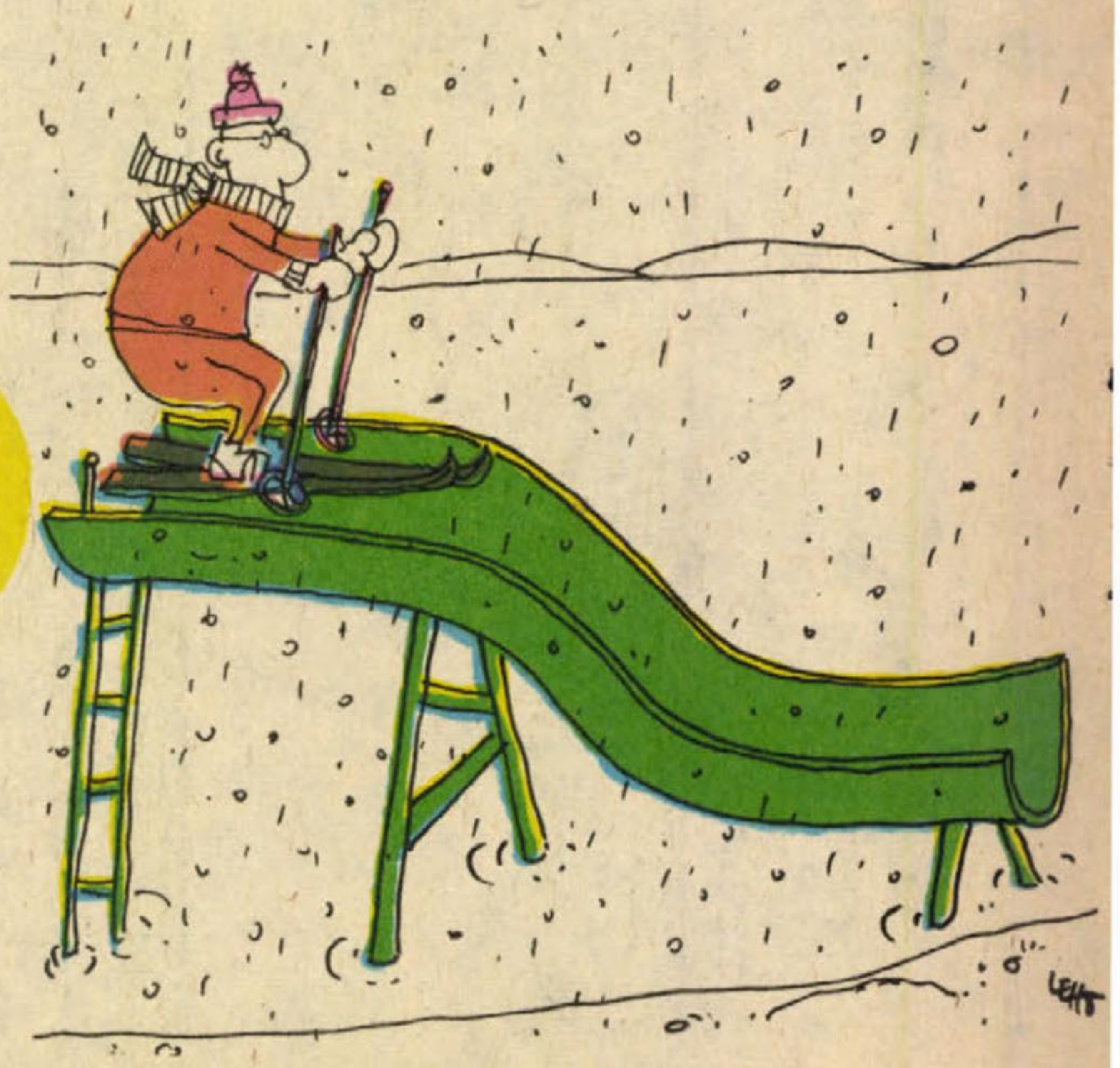

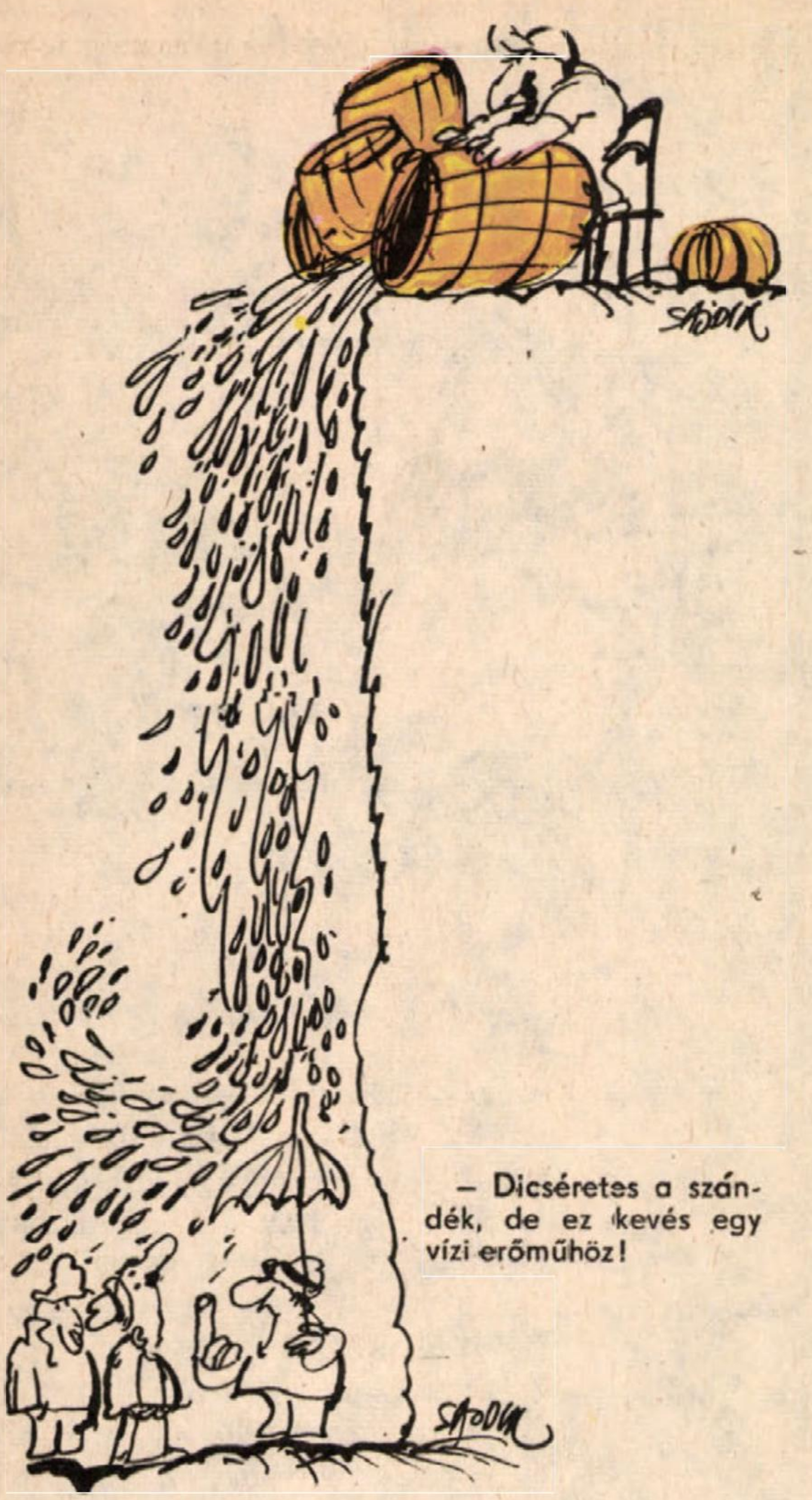

– Dicséretes a szándék, de ez kevés egy vízi erőműhöz!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Két régi barátnő véletlenül összefut az utcán:

— Hallom, újra menyasszony vagy. És ki a vőlegényed? — kérdi az egyik.

— Várj, azonnal megmondom. Itt van a névjegye valahol a táskámban.

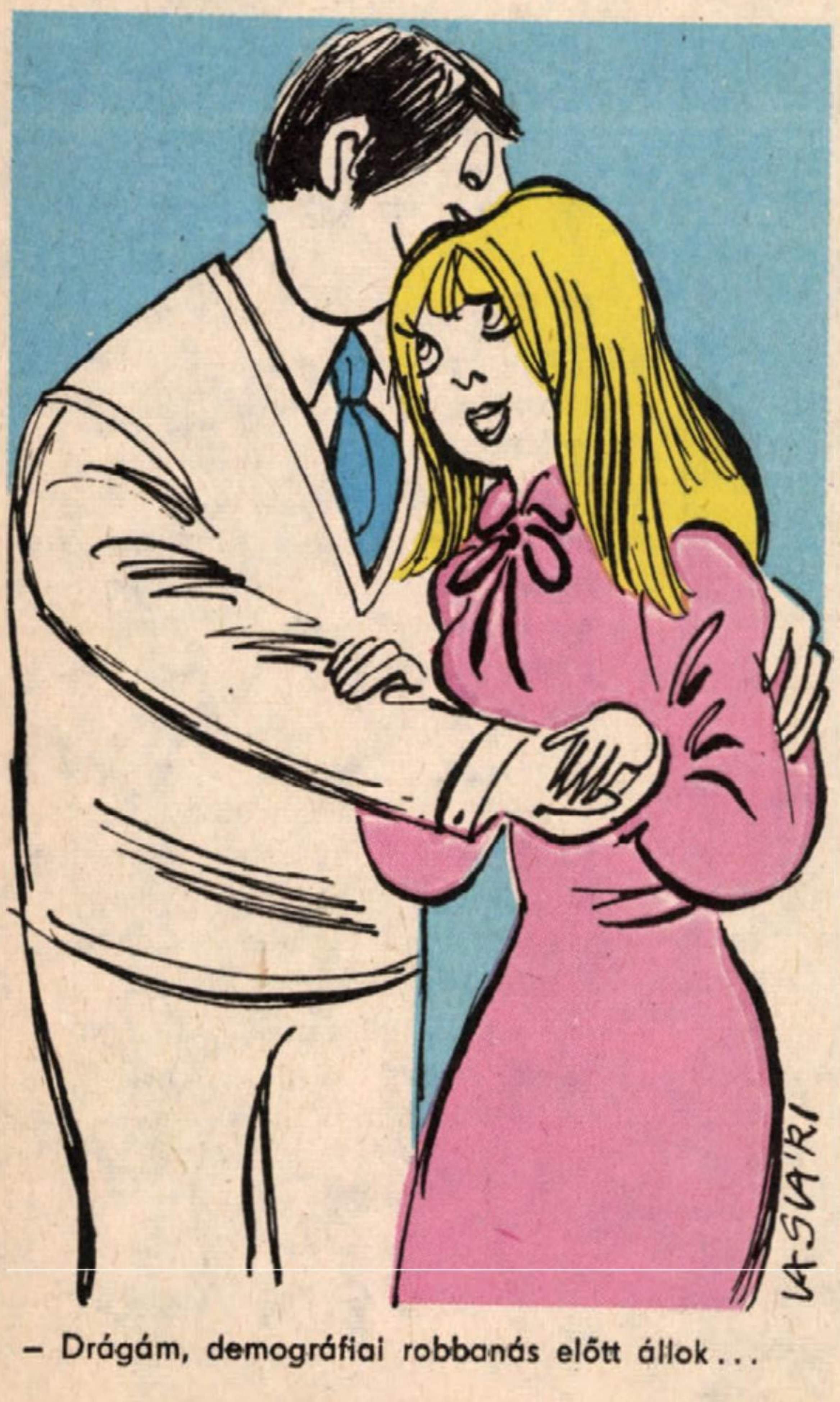

– Drágám, demográfiai robbanás előtt állok...

A TÁRGY

Azt még értem valahogyan, hogy miért kellett a nyáron egyszerre ötven százalékkal felemelni a Gargantua étterem árait.

Csak.

De, hogy miért kellett most tíz százalékkal újra leengedni, az a legnagyobb rejtély. A felsőbbség rájött arra, hogy tévedett a nyáron? Ez ostobaság. A felsőbbség nem jöhetett rá, mert a felsőbbség sosem téved. Tévedni csak az idealisták és a maradi gondolkodású emberek szoktak. És én még egyetlen felsőbbséggel sem találkoztam, aki a vén Platón, vagy az öreg Viktória királynő követőjének vallotta volna magát.

Mivel azonban allergiás vagyok a rébuszokra, elhatároztam, hogy a dolog végére járok. Ez a végére járás semmi néven nevezendő nehézséget nem jelentett, mert Bizony Károllyal, a Gargantua igazgatójával annak idején együtt utáltuk a harmadik bé osztályfőnökét, ami erős kapocs.

— Szia, Karesz — rontottam be Bizonyhoz. — Hát ez a kis nyavalya itt meg micsoda?

Ugyanis egy felháborító tárgyacska állt az íróasztal sarkán, szőrös is, torz is, undor volt ránézni.

— Ez egy zsugorított oroszlánfő — mondta Bizony elégedett mosollyal, ami rémesen állt neki. — Türkizekkel kirakva. Két fehér vadászom öt évig cserkészett érte Arotonga lápvidékén. Háromszázezer forintomba került.

— Értem — mondtam. — Ezért kellett nyáron ötven százalékkal emelned az étterem árait.

— Semmit sem értesz — mondta Bizony. — A zsugorított oroszlánfő még ráment az 1975-ös konjunktúra jóléti számlájára. Egyébként jobb helyeken rég divat az ilyesmi. Amikor az Egyesült Államokban tanulmányoztam az ottani vendéglátóipart...

— Egy pillanat. Miért kellett neked az ottani vendéglátóipart tanulmányoznod?

— Amerikában másképpen étkeznek az emberek.

— Hogyan? Pálcikával?

— Dehogy. Drágábban. Nos, ott az a szokás, hogy a főnök valami érdekes holmit tart az íróasztalán. Mármost jön egy ügyfél, az az első, hogy megkérdezi: jé, mi ez itt? A tárgyról aztán kellemesen el lehet beszélgetni egy pár percig, a jég megtörik s már jó hangulatban térhetnek az ügy érdemi részére.

— Rendben van, Bizony — mondtam. — Jó hangulatról ugyan nálam szó sem lehet, de térjünk az ügy érdemi részére. Miért csökkentetted tíz százalékkal a Gargantua étterem árait?

Bizony Károly letette a zsugorított oroszlánfőt és idegesen dobolni kezdett az ujjával, amelyek gusztustalanul rózsaszínűek voltak.

— Hát jó — mondta végül. — Elmesélem.

* * *

Bejön hozzám a minap — kezdte az igazgató — Remonda Pityu, akit visszataszító nyeglesége miatt már a harmadik bében rendszeresen pofoztam. Leül a fotelomba, megissza a kávémat, kikezd a titkárnőmmel és ügyet sem vet a zsugorított oroszlánfőmre.

— Ide hallgass, Bizony — azt mondja nekem —, végtelenül leköteleznél, ha még ötven százalékkal felemelnéd a Gargantua étterem árait. Vagy százzal. Ennyi baráti szívességet megtehetsz nekem, még akkor is, ha rendszeresen pofoztalak a harmadik bében.

Kezembe vettem a zsugorított oroszlánfőt, forgattam, simogattam. Csak észreveszi végre ez a nyomorult.

— Még ötven százalékkal? — mondtam és éreztem, hogy furcsán vékony a hangom. — Vagy akár százzal is? Aztán miért?

Füstkarikát fújt a saját szivaromból a saját plafonom felé, de a zsugorított oroszlánfőmet még csak egy pillantásra sem méltatta.

— Tudod, a lányomat elveszi egy nyugatnémet fiatalember. A bankettet itt tartjuk a Gargantuában. Eljön az egész família. A kedves papa milliomos, atomizált puceráják van Erlkönigben. Majd megnézi az étlapot, látja az áraidat és ráeszmél, hogy mi sem élünk olyan csuda könnyen, ahogy ő azt elképzelte. Aztán csak küld időnként pár százezer márka gyorssegélyt.

Elfogyott a türelmem. A kábító pimaszsága még hagyján, de azért dobtam ki én egy vagyont a zsugorított oroszlánfőmre, hogy ez a kupcihér még csak észre se vegye?

— Apropó, Remonda — szóltam —, nem is kérdezed, mi ez itt a kezemben?

— Az? — mondta egy unott pislantás után. — Egy zsugorított oroszlánfő Arotonga lápvidékéről, türkizekkel kirakva, de elég vacak. Mit adtál érte?

— Háromszázezer forintot.

— Na pajtás, akkor téged csúnyán becsaptak. Nekem van egy zsugorított elefántfőm Kurikuri bozótjából, felakkora, mint ez, gyémántokkal van kirakva és csak százötvenezerbe került.

Valami megpattant bennem. Nagyot ordítottam, kétszer felpofoztam Remonda Pityut és másnap tíz százalékkal leszállítottam a Gargantua árait.

* * *

Útban hazafelé eszembe jutott valami. Ha sikerülne Bizony Károllyal még kétszer felpofoztatni Remonda Pityut, talán ingyen ebédelhetnénk a Gargantua étteremben.

Peterdi Pál

KOMPROMISSZUM

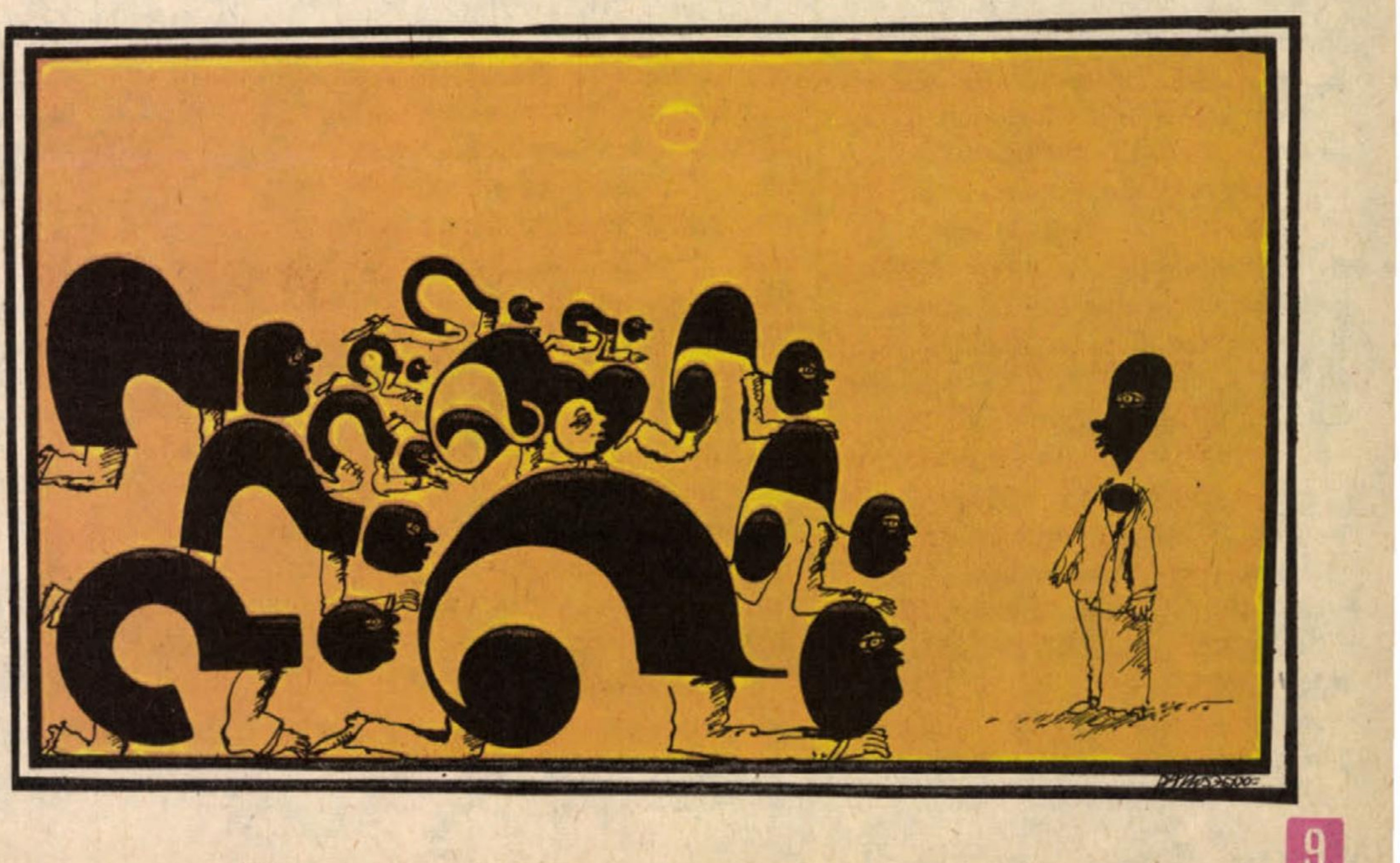

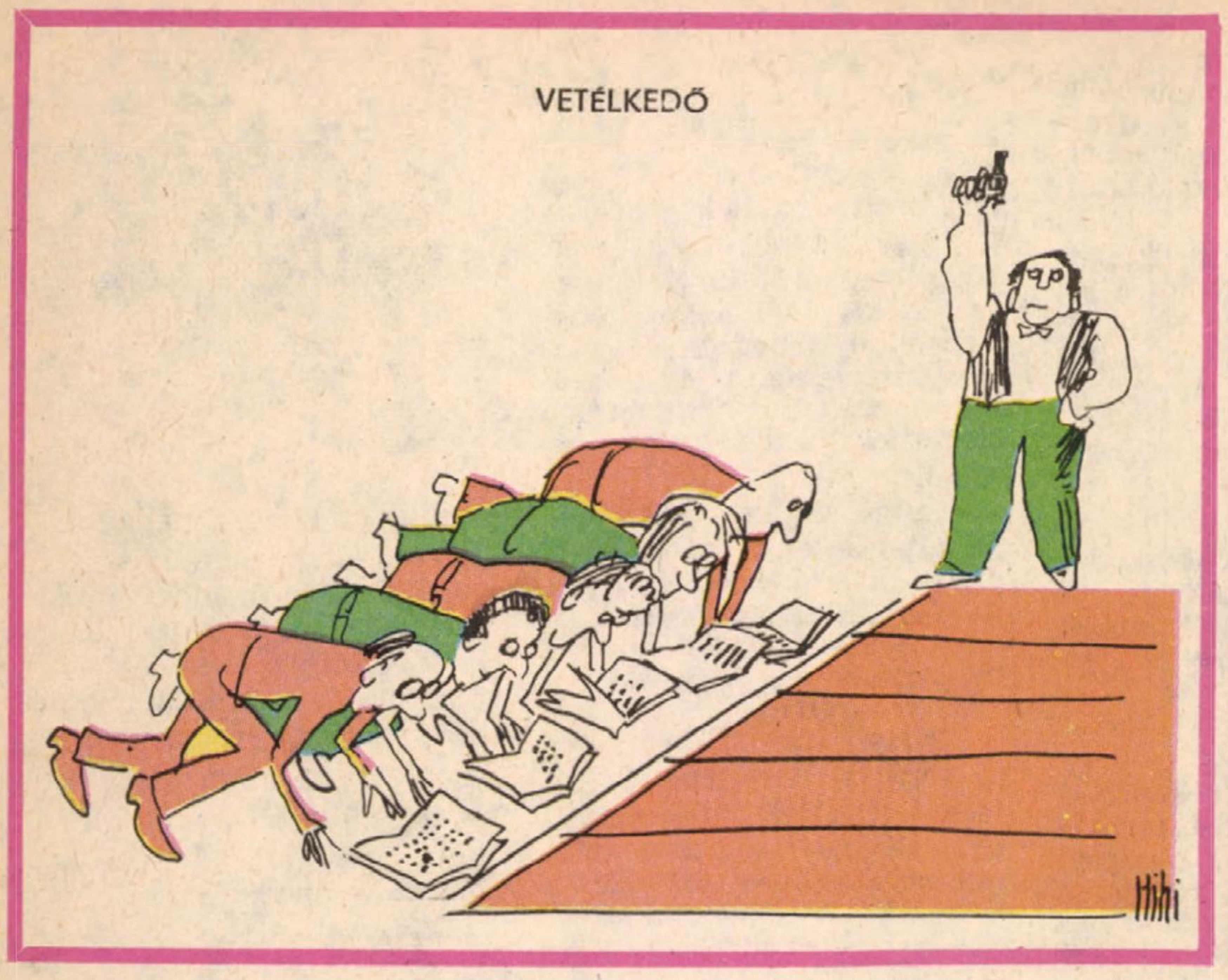
VETÉLKEDŐ

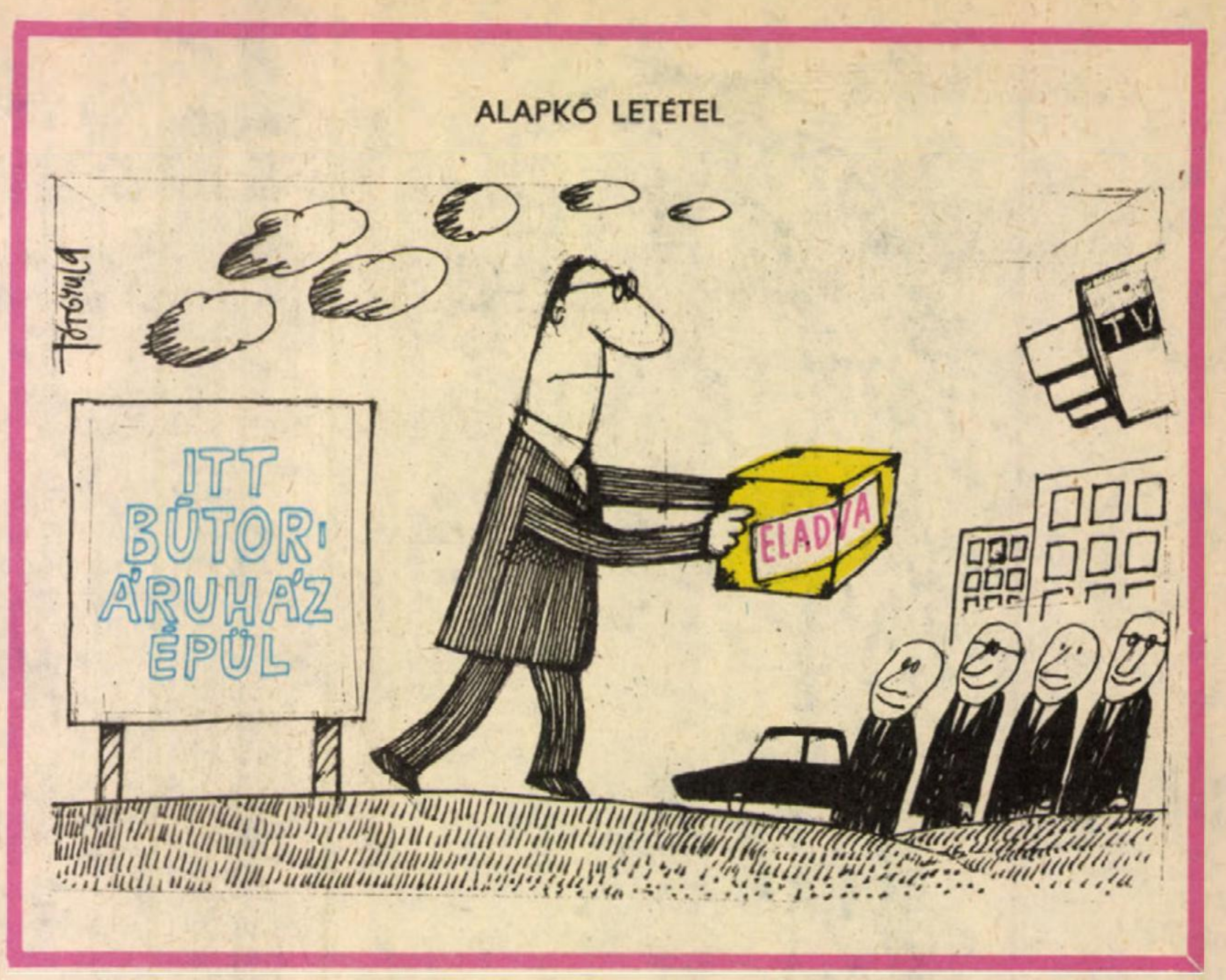
ALAPKŐ LETÉTEL

Csak úgy firkálgatok

LAZÍTANI

Nem tudom, mikor jött divatba, de most már egyre gyakoribb, növekszik, burjánzik, mindenütt felüti a fejét, már remeg a gyomrom az idegességtől, amikor bekapcsolom a rádiót. Tudományos előadás kispajtásoknak. „A láma a perui indiánok legféltettebb háziállata. A 4000 méteres magasságban fekvő, füves legelőkön él meg legjobban. Gyapját ruha készítésére használják." Itt tartunk, mit csináljak, engem érdekel Peru, az indiánok és a lámák, de ebben a pillanatban abbamarad a tudomány és felhangzik a „Sárga tengeralattjáró", ami nagyon szép és kellemes Beatles-szám, nagyon kedvelem, de nem itt és nem most. Vagy előre kijelölöm magamnak a heti rádióműsorból azt a csillagászati előadást, amelyből végre megtudhatom, hogy hogyan kell érteni, hogy tágul a világegyetem, vannak-e fekete lyukak, van-e remény arra, hogy hírt kapjunk a Tejútrendszeren túlról. „A technécium (Tc) nevű elem a Földön a természetben nem fordul elő, mert leghosszabb életű izotópja is elbomlik kétszázezer év alatt" — közli egy tudós bácsi és már felcsendül a „Vörös bort ittam az este, ragyogó csillagom, galambom". A neutrinók szerepét egy pezsdülő rockszám követi, a fény gravitációs vörös eltolódását egy operettegyveleg. Mintha én, a kedves hallgató egészen hülye volnék, iskolaéretlen kisóvodás, akinek a gyenge agya nem bír el egy harminc- vagy negyvenperces ismeretterjesztő előadást, fel kell lazítani, hol egy Schubert-dal, hol egy ABBA-számmal, cukorbevonatot kell tenni az orvosságra, kiskanállal kell beadni az intelligenciát, meg kell rágni a pempőt. Kérem, én végtelenül szeretem a zenét, szeretem azt is, ha egy prózai műsor elején felcsendül néhány taktus, vagy az előadást üsse kő, valami odaillő muzsikával fejezik be, de utálom a keveréket, a se hal, se húst, kétségbe volnék esve, ha a Bartók-divertimento harmadik tételének kellős közepén adatokat közölnének az urbanizációról, vagy elmondanának egy viccet. Ne tessék kérem engem becsapni, ha az van a műsorban, hogy negyven perc tudomány, akkor legyen tudomány, ha riportműsor, akkor riportműsor, és ha magnósok, figyelem, akkor adjanak zeneszámokat. Amerikában égnek állt a hajam szála, amikor egy Miller-dráma legizgalmasabb pillanatában a kép rózsaszínűre váltott és megjelent egy vigyorgó kiskutya, és ragyogó pofával értésemre adta, hogy azért ilyen boldog, mert Jimmy kutyaeledellel táplálják. Ugyanezt éreztem, amikor pár héttel ezelőtt a rádióban egy biológussal folytatott igen érdekes beszélgetés kellős közepén egyszerre azt mondták, „most tartsunk két perc cigarettaszünetet, addig zene." Először is, ne csinálјanak propagandát a dohányzásnak, másodszor voltam már életemben a rádióban, és tudom, hogy semmi szükségük két perc pihenőre, mert felvétel közben akkor állítják le a magnót és annyi időre, amennyire csak akarják. Mindez csak linkség, lazítás, olyan, mintha a spenótba mazsolát kevernének, vagy a karfiolba csokoládét, csalogatónak, kedvcsinálónak, hát minek nézik a felnőtt embert...

Minek nézik? Pár nappal ezelőtt barátom ajándékot kapott Londonból. Egy csinos kis üveget. És tetszenek tudni, mi volt benne? Scoth Whsky Flavoured Jam. Skót whisky ízű lekvár.

GYÜMÖLCSSZÜRET

Június táján szólt egy kollégám, hogy ha remek, jégbehűtött cseresznyét akarunk enni, este menjünk át hozzájuk. A cseresznye valóban kiváló volt, hatalmas tálon, óriás, mézédes szemek. Hol vették?

A fáról. Kiderült, hogy társasházuk kertjében tíz cseresznyefa van, teli gyümölccsel. A ház lusta lakói, huszon-harminc éves emberek nem méltóztatnak a kezüket kinyújtani érte. Ott rohad. Kollégám ugyan már elmúlt ötven, de nem volt rest, leszedte az egészet.

Július végén barátaink agárdi nyaralójába látogattunk. És mit látnak szemeim? A sövény mellett véges végig ribizlibokrok, teli a túlérett, bogarak járta, már pókhálósodó gyümölccsel. Hát ezt miért nem szedtétek le?

Vállvonogatás. A bokrok szúrósak, mert csalán van a tövüknél. És ki szereti azt a savanyú vacakot?

Nekiestem, két nagy kosárral hazavittem.

A vízügyi igazgatóságon mesélik, hogy valaha, a háború előtt versenytárgyalást hirdettek a fűkaszálásra. Aki a legtöbbet fizette, levághatta, állatainak hazavihette a szénát. Most? Úgy kell a töltéseket képezni, hogy géppel lehessen lenyírni, mert kaszával senki sem hajlandó. És nem az fizet, aki a füvet elviszi, hanem a vízügyiek fizetnek a fűnyírásért.

Barátainknak is kertjük van a Duna-kanyarban. Idős emberek, felesbe odaadták volna az almát, ha valaki leszedi. De nem vállalta senki. Rászánták magukat egyik vasárnap, hogy majd valahogy elboldogulnak vele. Kiértek a kertbe, és földbe gyökerezett a lábuk. Éjszaka, gondos munkával valaki, vagy valakik átvágták a szögesdrótot a kerítés felett és leszedték a gyümölcsöt az utolsó szemig, a fa alól a lehullottakat is, az ághegyről a legmagasabban virulókat is. Éjszaka, sötétben, kockázatos, fáradságos munkával ellopták.

Elhatározták, hogy jövőre kitűznek a kertkapura egy kis cédulát:

Gyümölcsszedésre
rablót, betörőt keresünk.
Magas díjazás. Teljes diszkréció.

ÖNKRITIKA

A tizenéves Edit nyafog. Anyu, adjál pénzt, fizetni kell az angol különóra díját.

Anyja helyett én szidom a leányzót. Minek neked különóra? Van lemezed, rádiód, könyved, egy kis szorgalommal magad is megtanulhatnál angolul.

Edit bólint.

— Igen, de tetszik tudni, én egy lehetetlen mai gyerek vagyok. Nincs semmi tartásom, csak tengek, lengek. Engem nógatni kell, nem is tudom, mi lesz belőlem.

Meglepődöm. Önkritikája már van az ifjú hölgynek. De talán túl sokat olvassa a szüleinek szánt pedagógiai tanulmányokat.

Fehér Klára

FONTOS

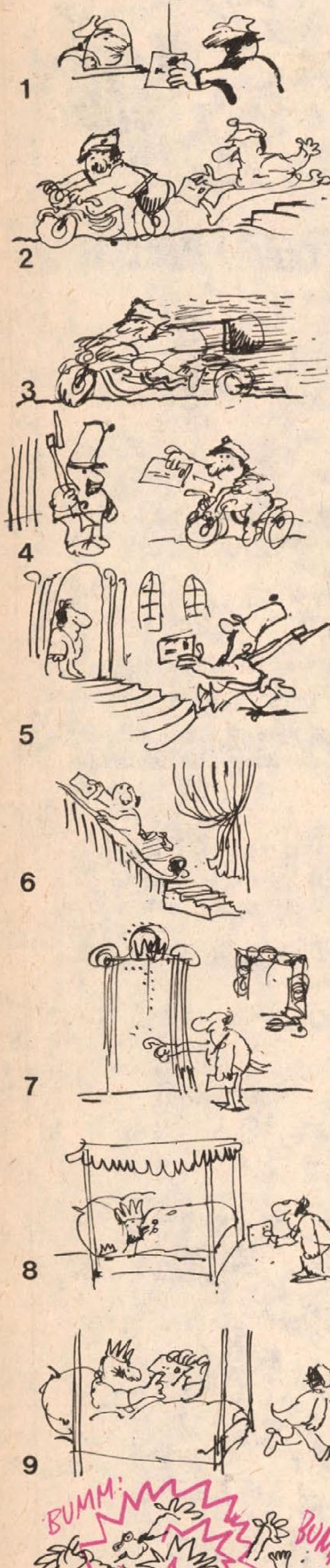
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
BUMM!
BUMM!
BUMM!

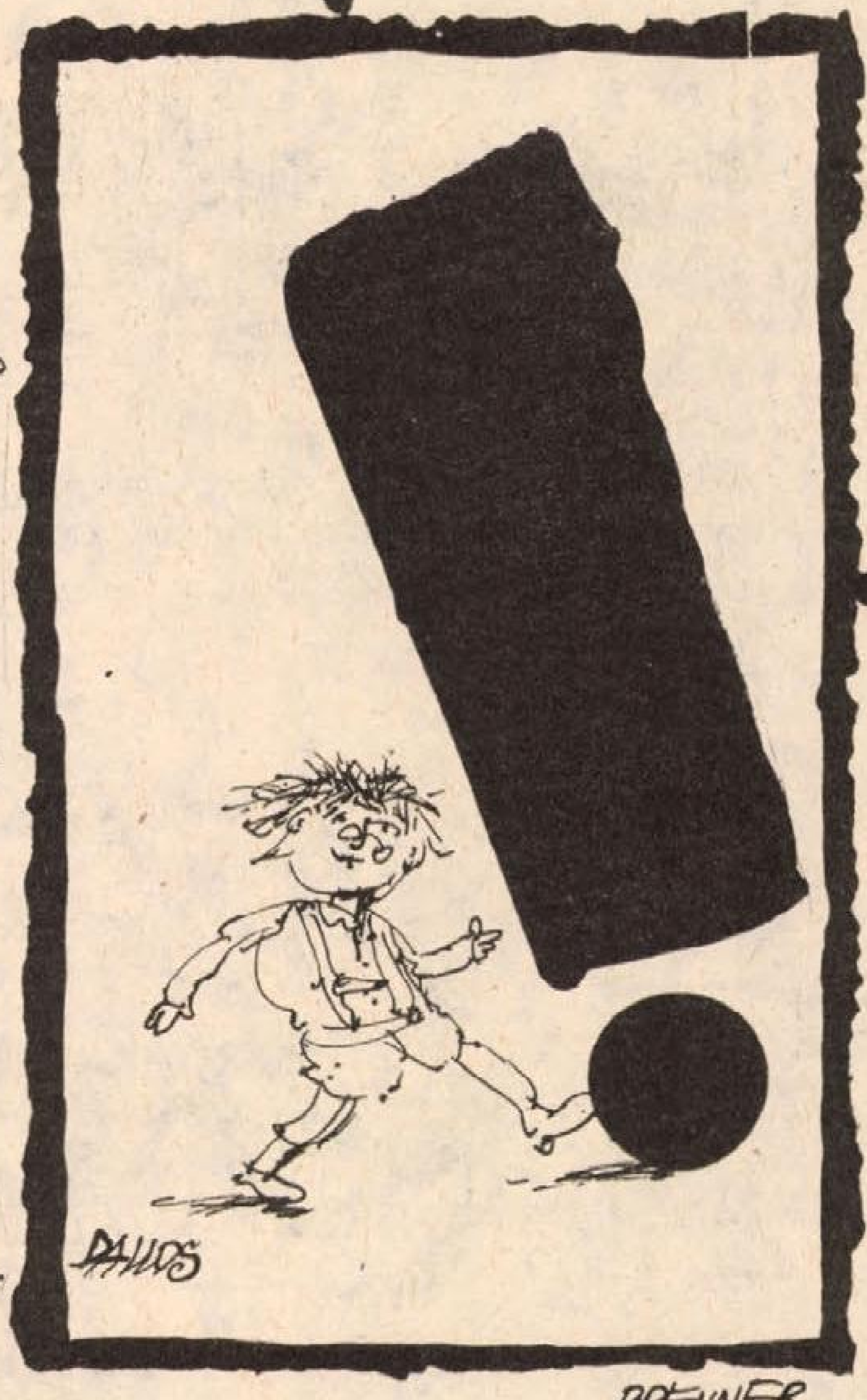

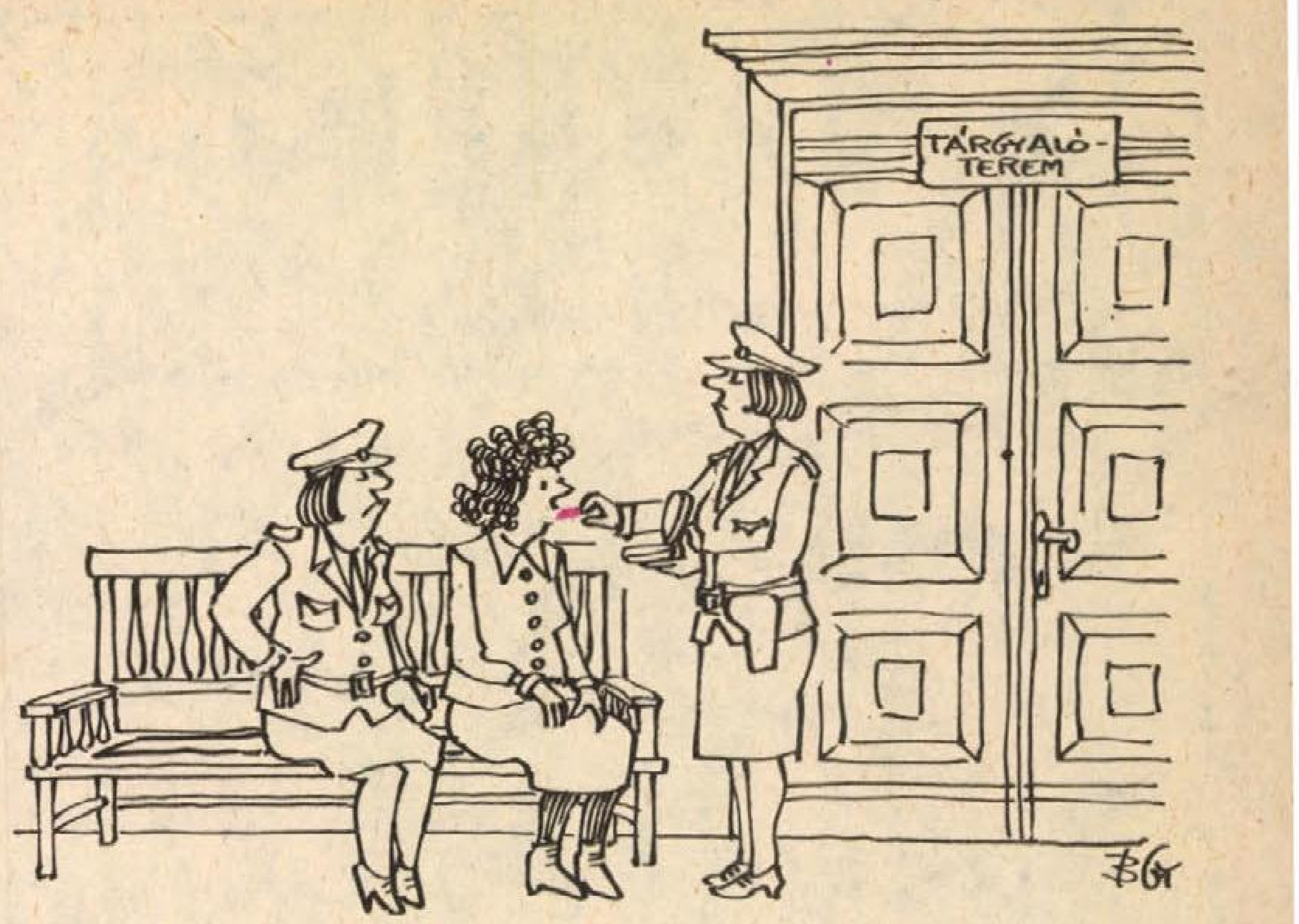
TÁRGYALÓ-TEREM

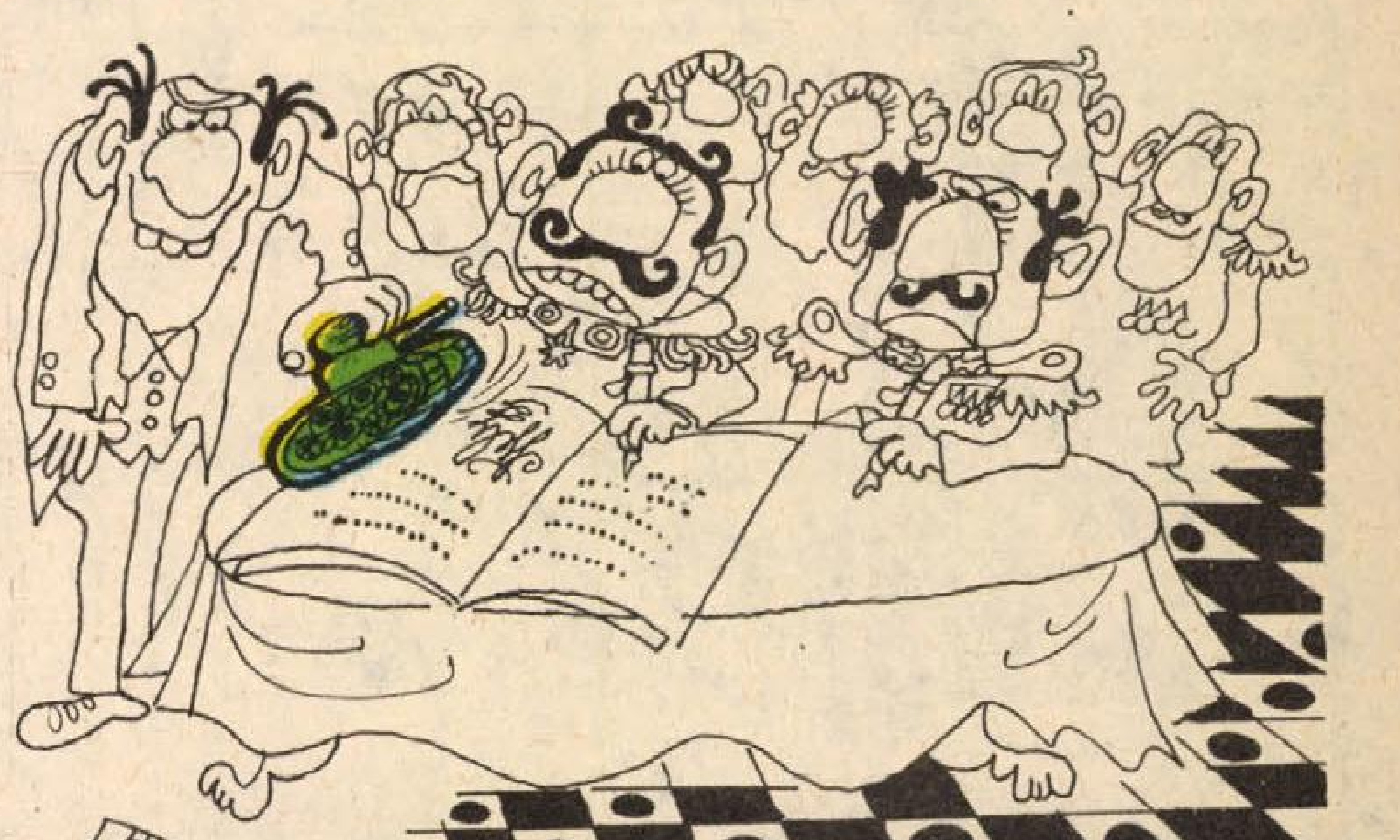

BRENNER
DALLOS
SAJDIK
FÜLÖP
BALÁZS-PIRI
LEHOCZKI

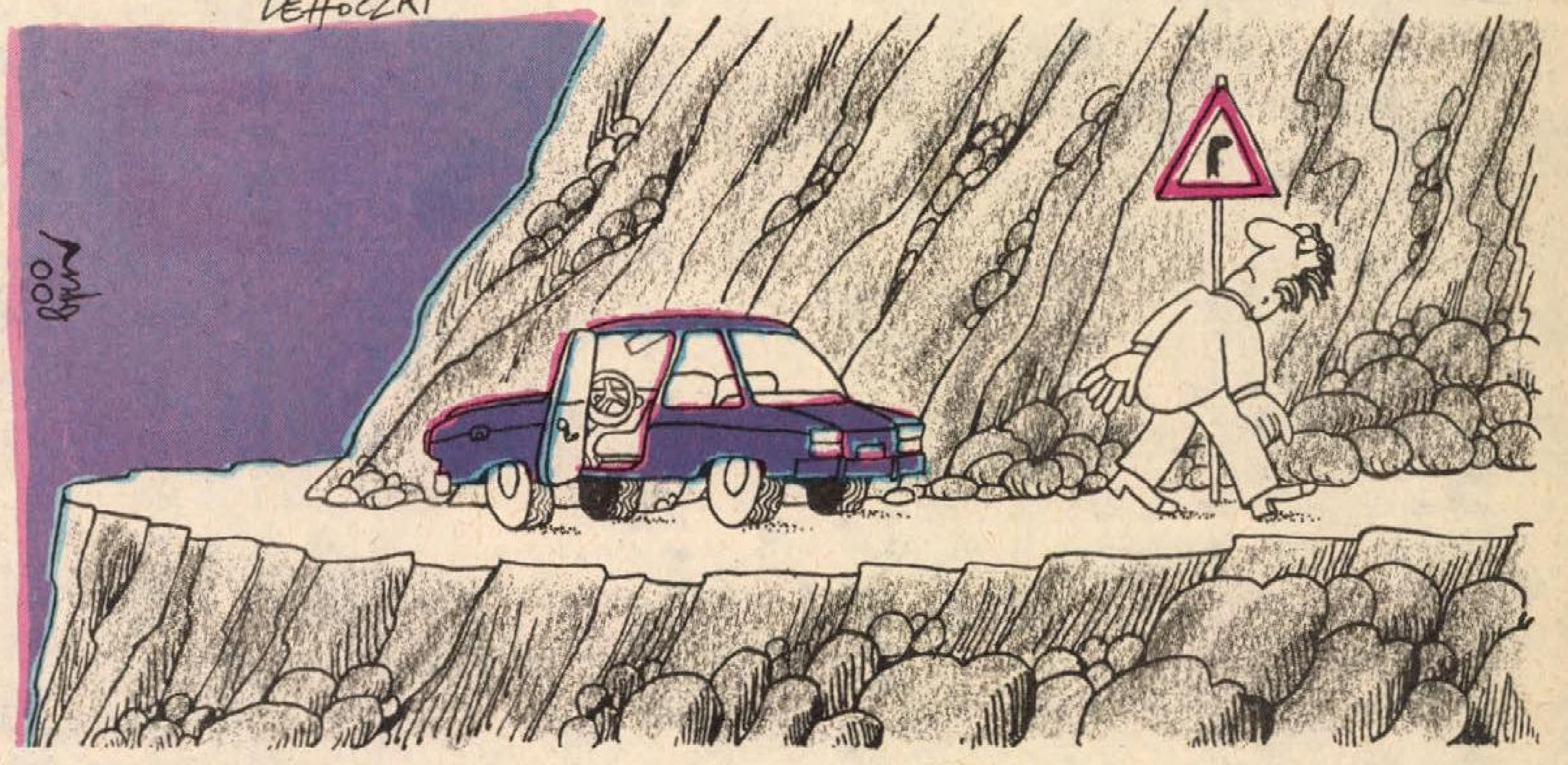

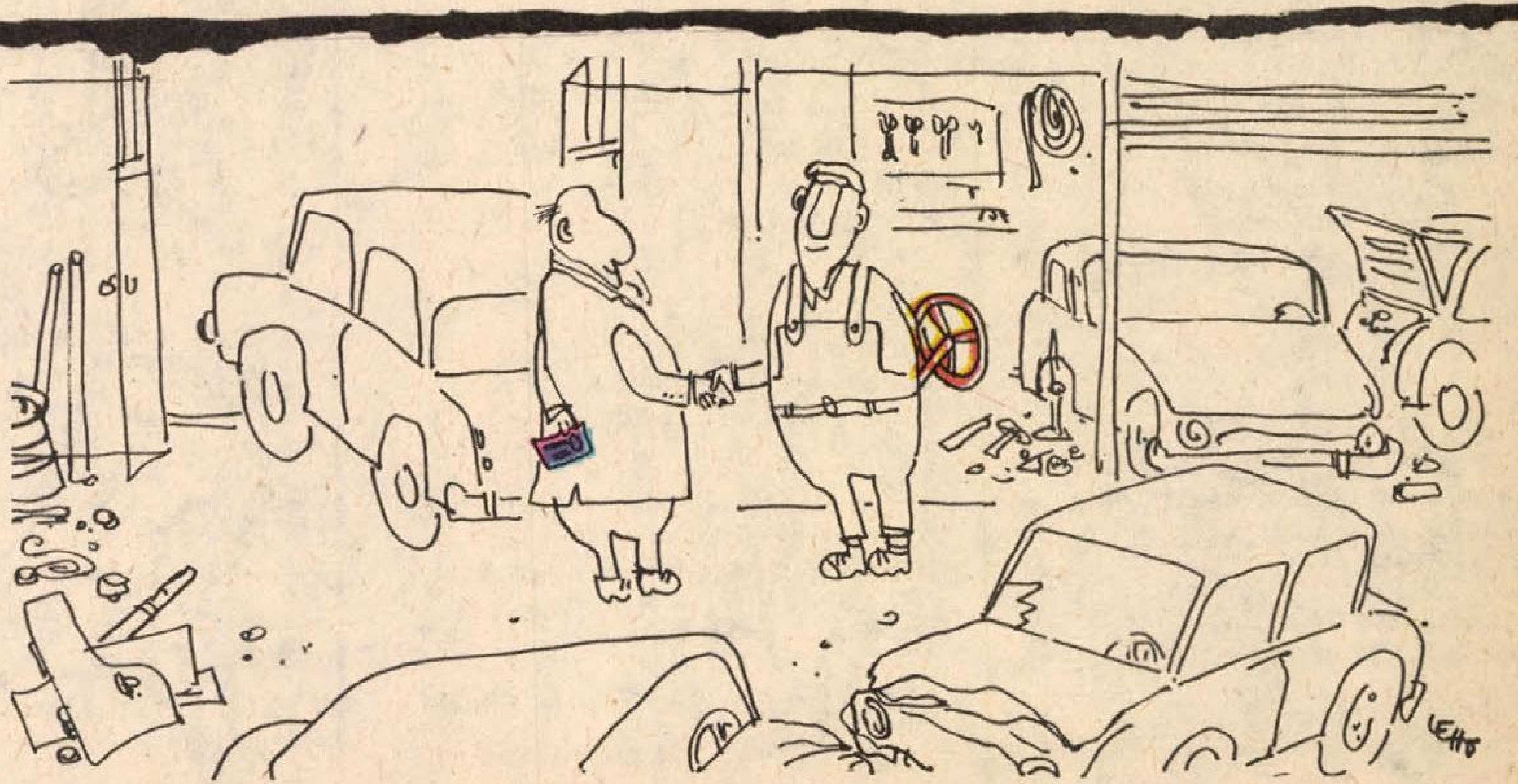

IMPORT HUMOR

KULTÚRA MINDEN MENNYISÉGBEN

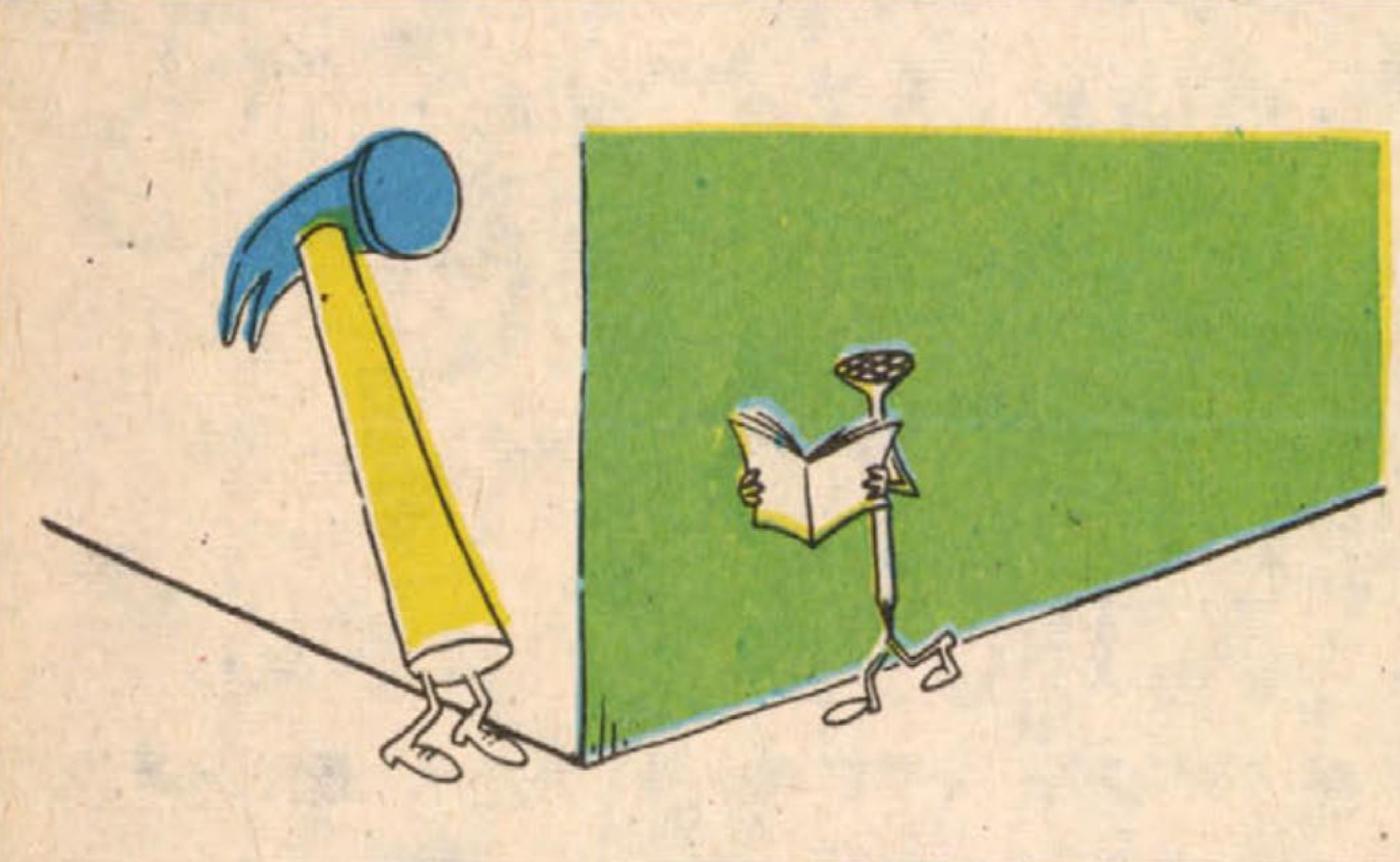

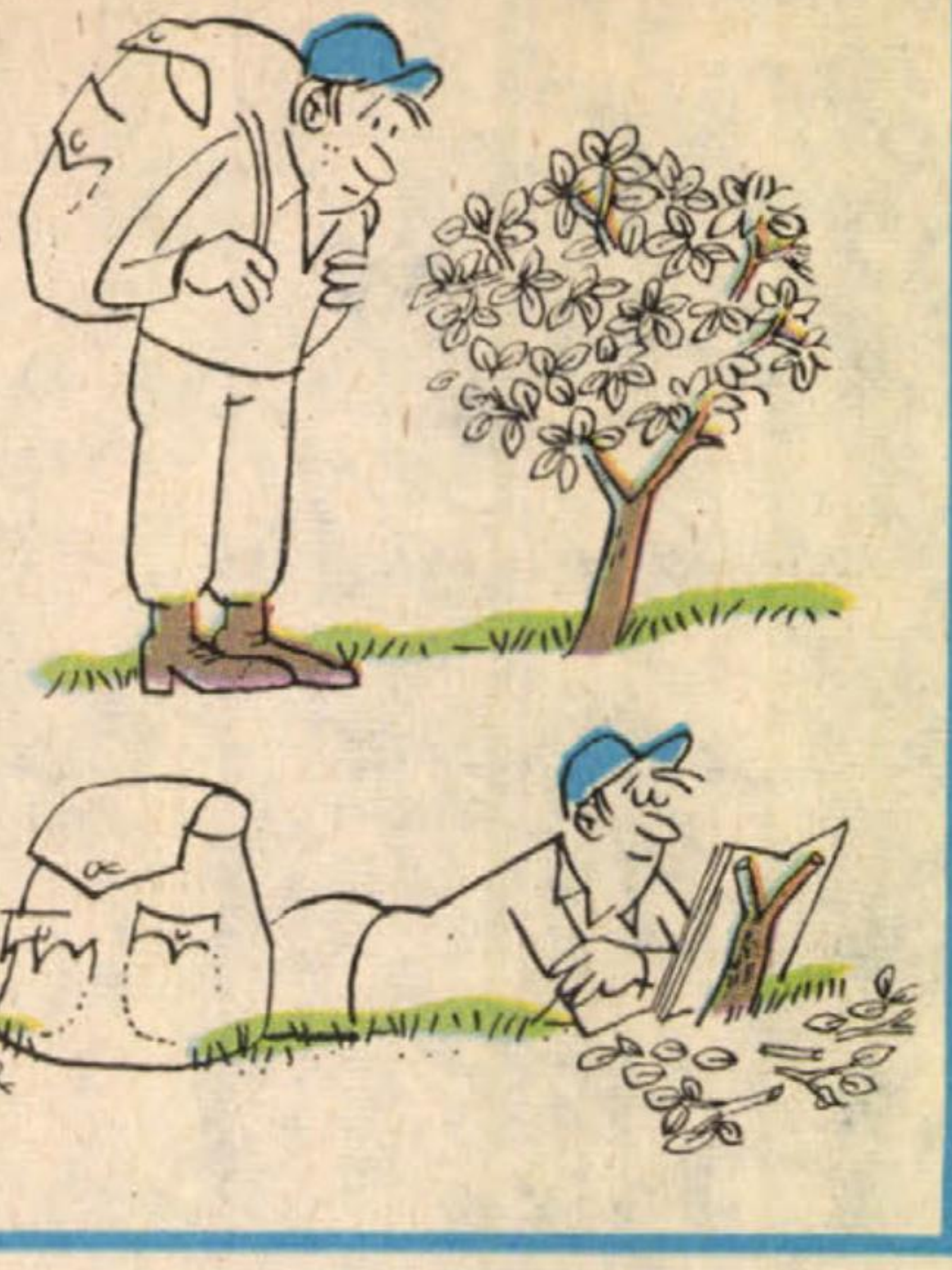

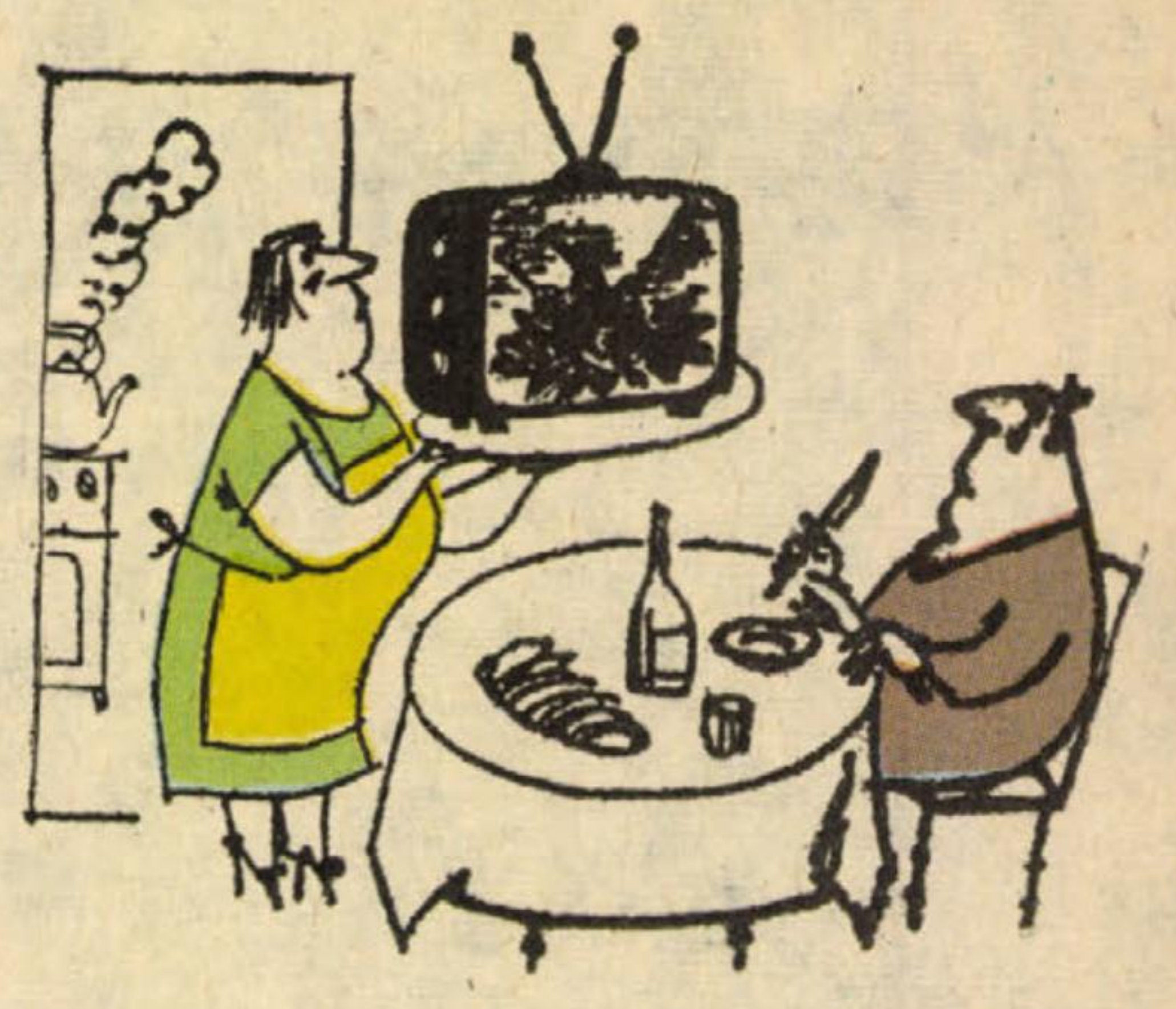

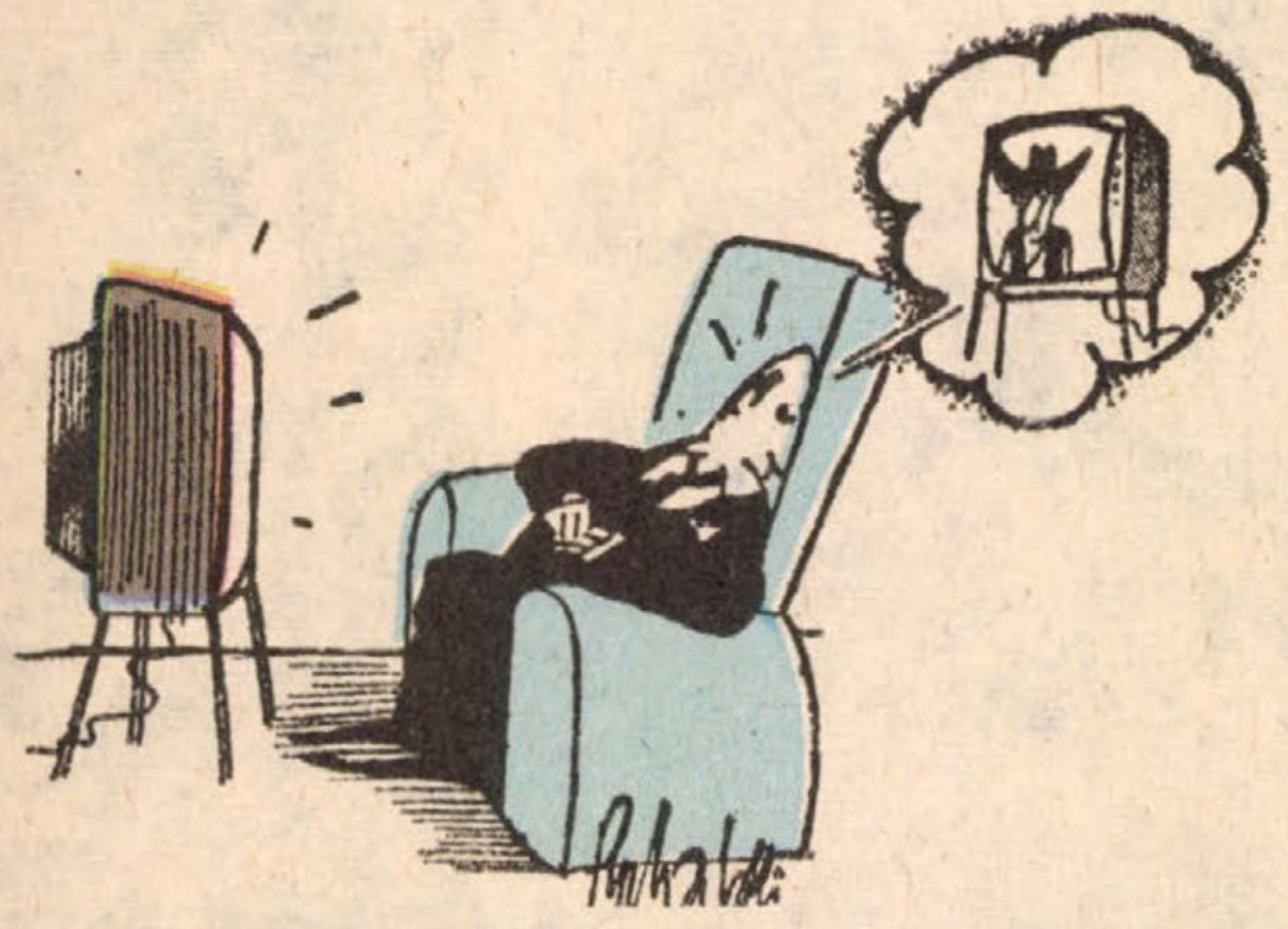

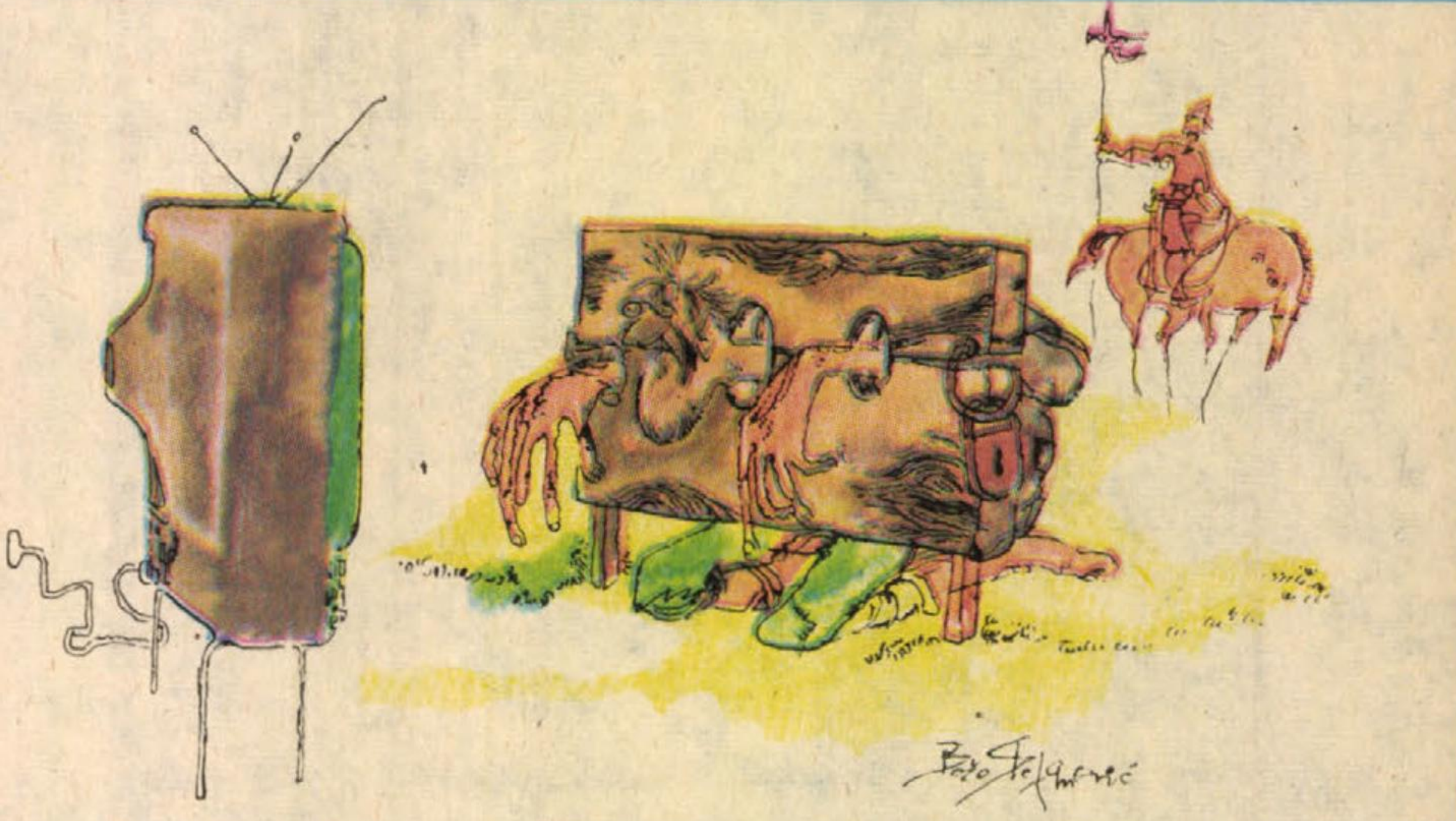

ÜZEMZAVAR

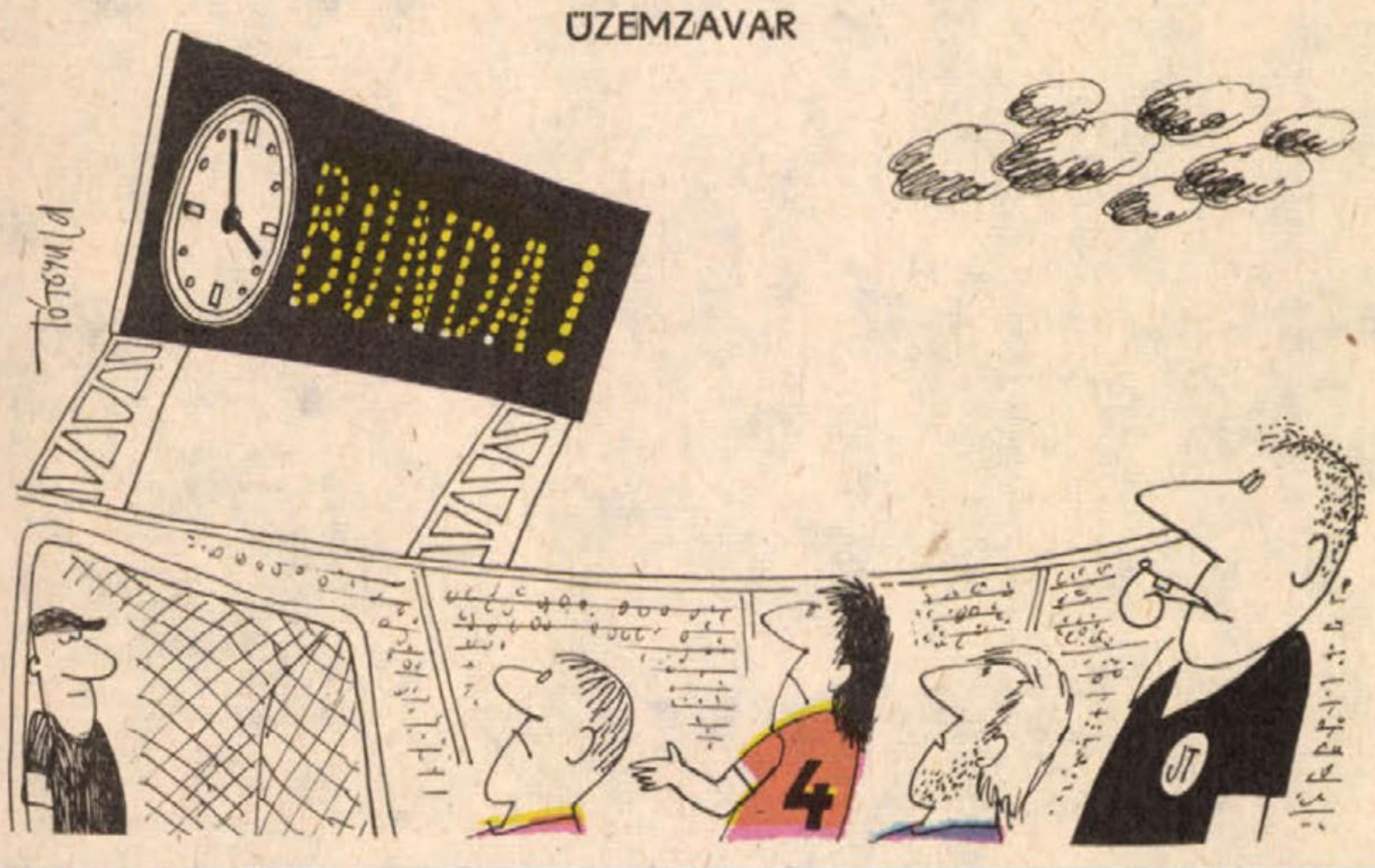

ZSÖLLYE

Kibédi Ervin gondterhelten lépett be a Vidám Színpad társalgójába.

— Nagy bajban vagyok, gyerekek. Végre valahára sikerült szereznem egy repülőhalat!

Hlatky László csodálkozva nézett kollégájára.

— Na és?... Mi a gond vele?

Kibédi sóhajtott.

— Nem tudom, akváriumban kell-e tartani vagy kalitkában?!

▽

Liv Ullmann az oslói pénzügyi hatóságoktól nemrég hivatalos levelet kapott, melyben többek között ez állt: „Adónyilatkozatából hiányoljuk férje vagyonát!"

A világhírű filmszínésznő röviden válaszolt: „Azt én is hiányoltam!"

▽

Nagy sikerrel játsszák filmszínházaink a „Fekete fülű fehér Bim" című szovjet filmet, melynek hőse egy hűséges kiskutya. A film főszereplője, Vjacseszlav Tyihonov az egyik felvételi napon aggódva nézte négylábú partnerét.

— Miért lógatja ez a kutya állandóan a nyelvét?

A film rendezője. Sz. Rosztockij a legnagyobb komolysággal válaszolt:

— Ezt csak azért csinálja, hogy a farkával meglegyen az egyensúlya!

▽

Egyik képes magazinunk munkatársai felkeresték a népszerű fiatal filmszínésznőt, hogy riportot készítsenek róla és otthonáról. Miközben a fényképész egymás után készítette felvételeit, az újságíró szeme megakadt a szalon falát díszítő szép csendéleten.

— Különleges hatása van ennek a képnek. Ki festette?

Az ifjú filmcsillag bájosan megvonta a vállát.

— Nem tudom. Már készen vettem!

Rátonyi Róbert

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ●

IERT
ALAPITVA1949

**NAGYOBB ÖRÖM
AZ AJÁNDÉKOZÁS,
HA KÜLÖNLEGES ÉS SZÉP
A CSOMAGOLÁSA**

**Íves dísz-csomagolópapírok
bőséges választékban kaphatók
a papír- és írószerboltokban.**

AZ OLVASÓ OLDALA

AKI A VIRÁGOT NEM SZERETI...

Meglepődve olvastam a Ludasban (39. sz.) a Virágveszély című cikket. A mi tizenhat emeletes házunkban ugyanis éppen a cikk megjelenésének napján távolította el a gondnokság (maradjunk ennél a személytelen szónál) az addig a folyosókon tartott örökzöld növényeket, az IKV rendelkezésére. Sőt, 500 forintos bírságra is hivatkoztak (amelyet nem tudom, melyik hatóság helyezett kilátásba), ha nem...

Ezek után az érintett lakók bámulatos gyorsasággal eltüntették a folyosóról a növényeket. Lakóházunk belseje most már jó eséllyel versenyezhetne bármelyik hazai büntetőintézettel.

Az intézkedés nyomán elmúlt annak a veszélye is, hogy az otthon tartózkodó (nyugdíjas, betegállományban vagy szabadságon levő) lakó a növényöntözés alatt, merőben fölöslegesen, beszédbe elegyedjék valamelyik szomszédjával.

A lakók addigi mulasztását egyébként az idézte elő, hogy a folyosókon tartott növények eltávolítását elrendelő hirdetmény egy nap alatt eltűnt. Ennek hiányában a lakók hónapokon át éppen egy ellenkező tartalmú közleményt olvashattak: a Hazafias Népfront és a Magyar Vöröskereszt több helyre is kifüggesztett felhívását, amely éppenséggel arra biztatja a „Tiszta udvar, rendes ház" jelszavával a többlakásos házak lakóit, hogy az ablakokat, erkélyeket, sőt: a folyosókat is (!), lehetőség szerint virágosítsák.

Hogyan hagyhatta figyelmen kívül a Népfront és a Vöröskereszt a szobanövények tűzveszélyes voltát? Máig sem értem. Mindenesetre nálunk most se tűz (az ne is legyen), se virág (azt visszakívánom).

Dr. Kovács László

Bp., Práter u. P/6 1083

FELÚJÍTÁS, FÁZVA

Zuglóból, a Bosnyák utca 4/B számú ház lakóitól S.O.S. jelzéseket kaptunk: házfelújításban szenvednek.

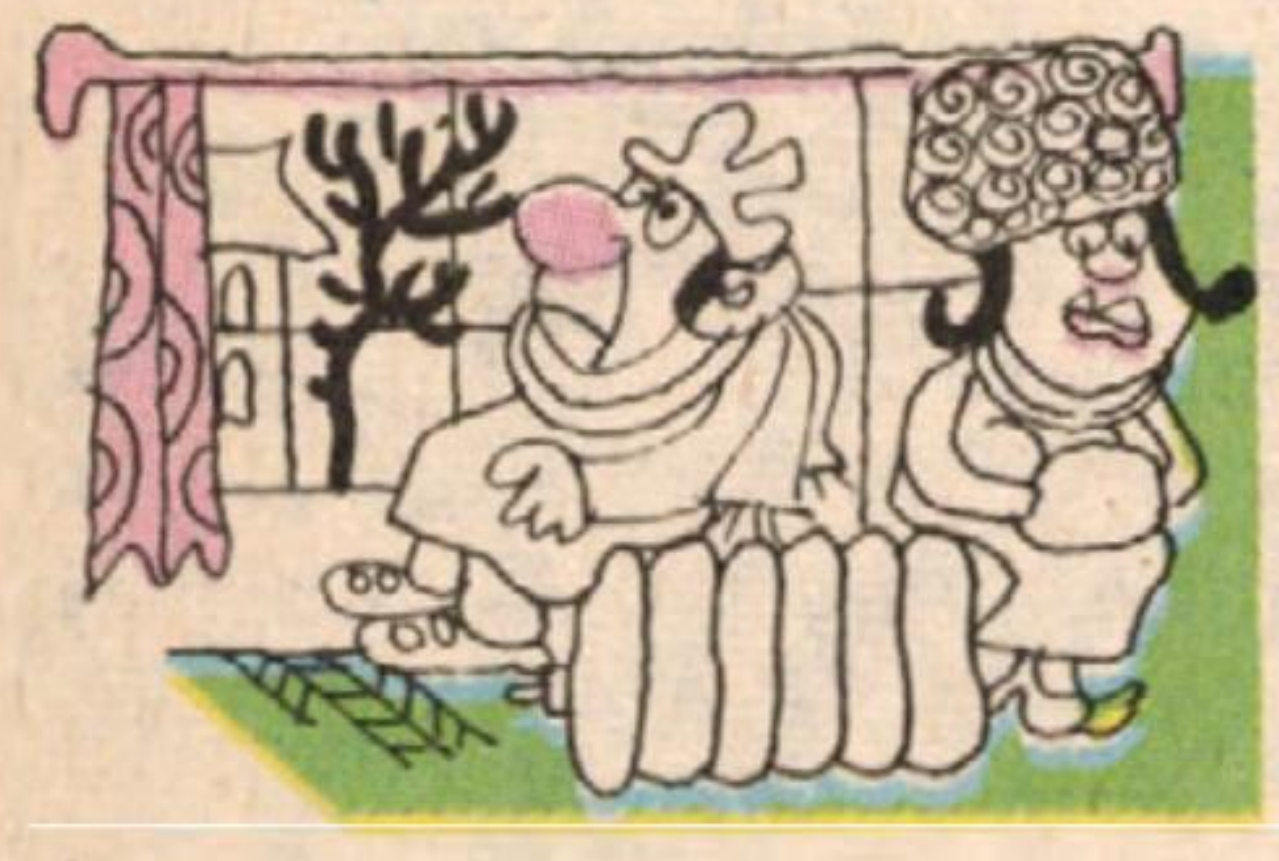

A kapu alatt kábeldzsungel. Végigjártuk a házat a nedves pincétől a harmadik emeletig. Három lakásba bekukkantottunk, mindenütt hideg, rendetlenség (az építkezés folyik) és panaszáradat fogadott. Ha történetesen 30 fokos hideg köszöntene ránk, a lakók megfagynának. Hiába működik a legtöbb lakásban egész nap a kis teljesítményű hősugárzó, ez a szobát átfűteni nem tudja. A villanyszámlát pedig ki fizeti? A ház gazdája (az Ingatlankezelő V.), vagy a lakó?

A Főváros 3-as számú Építőipari Vállalat és a FŐSZER szakiparosai szemlátomást dolgoznak. Csöveket fektetnek, parkettát szednek fel, falakat bontanak, fúrnak-faragnak, de a lakókat ez nem melegíti. Szinte egybehangzóan panaszkodnak: idegileg kimerültek. A nyugdíjas tisztviselőt ismét elővette a reumája, a Kossuth-díjas mérnök vérnyomása felszökött.

A XIV. kerületi IKV a házfelújítási munkák idejére nem tudna jobb megoldást találni a testileg-lelkileg kimerült lakók érdekében? Esetleg ideiglenes átköltöztetéssel próbálkozhatnának.

(f. i.)

(KINEK) TILOS A DOHÁNYZÁS?

Vácott, a pályaudvari büfében jártam nemrég, barátommal együtt. Kértünk egy-egy pohár sört, egy szőke hölgy két pohár helyett két üveg sört tett elénk és — szájában füstölgő cigarettával — közölte cigarettázó barátommal, hogy tilos a dohányzás! Nyomatékul az erről szóló feliratot is megmutatta. Kár, hogy a felirat nem közli: kinek tilos? Csak a vendégnek? A büfé alkalmazottjának szabad? Ez igazságtalanság.

Palócz József

Boldva, Állami Gazdaság 3794

Levelesládánkból

Gömöri Lajosné (Budapest, Rimaszombat u. 28. 1185) szeretné kideríteni,

miért nem működik a közvilágítás

a Rimaszombat u. 28. és 38. sz. házak előtt? Visszatérő panasz: két hétig égett, most hónapok óta újra nem ég, pedig a kispesti villanytelep, hivatalos információ szerint, nyolc napon belül lenne köteles kijavítani a hibát.

A Művelt Nép Könyvterjesztő V.

százhalombattai egységétől 3700 Ft-ért részletre vásárolt könyveket *Vasvári Tiborné* (Oroszlány, Takács I. u. 2. 2840). Köztük volt az Értelmező Szótár hat kötete. A második kötetet háromszor is kiküldték olvasónknak, aki azt többször visszaküldte, mert nem a második kötetet rendelte meg hatszor, hanem a hat kötetet egyszer. Azóta is hasztalan levelez, sem könyvet nem küldenek neki, sem a pénzét nem kapja vissza.

A Baross Gábor telepen

és környékén, a vasúti töltéshez közel lakók nevében panaszkodik egy levélírónk. Júniusban megszüntették itt a sorompót, illetve a régi helyett villanyvillogót szereltek fel figyelmeztetésül, hogy vigyázat, ha jön a vonat. Azóta se éjjelük, se nappaluk, olyan veszett dudálással, sípolással közlekednek itt a vonatok. „Ötven éve itt lakunk, de ilyen idegtépő lármában nem volt még részünk soha!" — írja. Kéri a MÁV igazgatóságának közbenjárását, nyugalmuk helyreállítására.

Ki mit keres?

...Jawa Mustang típusú segédmotoros kerékpáromról lelopták a karburátortetőt és az úszót. Azóta hiába keresem ezeket az alkatrészeket, lehet, hogy tőlem is azért lopták el, mert tisztességes úton nem kaphatók? Vagy valahol akadnak ilyenek mégis?

Zudor Sándor

Debrecen, Sólyom u. 55. 4034

...szovjet (Liger) 303-as lemezjátszómhoz keresek tűt.

Csernák András

Kecskemét, Reiszmann S. u. 23. 6000

...osztrák F2 típusú villanyborotvám, Remington gyártmányú, kiváló masina, csak kilyukadt a szitalemeze. Több vidéki városban és budapesti szaküzletben kerestem — eddig eredménytelenül — szitalemezt, csakugyan nem kapható sehol, ehhez a típushoz?

Buk Ferenc

Szentes, Klauzál u. 1. 6600

...benzinmotoros fűnyírógépet keresek, használtan hol kapható?

Hámori Károly

Budapest, Dembinszky u. 22. 1155

...105-ös kályhakönyökcsőre lenne szükségem, eddig eredménytelenül kajtattam utána a boltokat, csakugyan nincs sehol?

Tóthné Kocsis E. A.

Budapest, Istráng u. 25. 1162

TÜCSÖK és BOGÁR

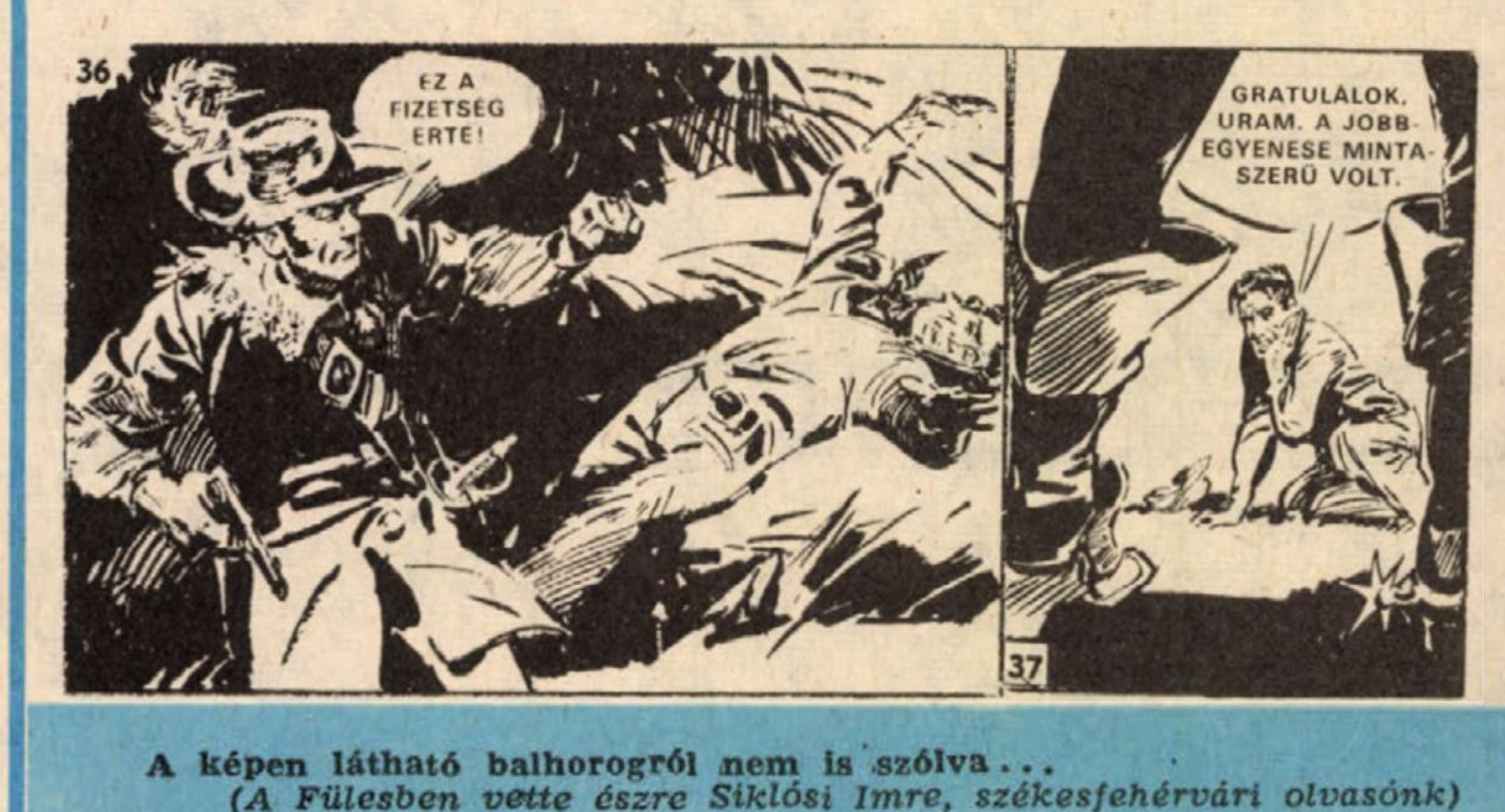
36
EZ A FIZETSÉG ERTE!
GRATULÁLOK, URAM. A JOBB-EGYENESE MINTA-SZERŰ VOLT.
37

A képen látható balhorogról nem is szólva...
(A Fülesben vette észre Siklósi Imre, székesfehérvári olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

SZANDASZŐLŐSI orvosi rendelő udvarából elveszett 2 hónapos vizsla kölyök. Megtalálóját kérem jutalom ellenében visszajuttatni a rendelőbe, vagy 17 óra után a rendelő melletti lakásba.

Na és mi legyen a kutyával?
(A Szolnok megyei Néplapban észlelte a KSH SZÜV Programozás II. csoportja)

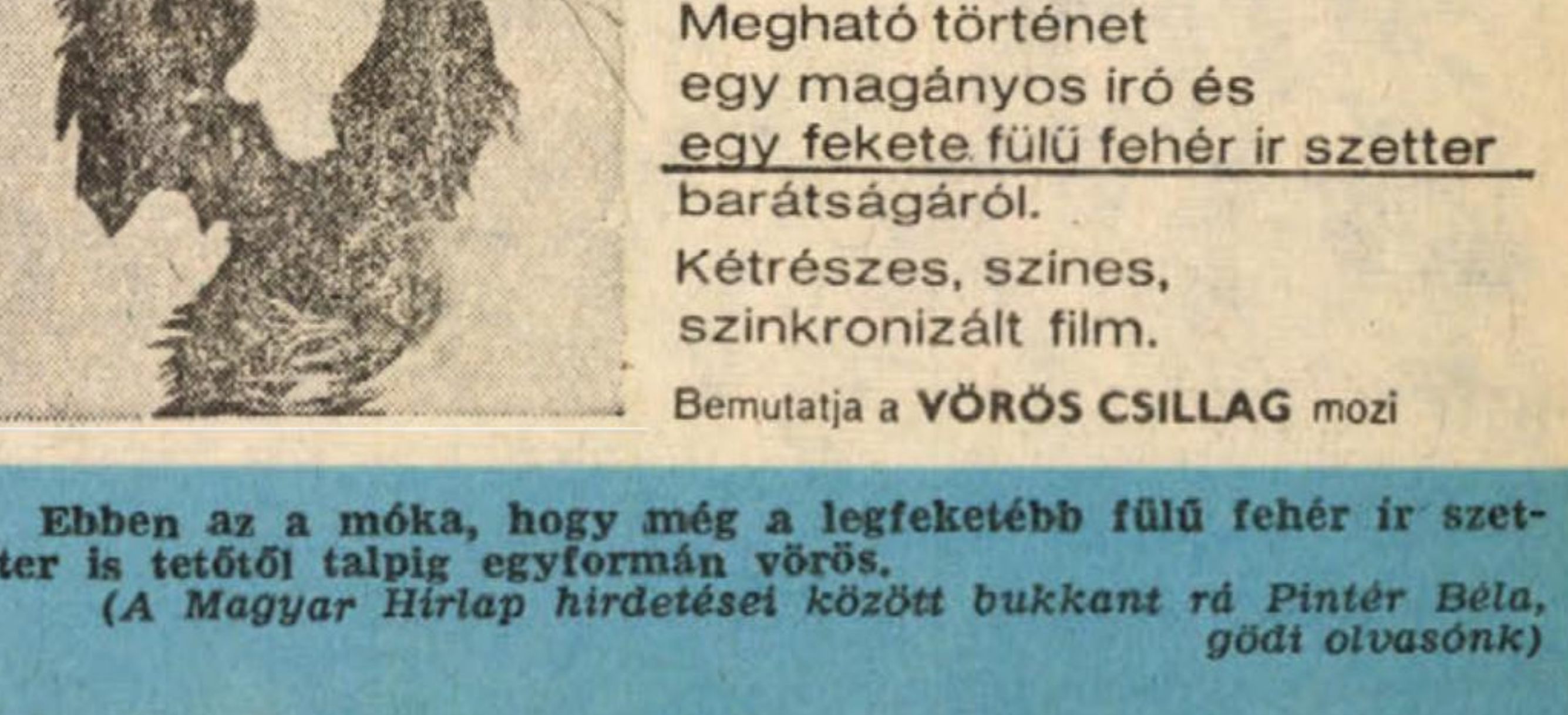

FEKETE FÜLŰ FEHÉR BIM

Megható történet
egy magányos író és
egy fekete fülű fehér ír szetter
barátságáról.
Kétrészes, színes,
szinkronizált film.
Bemutatja a **VÖRÖS CSILLAG** mozi

Ebben az a móka, hogy még a legfeketébb fülű fehér ír szetter is tetőtől talpig egyformán vörös.
(A Magyar Hírlap hirdetései között bukkant rá Pintér Béla, gödi olvasónk)

KERTÉSZ LÁSZLÓ:

CSOMAGOLÁS

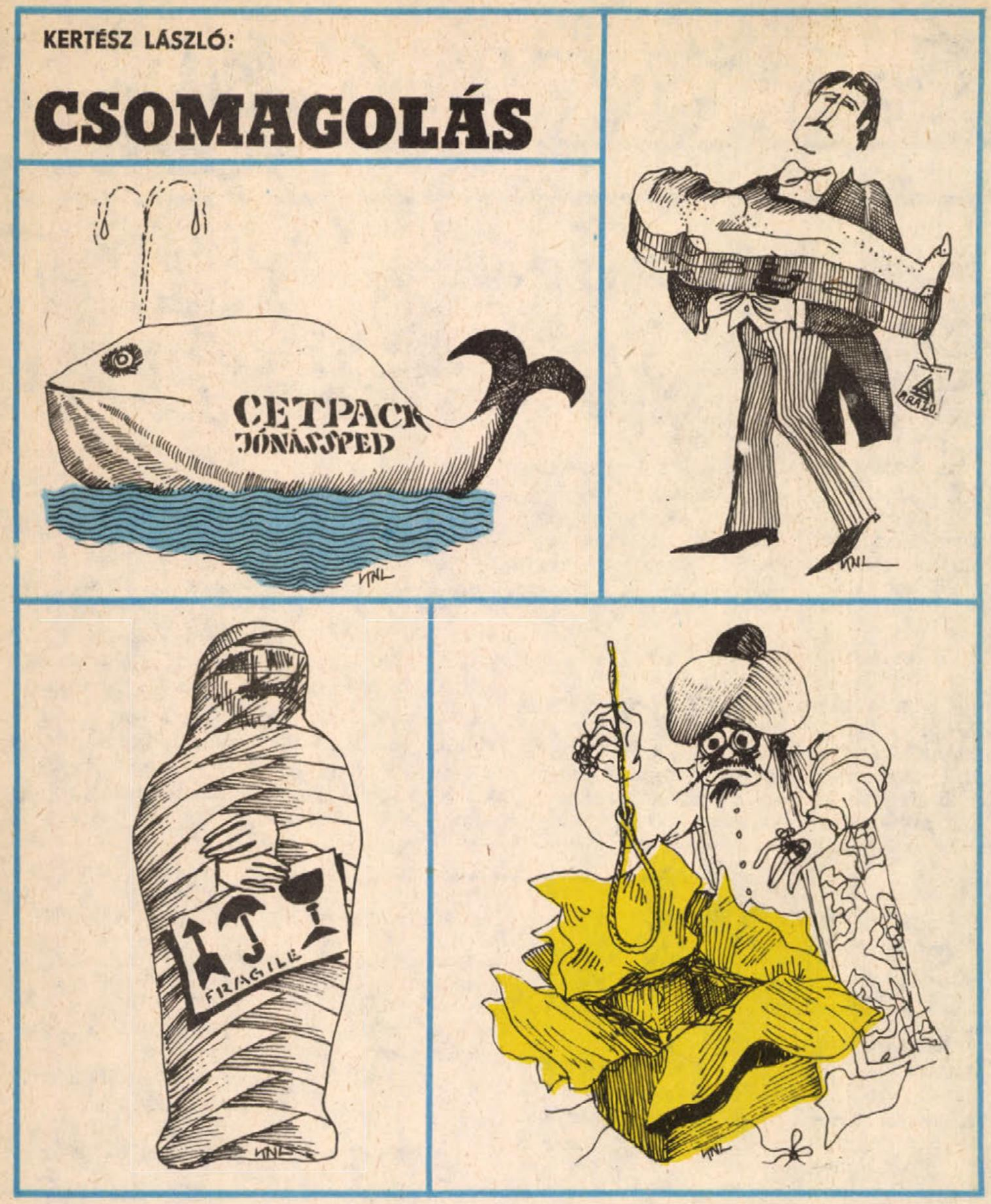

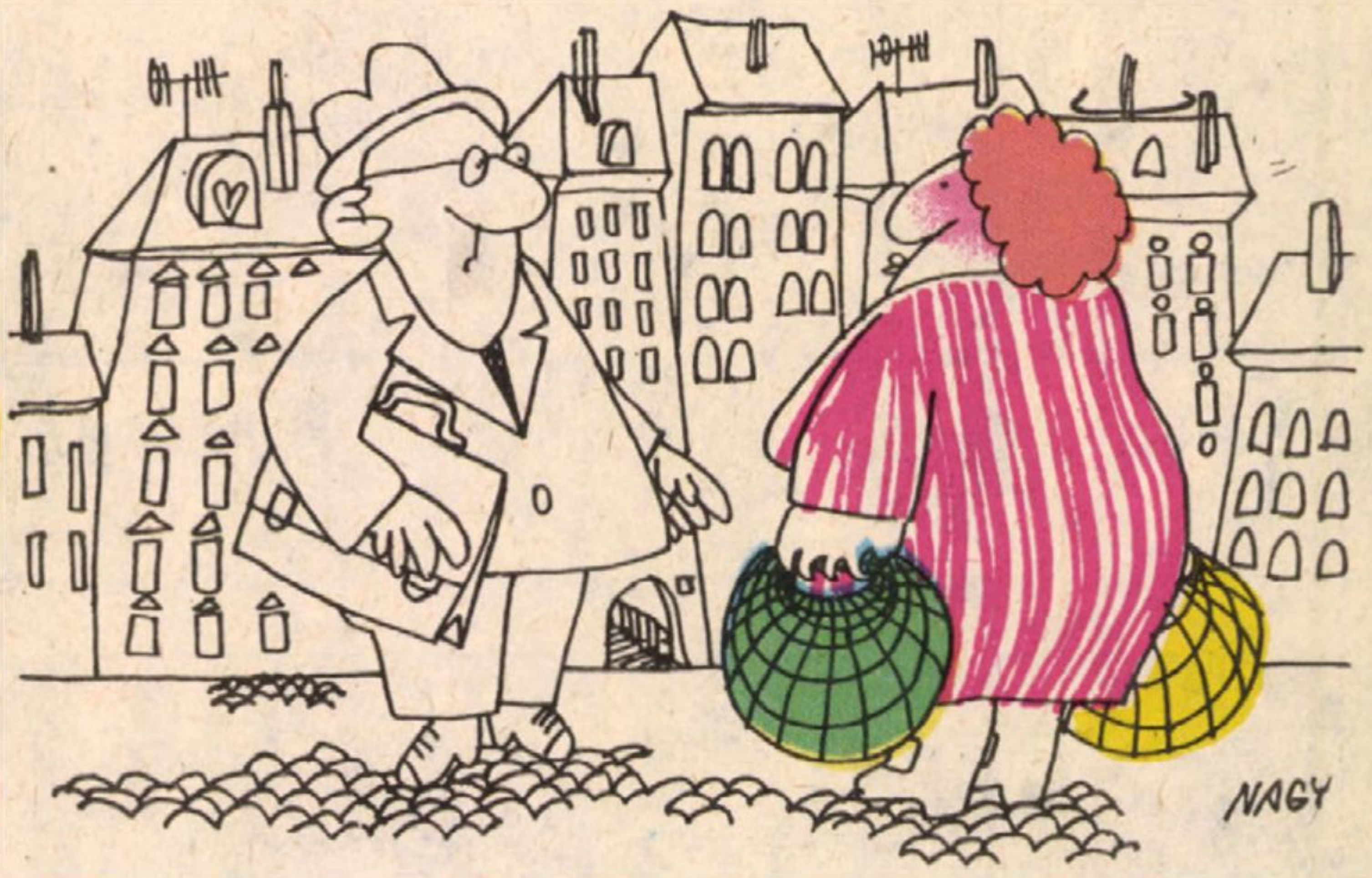

– Rohanok haza, hogy a gyerek egynapcs kirándulására az ennivalóját összekészítsem . . .

FEKETE HUMOR

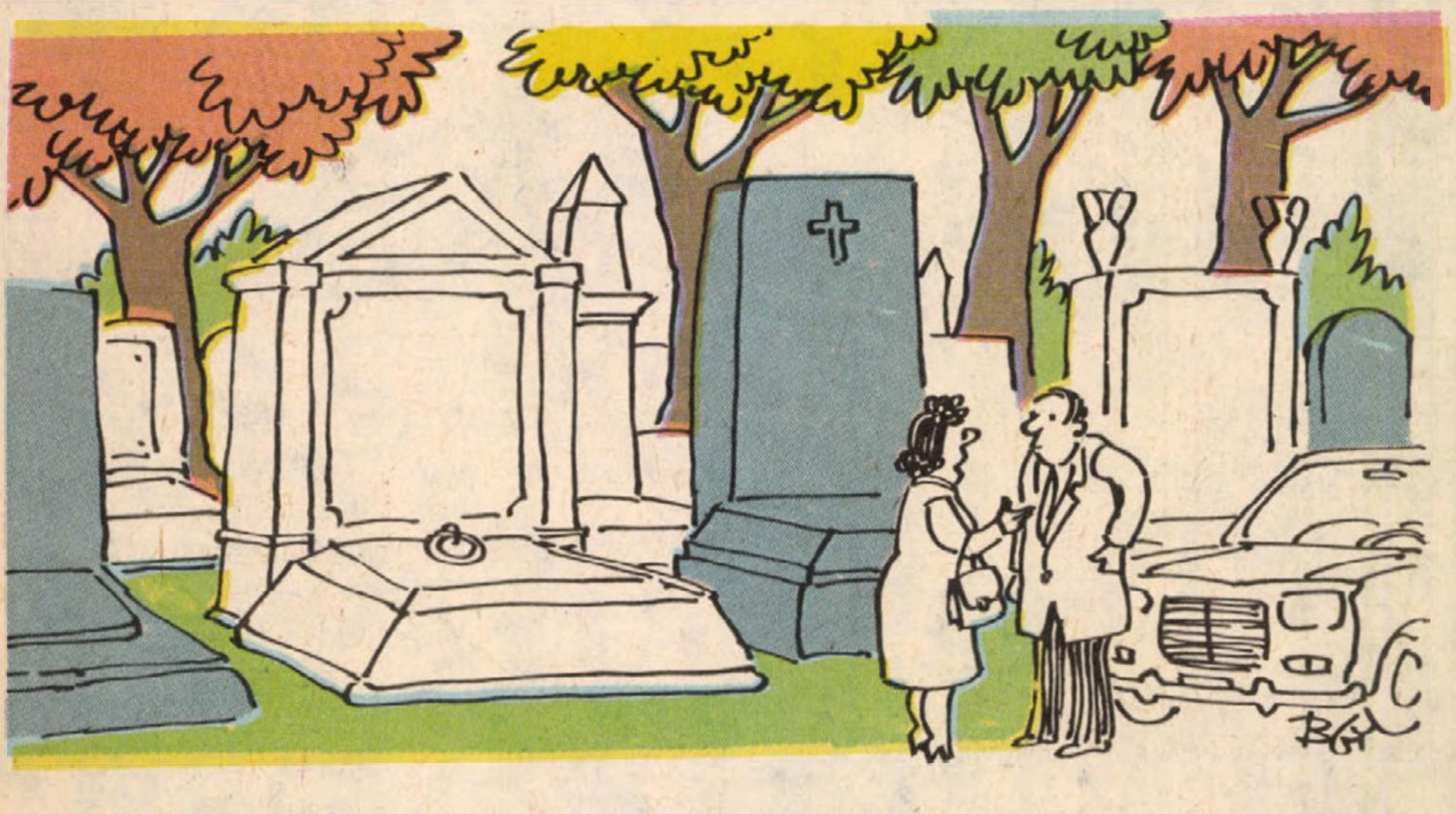

– Tudod, én egy kétszoba összkomfortos kriptára gondolok, ahol majd a gyerekek is elférnek.

VÍZIÓ

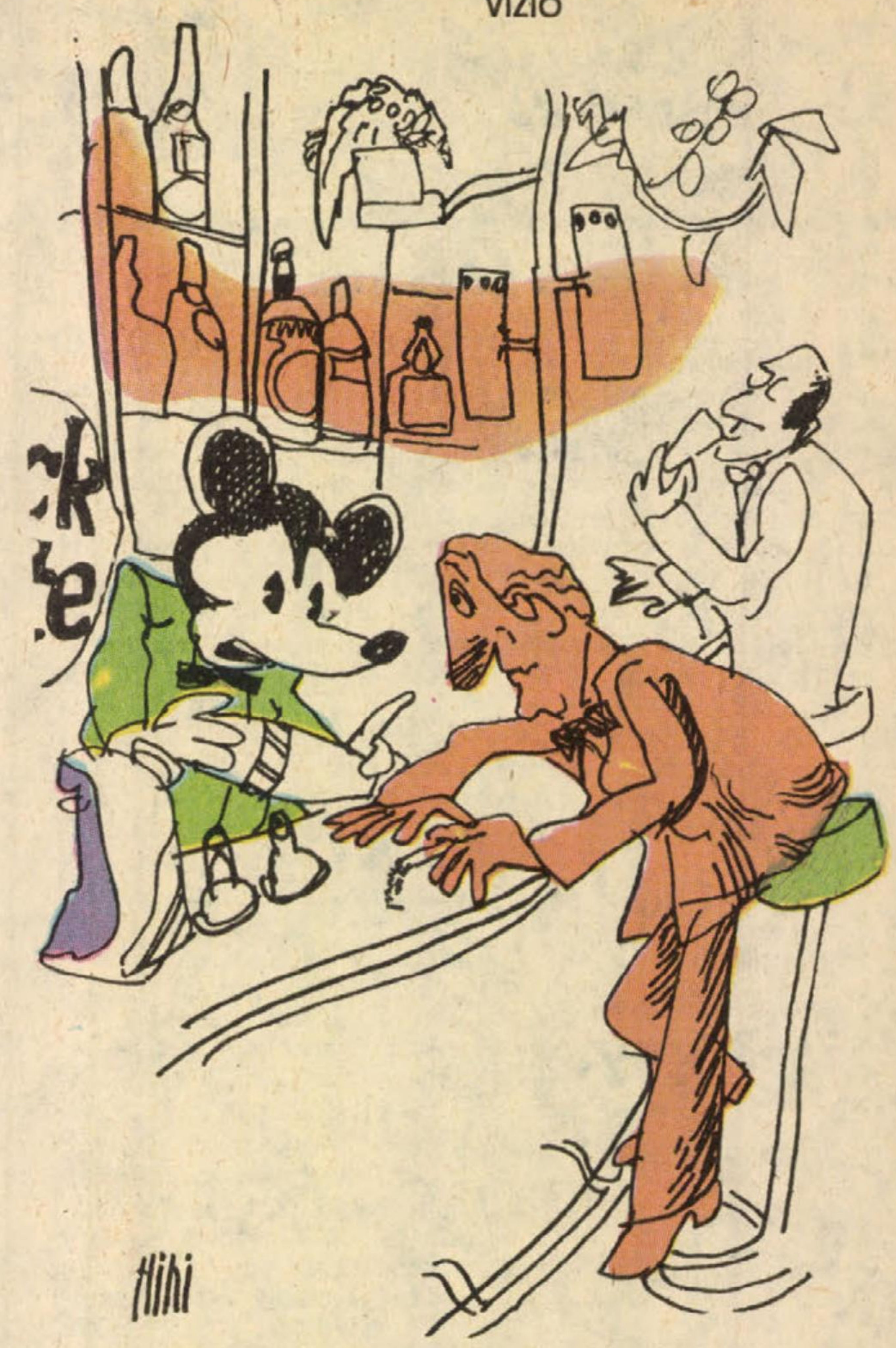

– Sajnálom, nem adhatok több whiskyt . . .

TRIBÜN

Te is vehetnél magadnak olyan síöltönyt, mint az enyém. Csak kétszáz márka az egész és két nadrág jár hozzá.

— Nem kell. Az nekem túl meleg.

*

Angol futballvicc:

A híres menedzser felesége elmegy a pszichiáterhez.

— Kérem, segítenie kell. A férjem már önmagával beszélget.

— Asszonyom, semmi ok az aggodalomra. Ez meglehetősen gyakori eset.

— Igen, de a férjem telefonon csinálja!

Tiroli történet.

Turista: Mondja, kérem, miért nincs ennek a veszélyes szakadéknak a szélén figyelmeztető tábla?

Őslakos: Volt. De aztán nem esett le senki, hát levettük.

Walt Michaels, a New York Jets edzője:

— Mindenki fél valamitől. Az olyan ember, aki nem ismeri a félelmet, a bolondok házába való. Vagy egy profi rögbicsapatba.

*

Képzeld el, a feleségem hónapok óta súlyzózik, csak hogy fiatalabbnak látszódjék.

— Na és fiatalabbnak látszódik?

— Bizonyos fokig. Ma már nem olyan, mint egy negyvenéves nő. Hanem olyan, mint egy harminckilenc éves férfi.

*

Pete Rose, a Philadelphia kitűnő játékosa mondta:

— Tizenöt évig tartott, amíg rájöttem, hogy nincs tehetségem a baseballhoz. De akkor már ötszázezer dollárt kerestem vele évente.

*

Sakkverseny. Jóllehet a dohányzás tilos, az egyik játékos mégis a zsebébe nyúl és, hogy ellenfelét idegesítse, kitesz az asztalra egy csomag cigarettát.

Az ellenfél szeme sem rebben. Ő is a zsebébe nyúl és — ellenfenyegetésképpen — ő is kitesz valamit az asztalra.

Egy töltött vízipisztolyt.

(p. p.)

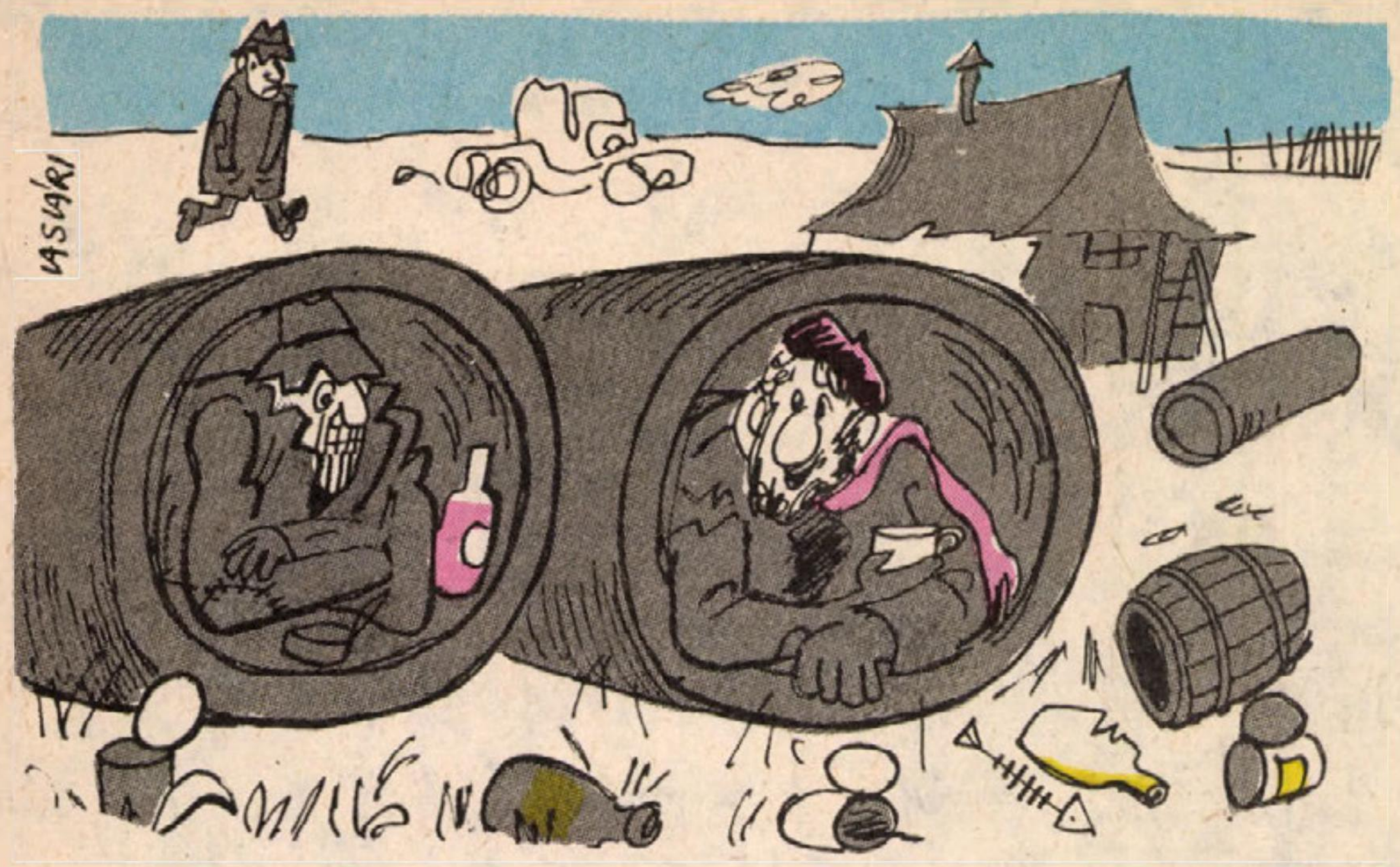

– Nem cserélünk, magas az átírási költség!

VENDÉGLÁTÓIPARI SZENZÁCIÓ

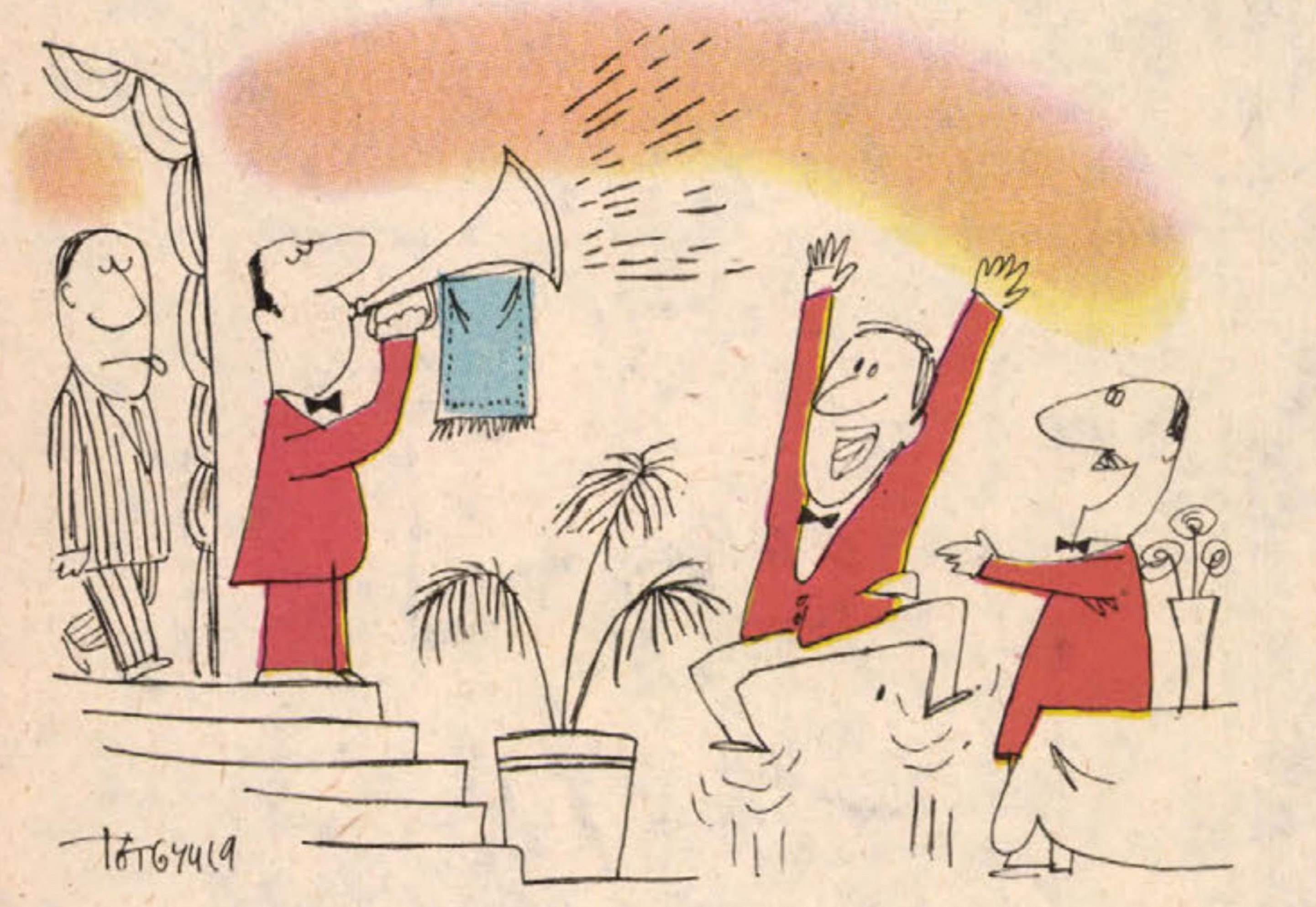

– Vacsorázó vendég érkezett

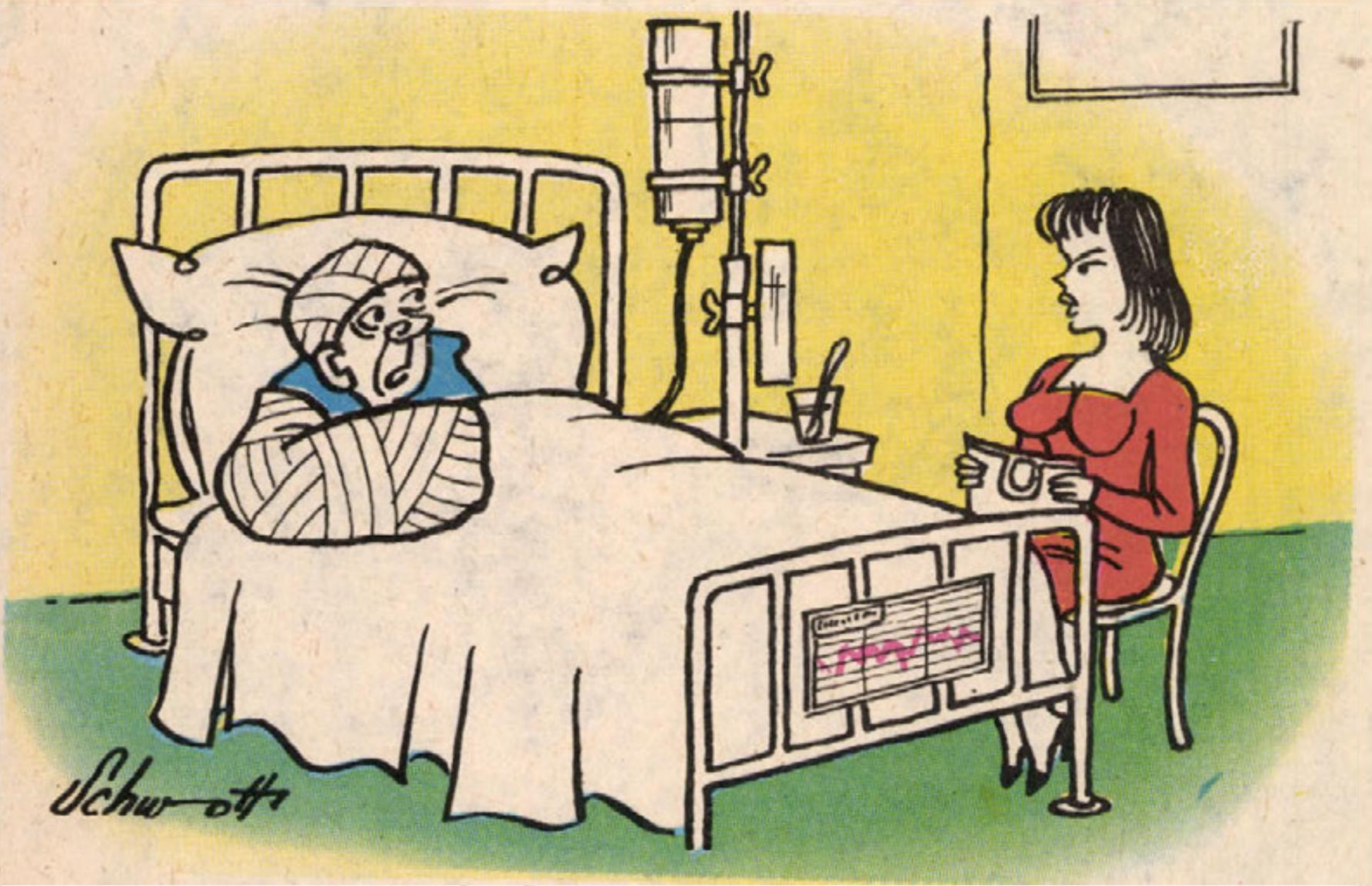

– Az orvos mit mondott?
– Azt, hogy különösebb bajom nincs, a többit latinul mondta.

SZÍVÉLYES PINCÉR

Kemecsei rántott csirkét rendel az étteremben, de elégedetlenül szemléli a kihozott adagot. — Vízszintes 1 — mondja a felszolgálónak, mire az készségesen feleli: — függőleges 15. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb november 26-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Takarékoskodik
14. A kalandozó magyarok egyik vezére volt
15. A hélium jele
16. Szellemi alkotó
18. Építésügyi minisztérium
19. Tisztességtelen haszon
20. Tolvajnyelv
22. Lábbal dagasztjuk
23. Súlyegység
24. Hajdan így hívták az antikváriust
25. Kölyök
26. Az energia egyik fajtája
27. Ide menekült IV. Béla a tatárok elől (ma: Trogir)
30. Összekevert sín
31. Országos Kutató Intézet
33. Halkan köhög egyet
35. Y. O.
36. Valamikor így írtuk a dzsem szót
38. Mussolini külügyminisztere volt
40. Emésztésre serkentő drazsé
42. Siralmas állapotban levő autóra mondjuk
44. Szép virág
46. Becézett fiúnév (nagysikerű vígjáték címe volt)
47. Azonnal, mindjárt
48. Latin prepozíció
49. A tantál jele
50. Testrész
51. Angol író és államférfi (1478—1535)
52. Mint a 15. vízszintes
53. Osztrák regényíró
55. A nátrium jele
56. A Duna mellékfolyója
58. Szicíliai kikötőváros
59. Naper . . .
61. Csehszlovákiai iparváros
63. A monguz egyik fele
64. Történelmi magyar város

FÜGGŐLEGES

2. Dzsungel
3. Utolsó posta
4. Írta: Móricz Zsigmond
5. Fizikai tevékenységre való képesség
6. Árpád vezér legkisebb fia
7. Női énekhang
8. Egy európai félszigetről való
9. Szeszes ital
10. Akol egynemű betűi
11. Pesti út, a regi zsibvásár helye
12. Népszerű színészünk (László)
17. A tudattól független belső emberi indíttatás
21. Japán szellemi sport
23. D. S.
28. Afrikai állam, fővárosa: Salisbury (Zimbabwe)
29. Nem kellemes lelki állapot
31. Ország az Arab-félszigeten
32. Az „éjszaka” népies változata
33. Méhek lakóhelye
34. Tengeri isten a görög mitológiában
37. Ritka női név
39. Becézett női név
41. Egy Jókai-hős (a keresztneve: Dávid)
43. Ablaküveget rögzít
45. Fa része
47. Hurokban végződő hosszú kötél
50. Hűlés eredménye is lehet
53. Megszólítás
54. Azonos betűk
57. Ismeretterjesztő társulat
60. Angol igen
62. Buzdító szócska
64. És — latinul

1 F	2 Ö	3 U	4 R	5 E	6 Z	7 A	C	S	8 I	9 R	10 K	11 E	12 C	S
■	13 S	P	O	R	O	L	■	■	14 B	U	L	C	S	U
15 H	E	■	16 K	Ö	L	T	17 Ö	■	18 É	M	■	19 S	A	P
20 A	R	21 G	O	■	T	■	22 S	A	R	■	23 D	E	K	A
24 O	D	O	N	D	A	S	Z	■	I	■	25 S	R	A	C
26 H	Ö	■	O	■	N	■	27 T	28 R	A	29 U	■	30 I	N	S
A	■	31 O	K	32 I	■	33 K	Ö	H	I	N	34 T	■	35 Y	O
36 J	37 A	M	■	38 C	39 I	A	N	O	■	40 A	R	41 T	I	N
42 T	R	A	43 G	A	C	S	■	44 D	45 A	L	I	A	■	T
46 J	A	N	I	K	A	■	47 L	E	G	O	T	T	■	É
48 A	B	■	49 T	A	■	50 H	A	S	■	51 M	O	R	U	S
52 H	E	■	T	■	53 M	U	S	I	54 L	■	55 N	A	■	B
56 O	L	57 T	■	58 M	A	R	S	A	L	A	■	59 N	60 Y	Ö
61 Z	L	I	62 N	■	63 G	U	Z	■	L	■	64 E	G	E	R
H	A	T	O	M	A	T	O	L	L	Á	T	I	S	■

Ze XI.23

NEM CSAK RÁ ILLIK

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Ez az az ember, aki akkor is hazudik, ha egyetlen árva szót sem szól.”

200—200 forintot nyert:

Kiss Lajosné, Budapest, Kőszeg u. 16/b. 1141
Szabó Sándor, Budapest, Repkény u. 15. 1023
Asztalos Károlyné, Miskolc, Győri kapu 63. 3532

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/2-47 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Nem megyek magához, mert maga a világ legbutább embere, és olyan csúnya, mint az ördög, rossz magára nézni . . .

— Bocsánat, Gizike, ha jól értettem, akkor maga most kikosarazott engem?

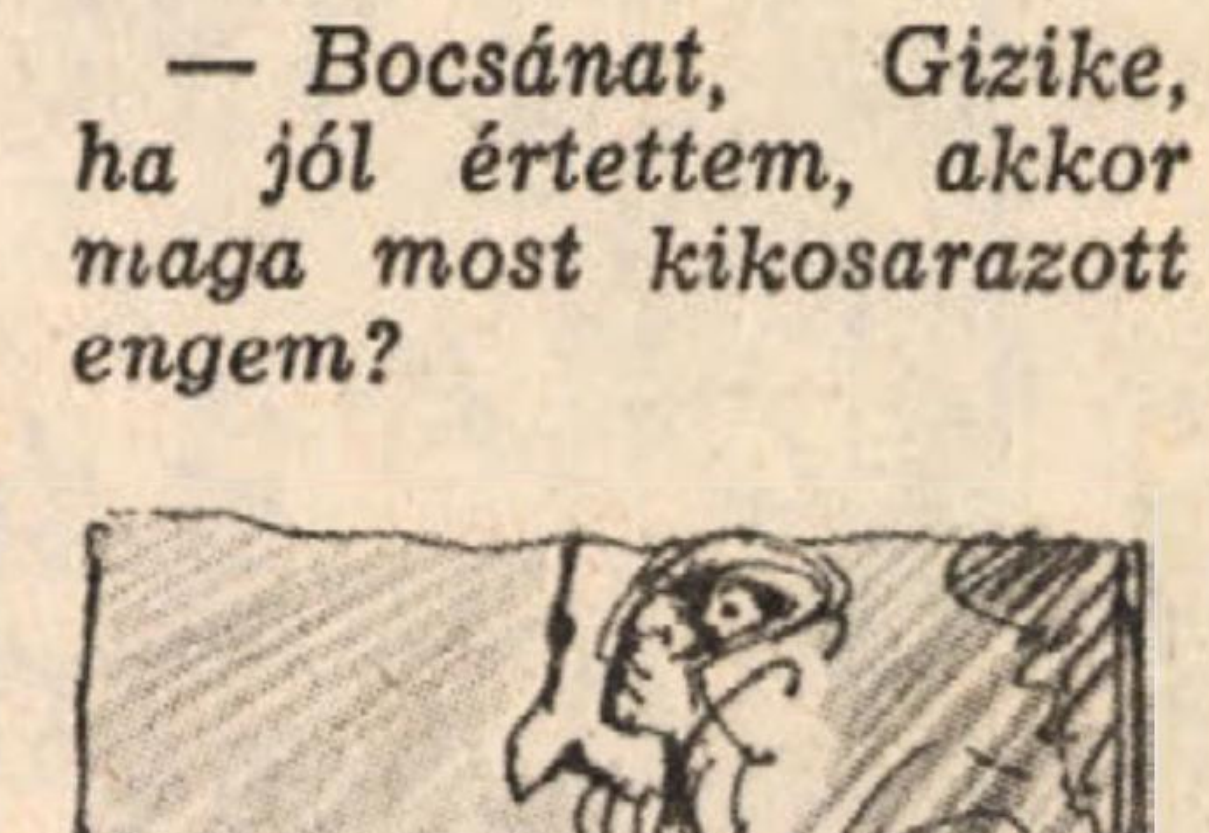

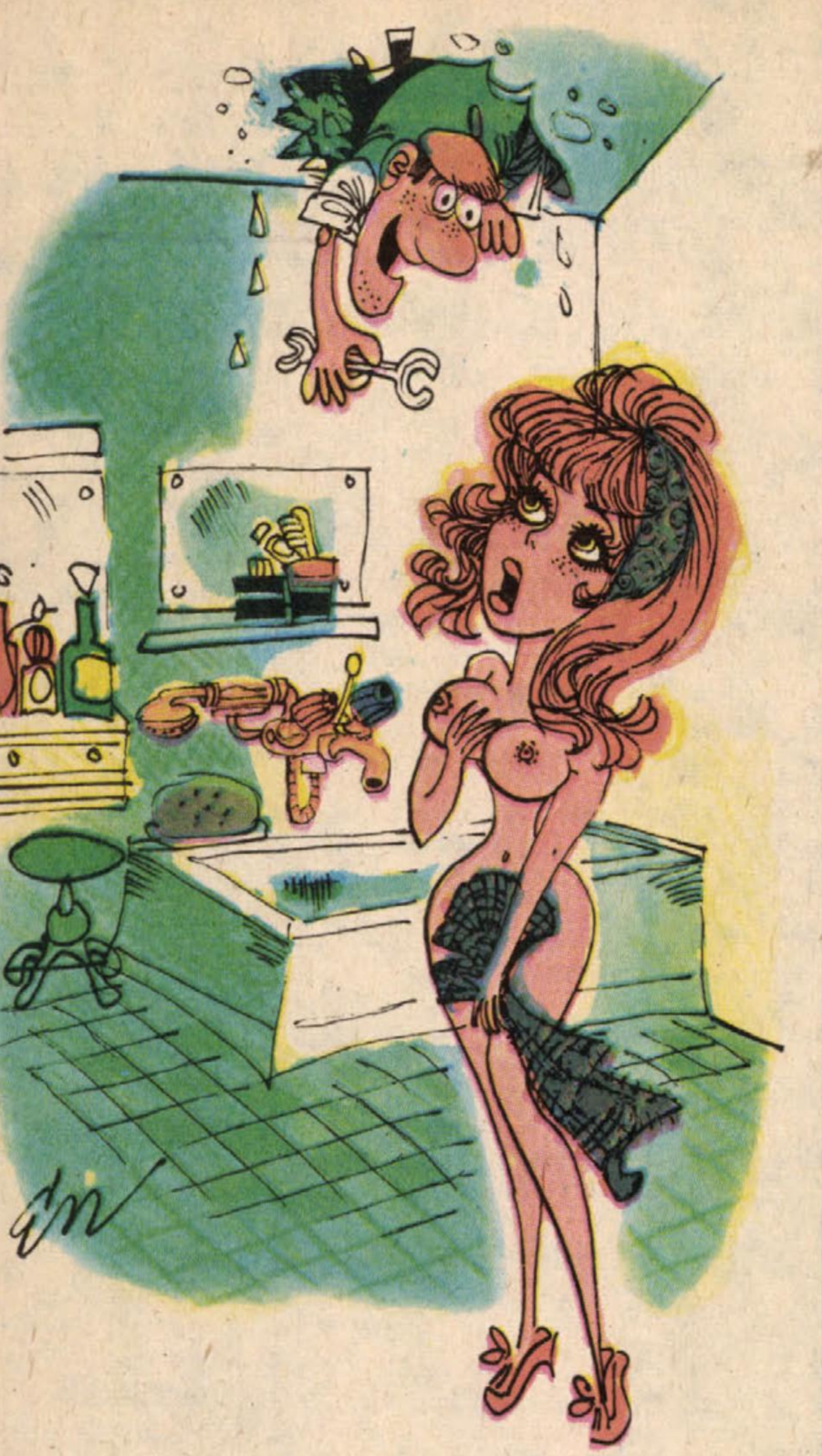

– Bocsánat, nincs véletlenül egy félcollos Hollander-alátétje?

ÖREG HOBÓK

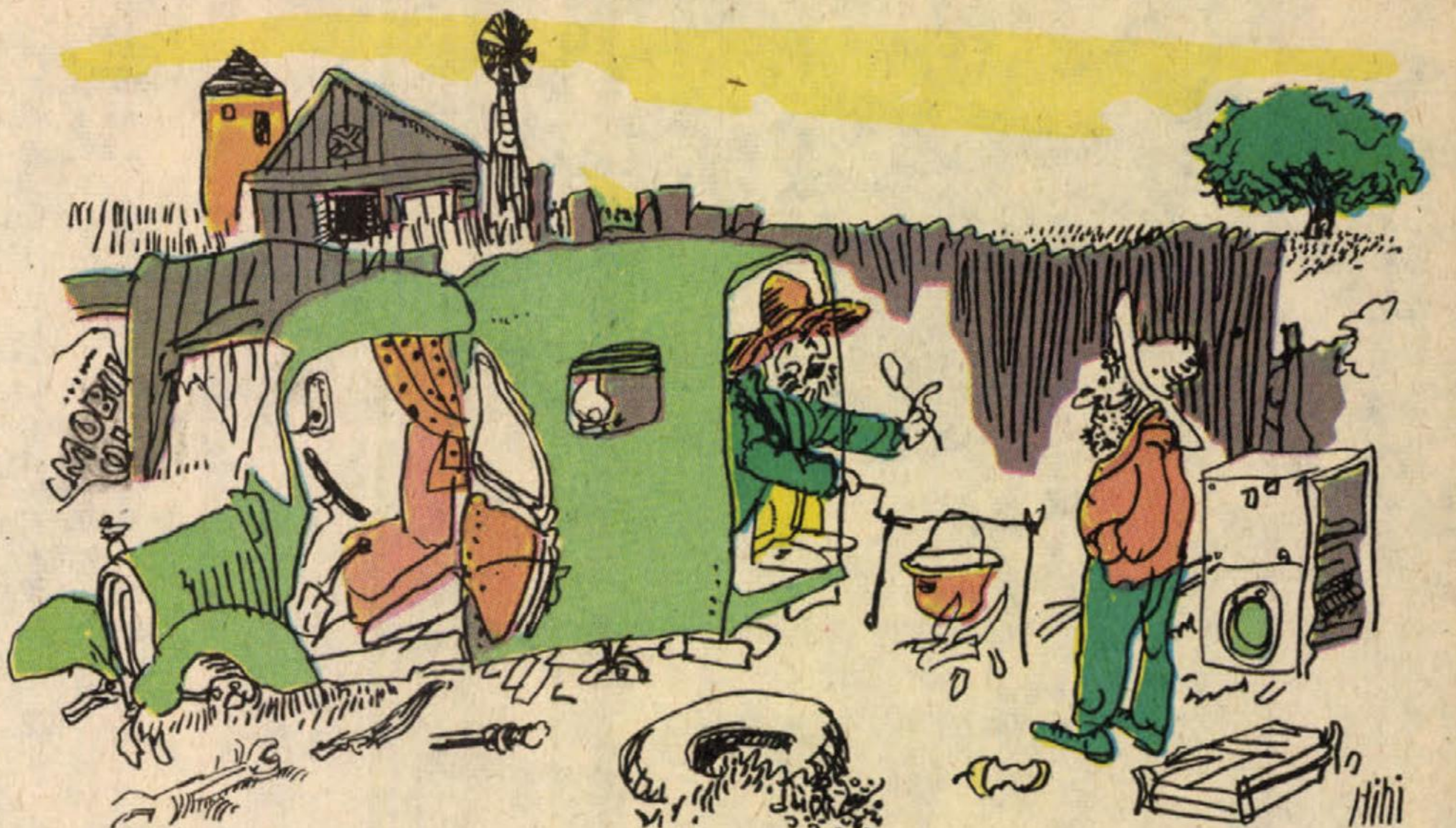

– Neked elárulhatom, hogy sosem láboltam ki igazán a nagy 1929-es krachból...

Ludas Matyi

HOL SZORÍT A CIPŐ?

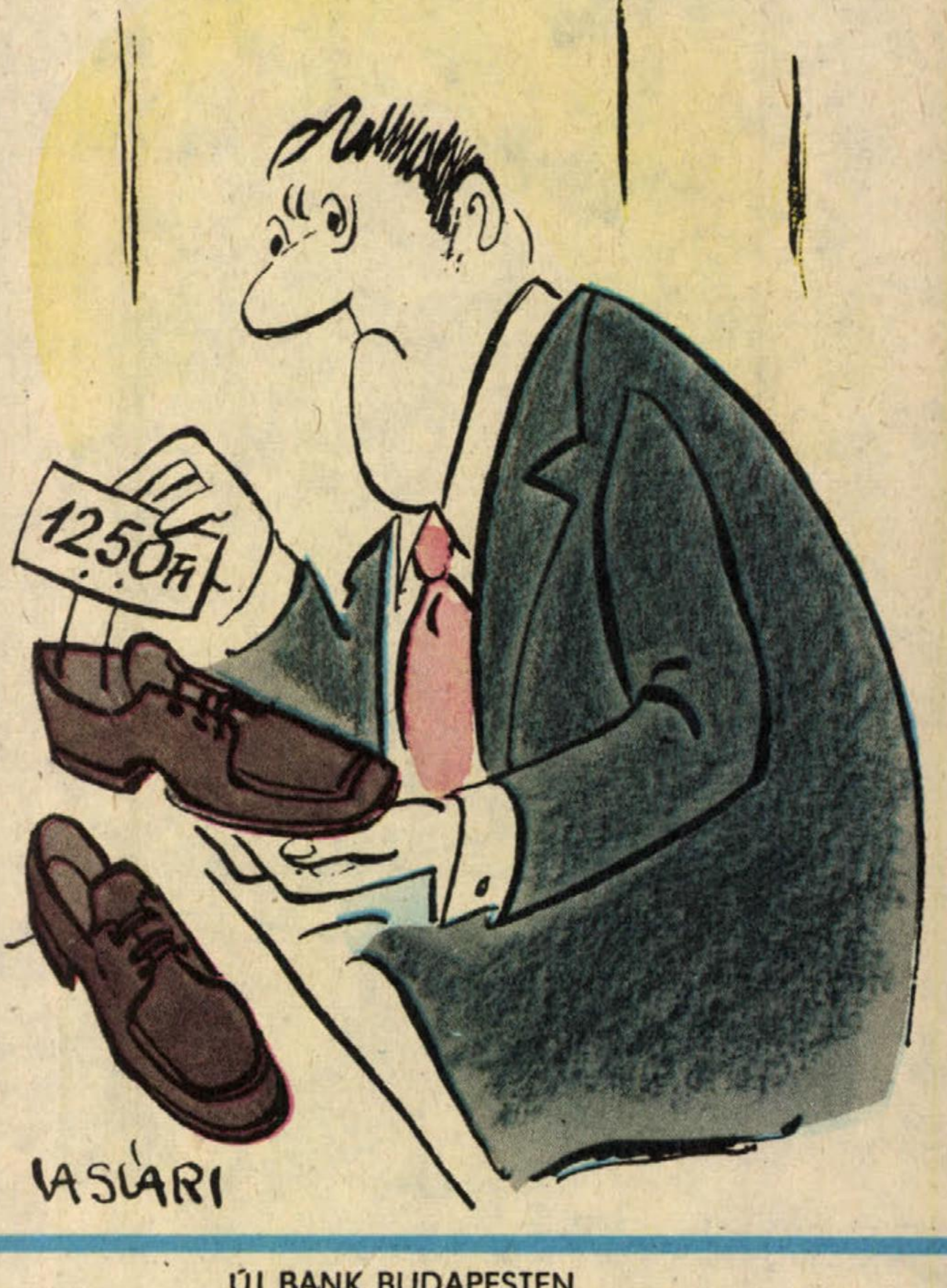

INTÉZMÉNYESÍTETT MEGOLDÁS

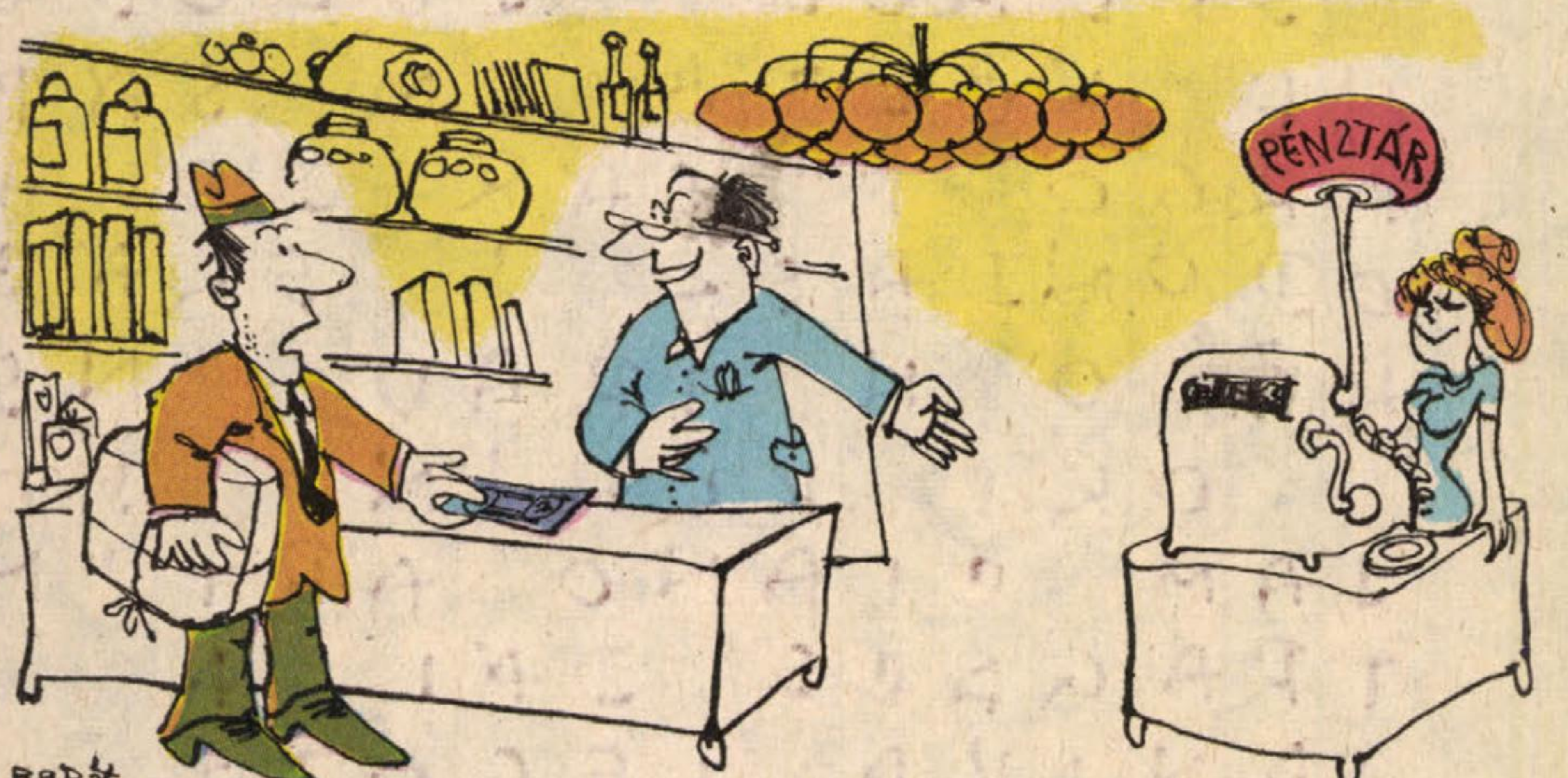

– Tessék a csúszópénztárba fáradni.

GÖRBE EST

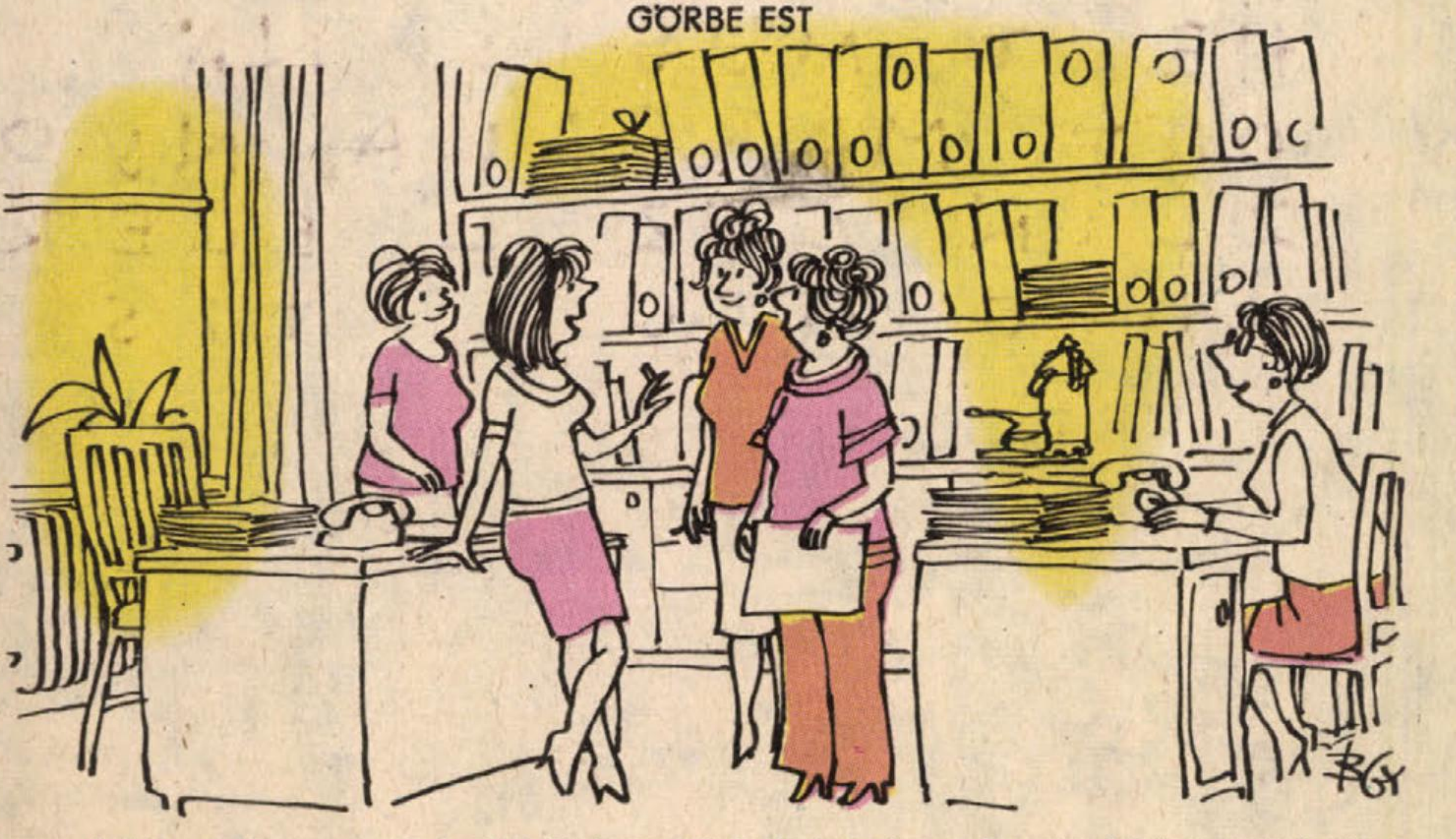

– Aztán a Korona cukrászdából lementünk Lajossal az Astoria bárba mataharizni.

ÚJ BANK BUDAPESTEN

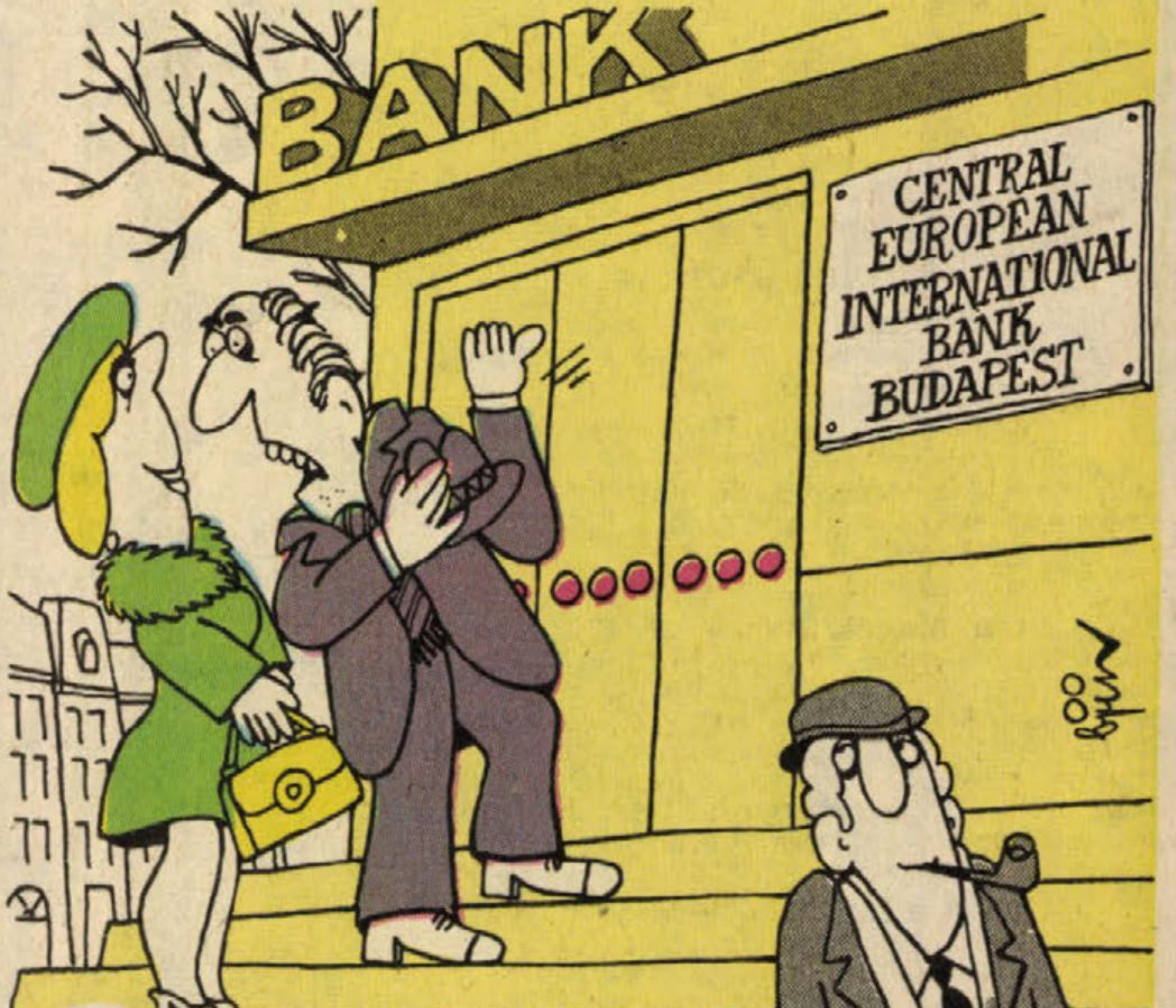
BANK
CENTRAL EUROPEAN INTERNATIONAL BANK BUDAPEST

– Próbáljuk meg, fiam, hátha itt nagyobb kölcsönt kapunk, mint az OTP-nél...